

A KARAKTERSUGÁRZÁSOK HATÁSKERESZTMETSZETEI

Az ősprincípiumok karaktersugárzásai legkevesebb hatféleképpen hatnak az emberiségre. Hogy ezen hat, immár feltárt lehetőség közül melyik fontosabb, illetőleg kinek melyik tűnik fontosabbnak, ezen talán vitázni sem érdemes.

I. A legelemibb szükségszerűség alapján akkor kerülünk kapcsolatba Velük, amikor e materiális földi létünk során túlzottan távolodni kezdünk a születésünk előtt vállalt életfeladatainktól. Ez esetben aktív és közreműködő segítségükkel sorra kapjuk a figyelmeztető élethelyzeteket és betegségeket, s immár mindegy lesz, hogy ezeket intéseknek, tanításoknak, véletleneknek vagy „leckéztetésnek” nevezzük. Tény, hogy Ők mindenképpen jobban ismernek bennünket, mint amennyire mi ismerhetjük saját magunkat. Ennek megfelelően figyelmeztetések az iskolai rossz osztályzattól, az egyszerű, hétköznapi botlásokon keresztül, a halálosnak titulált betegségekig terjedhetnek. Mert Ők minden igyekezetükkel azon vannak, hogy az eredetileg vállalt életfeladataink, s a földi létsíkon történő valós „kóválygásaink” lehetőleg közelítsenek egymáshoz. Ha pedig valaki minden intés és jelzés ellenére, esetleg éppen ellenkező irányba lépeget - mint kéne -, akkor precízen megtervezik a földi létsíkról történő eltávolítását, vagyis megrendezik az illető halálát.

E szempontból is többirányúak az ősprincípiumok lehetőségei, hiszen a betegség és fájdalomjelzéseket például a Hartmann-hálónak, mint eszköznek a felhasználásával, a tanító-nevelő élethelyzeteket pedig közvetlen tervezéssel intézik, „képezik le”. Szükségszerűen, minden emberlény valamennyi élethelyzetének és figyelmeztető-jelzéseinek megtervezésében valamennyi ősprincípium részt vállal, mígnem közösen el nem döntenek, hogy melyikük, esetleg többen, s milyen arányban vegyen részt a személyre szabott intések kivitelezésében, megálljt parancsoló balesetek vagy fájdalmak előidézésében.

Hol itt a Szeretet? - kérdezhetné valaki.

Talán aki már érti, miről is van szó, nem fog feltenni ilyen kérdéseket, kezdő társaimnak (e logikában) azonban gondot okozhat ez.

Mi NEM földi lények vagyunk!

Emberré válásunk főképpen nem is a fizikai létsíkon zajlik, a földi

közeg csupán amolyan próbapálya, színpad, tele díszletekkel, amelyek mind-mind azt a célt szolgálják, hogy emberi szabad akaratunkat érvényre juttathassuk. Minek hát akkor e sok, gyászos probléma? Mert vállalt feladatunk, hogy emberi szabad akaratunkat mindaddig alakítgatjuk, amíg ki-ki önként rá nem jön arra, hogy valamennyi tettünknek a Kozmikus Szeretet függvényében, önzés, góg és állati ösztönenergiák nélkül kéne érvényesülnie.

II. A következő, igen hatékony ősprincípiumi beavatkozási mód páratlan számú égitest-együttállásokkal válik aktuálissá. Amikor is az együttállásban résztvevő ősprincípiumi karakterek kollektíven és globálisan, vagyis az egész földgolyóra kiterjedően, egyidejűleg hatnak az emberiségre. E hatás közvetlenül egy-egy emberre is igen gyakran vonatkozik, de mára nem létezik páratlan számú égitest-együttállás földrengések, tengerrengések, vulkánkitörések és hatalmas katasztrófák nélkül. Ezzel egyidejűleg, amikor az égitest-együttállásban résztvevő ősprincípiumok uralják a „terepet” és az emberiséget, szeretettel beleegyeznek abba, hogy az égitest-együttállásban éppen nem szereplő ősprincípiumok, a saját tartományaikban, tetszésük szerint fejtsék ki hatásukat. A tét és a feladat ilyenkor az első esethez hasonlatos. Céljuk az emberi faj felrázása, megdöbbentése, ráébresztése arra, hogy „Ember! Ne bízz a Matériában, mert Neked nem itt van a helyed, hanem az isteni dimenziókban! Felejtsd el az Anyagot! Hisz folyvást csalódást okoz Neked! Közelíts helyette a lelki dimenziók felé!”

Lényeges tudni, hogy az I. és II. esetben is, valamennyi ősprincípiumi behatás a legoptimálisabban figyelembe veszi az illető emberlény asztrológiai képletét.

III. Harmadik variációja az ősprincípiumi beavatkozásoknak, amikor az egyedi emberlény vállalt földi feladatait és az attól való eltéréseit harmonizálni igyekeznek az illető asztrológiai képletével, mely nem egyéb, mint mindannak „indigós” másolata, amit az emberlény cipel, amivel érkezett, amit kihozhat magából, amire törekednie kéne, s amit ez idáig elhanyagolt.

E, teljesen „hétköznapi” behatások során, az ősprincípiumok nem csupán az egyén asztrológia képletére ügyelnek, hanem arra is, hogy beavatkozásaik tökéletesen harmonizáljanak a csoport, nemzet és kontinens karmájával is.

Egyszerű, szűkre szabott utalással élve: egy emberlény például egyáltalán nem halhat meg véletlenszerűen, vagy amikor éppen szeretne. Mert még a halál lehetőségeinek is szigorú korlátai léteznek.

IV. Földi tartományaikban az ősprincípiumok lényegileg mindig jelen vannak, még ha történetesen éppen nincsenek is érzékelhető és megnyilvánult állapotban. Ez a lehetőség amolyan „forró drót”, örökkön parázsló tűz, lift a létsíkok között, zsilip egy másik Létezésbe. Ily módon, bár ott vannak, s mindegyikünkről minden információt első kézből s többféleképpen képesek beszerezni, megnyilvánulásaikkal szívesebben megvárják a páratlan számú égitest-együttállásokat közvetlenül megelőző napokat. (E napok azonosak azokkal a napokkal, amikor nem szabad lakásokban földsugárzás-felmérést végezni).

Ily módon, adott tartományaikban, asztrál-formaruhát öltve, bárkinek az érzelmi viharai szerint, tetszőlegesen megjelenhetnek. Asztrál-megnyilvánulásaik szívesen foglalnak el emléktárgyakat, használati tárgyakat, kedvelik a rájuk jellemző festményeket, fényképeket és rajzokat, amelyekhez - ha már egyszer elfoglalták azt -, meg nem nyilvánult állapotukban, (mint dimenzionális kiskapuhoz, háromdimenziós, materiális talp-ponthoz, földi bázishoz), a továbbiakban is ragaszkodnak. Kíváncsiságból, avagy gondolataink hatására szívesen foglalnak el tárgyakat, könyveket, csak hogy megvizsgálják azok mentális tartalmát, s ha valamelyikük nem nyerte meg tetszésüket, napok alatt kilépnek belőle. Ha emberlény számára kedves valamely használati tárgy, s e tárggyal kapcsolatosan sokat gondol valamelyik ősprincípiumra, az e tárgyban történő megnyilvánulásuk alól szinte ki sem lehet térni - amennyiben gondolataink valóban mentesek a gógtól, önzéstől, fennhéjázástól, s egyúttal szeretettel teljesek. Az ősprincípiumok a saját földi tartományaikban állandóan is képesek hatni a földi emberre! No de mi van akkor, ha az emberlényre a saját lakásában folyamatosan ható ősprincípium már olyannyira „hatott”, hogy „emberi” megfogalmazásaink szerint: az talán már „túlzás”? Erről röviden esett már szó, lényege azonban igen fontos. Az ősprincípium sohasem fogja a mi két szép szemünkért a tartományát elhagyni! Nos, mi a legegyszerűbb módszere annak, hogy amennyiben valaki, valamelyik ősprincípiumtól már elegendő noszogatást kapott, s immár egy másik ősprincípium behatására lenne szükség, megkapja az illető? Roppant egyszerű: az emberlény, a Föld felszínén, helyet változtat! Vagyis elköltözik, éppen annak az ősprincípiumnak a tartományába, éppen olyan helyre, ahol a szükséges behatás érvényesülhet. Ily módon, sohasem a tartományok keresik fel az embert, hanem az ember keresi fel - anélkül, hogy valaha is tudott volna erről az igen fontos dolgról - az ősprincípiumok aktuális tartományait. Ennek ismertebb módja pedig: férjhez menés, nősülés lakásváltoztatás-

sal, katonai behívó, lakás vagy munkahelyváltogatás, munkahelyről történő kirúgás, hobbiteltek-vásárlás, gyakori rokonlátogatás stb. És az ember mindig annak az ősprincípiumnak a földi tartományában fogja magát találni, amelyikre a lelki fejlődése érdekében éppen a legnagyobb szüksége van!

V. Asztrális formaruhát öltve - vagyis amint arról szó esett: mentális lényegük tükröződéseképpen - az ősprincípiumok, égitest-együttálláskor, mindig jelen vannak (a saját tartományaikban). Nos, ha éppen jelen vannak, s ha nincsenek: emberlény hívására mindenképpen nyomban megnyilvánulnak, s határtalan perdületi energiával és egyre táguló asztrál-formaruhával, szédületes növekedésbe kezdenek, s az már csak természetes, hogy a fellegeket verdesve, összekapcsolódnak a saját tartományaik rokon karakter-tükröződéseivel. Ilyenformán egyrészt a földről, másrészt kozmikus magasságokból, egyidejűleg hatnak. S a felsorolásnak még nem lehet vége, mert bármely, adott ősprincípiumi tartományban, emberlény által, bármely más ősprincípium is hívható, s Hívásra megjelenik!

Emberi sorsunk tragédiája, hogy adott módokon a démoni energiák is hívhatók, s hívásukhoz elegendő egy tévé híradó vagy egy esti krimi nézése is. Sőt: gondolataink függvényében, a gonoszság erői, szótlán hívásként értékelik aprócska rágódásainkat, szorongásainkat és félelmeinket, nem is beszélve a gondolatban vagy élőszóban megfogalmazott gyűlölködésről, trágár beszédéről, átkozódásokról! Mindezek olyan jelentős „teremtő energiák”, amelyek miatt halálunk után bőven lehet majd részünk abból a bizonyos „purgatóriumból”, hiszen kikövetkeztethető, hogy e lelki „volumenünknél” lényegesen komolyabban működik, hogy mentálisan, valamennyi célirányos és megfogalmazott gondolat, tetteknek számít!

VI. A leg-„emberibb” megnyilvánulása az ősprincípiumok emberiséget alakító tevékenységének, amikor nem közvetlenül éreztetik hatásukat, hanem valamely, általuk „funkcionálisan” megfelelőnek ítélt emberlény gondolatain, tettein és tanításain keresztül érvényesülnek. Persze, ez az ember szinte bizonyosan nem fog tudni erről, s egyszersmind arról sem, hogy földi életével élő és égőáldozatként tesz eleget a Felsőbb Létezés követelményeinek. Itt és most nem Jézusra kell gondolnunk, hanem egyszerű földi halandókra, merthogy ez esetben, az anyagi létsík öntudatlan szolgálata talán mégsem szükségszerűen jár véresáldozattal. Kerültem a „tudatos” szolgálat nagyképű kategóriáját, mert sajnos nyil-

vánvaló, hogy aki önmagát nem is az ősprincípiumi lények eszközének, hanem egyenesen Jézus inkarnációjának, Isten fiának, Megváltónak vallja és ezt esetleg fennen hirdeti is, még attól is igen távol áll, hogy az angyali Létezés egyáltalában felfigyeljen rá. Ellenben könnyedén felfigyelnek rá majd a démoni energiák!

Az ősprincípiumok az emberi szabad akaratot teljes mértékben tiszteletben tartják, s a saját személyünk esetleges ezirányú „felhasználása” ellen, tiltakozásnak helye van. Sajnos ez esetben a tiltakozás csakis olyasféle lehet, hogy (aki esetleg rájött erre), szakít mindazokkal az életviteli és lelki adottságokkal, amelyek miatt az adott ősprincípium optimális eszközévé válhatott. Az olyan embert azonban, aki éppen hátat fordít a szeretet és az angyali dimenziók igényeinek, szükségképpen szintén nyomban megkaparintani igyekeznek a démoni energiákat képviselő szellemi dimenziók.

A FÖLD-IDEGÁRAMOK ÉS AZ ŐSPRINCÍPIUMOK EGYMÁSRAHATÁSA

A kizárólag tartományaikon belül megnyilvánuló ősprincípium-változatok a globális Föld-idegáramokat nemigen befolyásolhatják, vagyis a közvetlen Föld-idegáramoknak és a közvetlenül Föld felszínén megnyilvánuló ősprincípiumoknak látszólag egymásrahatása nincsen. De csupán azért nincsen, mert a helyzet globálisan rendezett, az egész földgolyóra igaz, s ilyenformán az ősprincípiumok földi tartományai közül a legszebbek és a legszentebbek (ahol is a Nap körülöleli a Holdat), pontosan ott lesznek fellelhetőek, ahol a Föld-idegáramok - emberi korszaként - szentesített kereszteződési pontokat alkotnak egymással. Véletlenség kizárva! Ember ilyet NEM tervez!!

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK TARTOMÁNYBELI ELOSZLÁSÁNAK ÉS A SZENT GYÖRGY-HÁLÓK HELYI CENTRUMÁNAK ÖSSZEVETÉSE

E témakör az előzőek folytatásaként értelmezhető, de annál szűkebb lehetőségeket takar. Mert amíg az előbbieken a felszentelt Föld-idegáramok és a Nap-Hold, valamint a Merkúr-Vénusz-Mars-Jupiter-Szaturusz tartományok összehasonlítását végeztük, a későbbiekben, vagyis e fejezet keretein belül, a Szent György-hálók helyi centrumainak és tetszőleges Merkúr-Vénusz-Mars-Jupiter-Szaturusz (Nap-Hold) tartományok belső intenzitás-eloszlását vizsgáljuk. S míg az előző fejezet a tartományok terjedelmére vonatkozott, ezúttal azokra a helyekre koncentrálunk, ahol a tartományán belül, adott ősprincípiumi intenzitás „besűrűsödik”. Hazai tapasztalati tényekből az derült ki, hogy mindenütt, ahol az ősprincípiumok tartományaikon belüli intenzitás-eloszlása „besűrűsödik”, ott, azokon a helyeken, csekély szóródással, a Föld-idegáramok is „összefutnak”. Tehát az ősprincípiumok intenzitás-besűrűsödése, vagyis a hajdani, Atlantisz-korabeli szentély helyei, valamint a földidegáram kereszteződések, vagyis az e pontokba illő föltárok helyei, egymással tulajdonképpen **megegyeznek!** S ezen talán egyikünk sem csodálkozik.

Atlantisz korában valamennyi szentély optimális helyre került, s az ezekben elhangzott imádságok hatására sűrűsödött be a mentális lét-síkok ősprincípiumi közege. Tehát ahol ma „besűrűsödést” észlelhetünk, ott régebben mindenütt szentély volt. Szentély - és Föld-idegáram kereszteződés. S a szentélyekben, az ősprincípiumokon keresztül, az egy, élő Istent imádták elődeink!

Ennek alapján természetesnek tűnik, hogy aki bárhol a nagyvilágban karaktersugárzás-besűrűsödést talál, ott Föld-idegáram kereszteződést is fog a szűkebb környezetben találni, ha pedig valaki szentesített Föld-idegáram csomópontra bukkan, ott minden bizonnyal a karaktersugárzások besűrűsödése is bekövetkezett már. E témakörre az ősprincípiumi szupertranszformáció fogalmánál még visszatérünk.

SZÍVES FIGYELMÜNKBE AJÁNLOM...

Az emberre alkalmazott következetes vizsgálatok csekély száma, s a Hívásra megjelenő ősprincípiumokkal szemben érzett igen nagyfokú elfogultság és tisztelet miatt ez idáig nem sikerült tisztáznunk, hogy az önmaguk őstípusú tisztaságában megnyilvánuló, s emberi szervezetben érzékelhető energiaképletek közül az embernek melyikre van nagyobb szüksége: amelyik igen jó érzéssel tölti el az illetőt, vagy pedig amelyik kellemetlen érzetekkel párosul. Ha valakinél a megnyilvánuló angyali rezgéseképlet semmiféle érzést nem képes kelteni, azt jelenti-e, hogy az illető egészsége nem szorul különösebb támogatásra, vagy esetleg azt, hogy az illető még nem érte el az érzékelési küszöb-érzékenységet? Mindezek megállapításához a mai, radieszteziái barkácsolgató-tevékenység immár nem elegendő. S az is belátható, hogy ennek megállapításához legkevesebb: testet és lelket egyidejűleg gyógyító orvosok kellenek.

Ember abban biztos lehet, hogy a Szeretet jegyében tevékenykedő, ősprincípiumi, angyali Létezés, a földi tartományaival és jelenlétével, a Lélek szintjén, embernek ártani nem akar... Meglehet hogy ennek ellenére sokan azt fogják érezni, hogy az efféle „hívogatásokhoz” talán még egy kissé „gyengék”, s talán még lejjebb kéne építeni önmagukban az önteltséget, becsvágyat és egyéb, Istentől elrugaszkodott hajlamokat, ahhoz, hogy ezek az angyali lények valóban méltó partnerekként bánjanak velük.

Nemsokára ki fog derülni a lényeg: az ősprincípiumi létsík folyvást az emberré válásunkon dolgozik, s ennek tudatában olykor az ember határozottan szégyenpírt érez majd az arcán, ha valamelyiket közülük hívással „zaklatni” próbálja. Emiatt erősíteném meg sokadszorra: a könyv végére ki fog derülni, hogy szorgos hierarchiájukat meg lehet kerülni, s elegendő Hittel elérhetjük, hogy kellő tisztelettel megfogalmazott hívásunkra megjelenjék az angyalinál magasabb Létezés is.

AZ ŐSPRINCÍPIUMOK ASZTRÁLTÜKRÖZŐDÉSEINEK HARTMANN-HÁLÓRA VALÓ HATÁSAI, AMENNYIBEN ŐKET EMBERLÉNY HÍVJA

E fejezet címe több okból kissé „bénának” tűnhet: Elsősorban azért, mert a Hartmann-hálóra sohasem egy harmadlagos vagy negyedízigen tükröződés hathat, hanem az elsődleges, mentális energia, vagy annak közhenső leképeződése. Másodsorban, az ősprincípiumok önmaguk tiszta megnyilvánulásában nincs miért „hassanak” a Hartmann-hálóra, s ez az állapot csakis akkor következhet be, ha ember szólítja Őket. Ha pedig már közbelép az emberi gondolat, mely mentálisan megérinti az ősprincípium isteni Lényegét, akkor sokkal logikusabb azt képzelni, hogy a Hartmann-hálót az emberi gondolatnak és adott ősprincípiumnak az egymásrahatása mozditja el.

Marad azonban a tény: *emberi hívásra az egyes ősprincípiumok mindig megjelennek, s megjelenésükkor a Hartmann-háló egy adott helyen, következetesen, mindig, adott irányokba mozdul el.*

A Hartmann-háló elmozdulásának iránya és intenzitása jellemző az adott ősprincípiumra, ennek értelmezéséhez azonban szükséges a Szent György-hálók rendszerének biztos fellelése, s tanult képesség az adott helyen, helyiségben vagy területen, a Hartmann-háló megszokott „dőlési irányának” megállapítására. E „dőlési irány” alatt azt szükséges érteni, hogy égitest-együttállások hatására, adott helyen, a Hartmann-háló milyen irányba mozdul el. Ez az irány adott, s csakis egyféle lehet! Aki tehát ezt tudja, a továbbiakkal könnyen boldogul majd. Persze ez ismét amolyan „fizikus” téma, kérem hát a Kedves Olvasót, hogy fizikai érdeklődés hiányában nyugodtan lapozzon át a következő fejezethez!

A Hartmann-háló, amennyiben három égitest együtt áll az égbolton, egy adott helyen, következetesen és mindig csupán egyetlen irányba mozdulhat el. Ez az irány a Szent György-hálók helyi elrendeződésétől függően É, K, Ny, vagy D-i lehet, de adott helyen mindig ugyanaz az egy a négy közül!

A továbbiakban, élő példaként, azt az esetet fogjuk megvizsgálni, hogy azon a megadott helyen, ahol égitest-együttálláskor a Hartmann-háló Dél felé mozdul el, mi történik ugyanezzel a Hartmann-hálóval, amennyiben nincs égitest-együttállás, de mi ugyanott (ugyanabban a helyiségben) megállva, egyenként hívni próbáljuk az ősprincípiumokat.

(Fontos kritérium: ez már nem vicc! Ilyenkor magasabb Intelligenciához fordulunk, nem pedig a kutyánkat szólítgatjuk! A hívást tisztelettel vegyes, önzetlen alázattal szükséges végrehajtani, s amennyiben feladatunkat elvégeztük, egy-egy megnyilvánulásukat követően, a megjelenésüket kifejezetten meg kell köszönnünk! Aki ezt elhanyagolná, könnyen lehet, hogy később súlyos árat fizet majd érte!)

Nos, amennyiben a hely adott, égitest-együttállás éppen nincs, s ezen a helyen - az előzetes méréseink szerint - a Hartmann-háló Dél felé szokott elmozdulni, akkor az ősprincípiumok hívásakor az elmozdulások várhatóan az alábbiak szerint fognak alakulni:

- A Nap szellemi lényének jelenléte esetén a Hartmann-háló nagyobb területen megsemmisül (ez értendő az É-D-i és K-Ny-i sávokra is).
- A Hold szellemi lényének jelenléte esetében a K-Ny-i sáv, mintegy 0.5 méterrel eltérül É. felé.
- A Merkúr szellemi lényének jelenléte esetén a K-Ny-i sáv mintegy 1.5 méterrel eltérül D. felé.
- A Vénusz szellemi lényének jelenléte esetén az É-D-i sáv mintegy 2 méternyire eltérül K. felé.
- A Föld szellemi lényének az élet minden pillanatában jelen kell lennie, hívásakor tehát (érzékelhetőleg) semmi sem történik(!)
- A Mars szellemi lényének jelenléte esetén az É-D-i sáv legalább 2 méterrel eltérül Ny. felé.
- A Jupiter szellemi lényének jelenléte esetén az É-D-i sáv megsemmisül.
- A Szaturnusz szellemi lényének jelenléte esetén semmiféle elmozdulást nem sikerült megállapítani, de mintha a Hartmann-háló a Szaturnusz hívásakor kissé megerősödne. E tény beleillik e karaktersugárzás szerepkörébe: feltehetőleg mint az É-D-i, mint pedig a K-Ny-i sávok, a helyükön maradva, stabilizálódnak. (Ily módon okoz a Hartmann-háló nevű földsugárzás betegséget!).
- Az Uránusz szellemi lényének jelenléte esetén - bár földi tartománya nincsen -, a Hartmann-háló hasonlóképpen mozdul el, mint a Vénusz esetében.
- A Neptunusz szellemi lényének jelenléte esetén - bár földi tartománya nincs -, a Hartmann-háló hasonlóképpen mozdul el, mint a Merkúr esetében.
- A Plútó szellemi lényének jelenléte esetén, bár földi tartománya nincs, a Hartmann-háló K-Ny-i sávja pozitívvá vált.

Túlságosan száraz és „fizikus” ez a téma, emiatt ne részletezzük azt a további három variációt, illetve annak háromszor tizenkét alapesetét,

amikor egy adott helyiségben a Hartmann-háló nem Dél, hanem Észak, Kelet vagy Nyugat felé mozdulna el. Ezek a variációk a Szent Györgyhálók egymással való kacérkodása révén éppen olyan gyakran előfordulnak, mint az imént említett alapeset. Aki bővebben érdeklődne e téma mélyebb ismerete iránt, annyit éreznie kell, hogy a Nap esetében a Hartmann-háló mind a négy variációban nyilván megsemmisül, ellentétes elmozdulás esetén a sávok eltolódása ellenkezőleg értendő, s a Föld, Szaturnusz esetében változás nincs.

Valószínűleg a fentebbi összefüggések kis fejtörést fognak okozni az asztrológusoknak is, különösképpen a Föld, Uránusz és Neptunusz esetében.

AZ ŐSPRINCÍPIUMOKKAL TÖRTÉNŐ KAPCSOLATFELVÉTEL LEGOPTIMÁLISABB MÓDJA

Az ősprincípiumokkal történő kapcsolatfelvétel legoptimálisabb módja az, ha nem hívogatjuk őket feleslegesen, nem hátráltatjuk őket - értünk folytatott - tevékenységükben, s nem törődünk az ősi tartományaik valamikori kultikus központjaival, ahol energiamezejük koncentrálnak. Hanem ehelyett fogunk egy hátizsákot, vállunkra vetjük, s egy-egy páratlan számú égitest-együttállást megelőző napon, elzarándokolunk - egy tartalmas kirándulás erejéig - a földi tartományaikba. Ilyenkor figyelembe vehetjük, hogy mely napokon nem szabad lakások földsugárzásait felmérni, hiszen e napokon bizonyosan egy-egy ősprincípium hatása érvényesül. De célzatosan azt is figyelemmel kísérhetjük, hogy szerintünk, számunkra, éppen melyik ősprincípiumi tartományok lennének a legoptimálisabbak.

Lássunk néhány példát arra vonatkozóan, hogy egy-egy ismertebb túristaút, a Pilis-hegységben, milyen tartományokon vezet keresztül.

Előre elnézést kérek mindenkitől, de az emberi települések ősprincípiumi, tartománybeli hovatartozását lehetőleg nem hoznám nyilvánosságra, s emiatt főleg olyan túrista-útvonalakat nevezek meg, amelyek lakott településeket érintenek ugyan, de mindezekből a pontos ősprincípiumi hovatartozás talán nem lesz kikövetkeztethető:

- A Nappal találkozhatunk a Visegrád-Apátkúti-völgy turistaútvonalán, s ez az útvonal Mars és Szaturnusz-területeket is érint.
- A Holddal találkozhatunk a Két bükkfa-nyereg - Fehér sziklák - Pilismarót útvonalon, s ez az út Jupiter és Szaturnusz-területeket is érint.
- A Vénusszal találkozhatunk a Vadálló köveknél, s ez az útvonal Szaturnusz-területeket is érint.
- A Marssal találkozhatunk a Visegrád - Disznózug - Kék-kúti völgy és a Tahí -Vörös-kő útvonalakon, de ezek az útvonalak Szaturnusz, Jupiter és Nap-területeket is érintenek.
- Jupiterrel találkozhatunk a pilisszentkereszi Vaskapu-völgyben, de ez az útvonal Szaturnusz-területet is érint.
- A Szaturnuszé a Rám-szakadék.

Nézzük ezek után, ugyanezt a helyszínt, másféleképpen:

- Jupiter - Hold-hatás: Pilisszentkereszt - Két bükkfa nyereg - Fehér sziklák.
- Szaturnusz - Vénusz - Hold-hatás: Dömös - Rám-szakadék - Pilisszentlélek.
- Jupiter - Mars - Szaturnusz-hatás: Leányfalu - Vörös-kő - Kis bükk-tető
- Sasfészek - Dunabogdány.

S a teljesség igénye nélkül, példa az ősprincípiumokra:

- A Napé a budai Vörös-kővár (volt atlantisz-korabeli stonehenge).
- A Holdé a pilisszentléleki Fehér-sziklák.
- A Merkúré a pomázi Kő-hegy.
- A Vénuszé a Vadálló kövek.
- A Marsé a budakalászi ingókő.
- A Jupiteré a pilisszentkereszi Vaskapu-szurdok.
- A Szaturnuszé a Rám-szakadék.

E felsorolás csupán a kezdeti igényeket hivatott kielégíteni. Akit e témakör bővebben érint, bizonyosan meg fogja találni a módját a további információk megszerzésének. Arra azonban egyelőre ügyeljünk, hogy bárki, bármiféle ősprincípiumi „tartomány-térképpel” állana is elő, nem titok: e mérések elve, 1996 őszé előtt, semmiképpen nem lesz nyilvánosságra hozva! Félő ugyanis, hogy lennének olyan elbizakodott embertársaink, akik e Magasabbrendű kapcsolatokat a saját üzleti szándékaiknak szeretnék alárendelni, s emiatt, következő földi létük csúfos karmájaként jelentkezne eme önteltség.

EZOTÉRIKUS DIAGNÓZIS

Sem a címből, sem az alábbiakból ma még nem érthetünk semmit. Álljon itt mégis egy példa, amely ma még tudományosan nem lehet megalapozott, de amely természetesen a lehető legtávolabb áll a mágia területétől is. Ősprincípiumok gondolatban megfogalmazott hívásakor jelen volt egy kismama, s annál is inkább jelen volt, mivelhogy orvosilag diagnosztizálhatatlan problémákkal jelentkezett, melyekkel sem kora orvostudománya, sem ő maga nem volt képes megküzdeni. (Szigorú szabály: áldott állapotban lévő hölgyeken még a legegyszerűbb radieszteziái méréseket sem szabad elvégezni - hacsak egetverő baj nincs):

Ezúttal, csendes beszélgetés közben, meghívtuk az anyagi Létezést.

Csupán a tényekre figyeljünk:

A Nap megjelenésekor a pici a mama pocakjában élénken rugdalózni kezdett, de észlelhető örömet vagy bánatot nem fejezett ki. Csupán jelezte: éri a hatást.

A Hold megjelenése számára igen kellemes érzést jelentett, s ugyanerről számolt be az anyuka is. Neki a Hold-hatás az egész testét kellemesen átjárta.

A Merkúr megjelenésére a pici nem reagált, a mama pedig enyhébb bizsergést érzett.

A Vénusz megjelenésekor koncentrált hasi fájdalom jelentkezett az anyukánál.

A Mars megjelenésekor, szintén az anyukánál, nyilalló fájdalmak a mellben.

A Jupiter megjelenése nyilalló fejfájást váltott ki nála, de ez utóbbiaknál a baba egyáltalán nem jelzett.

A Szaturnusz esetében bizseregni kezdett az anyuka felsőteste, s ugyanezt az érzést keltette a baba környezete is.

Az Uránusz szintén enyhébb bizsergést okozott.

A Neptun igen kellemes érzés-élmény volt az anyuka számára, a baba nem jelzett.

A Plútó esetében nem történt semmi...

Tíz perc alatt végeztünk, s a várandós anyuka - meggyógyult. Minden problémája elmúlt.

Az eset ugyan nem példa-értékű, ám az ősprincípiumok anyagi seregének szeretetteljes segítő szándékát nem szabad elvitatni.

Mindenesetre, ketten együtt, levontuk a mindezek felüli következtetéseket: A kicsi igényli a Napot és hatását élenként leereagálja (fiú született). A Hold nyilván arra utal, hogy a mama részéről az elkövetkezendő feladat a célirányos és tudatos anyaság vállalása (lemondani a stresszekekről, idegbajos TV-filmek nézéséről stb.). A Vénusz jelezte, hogy nincs rá semmi szükség (ez csupán a mi megfogalmazásunk volt, s jelen esetben a vénuszi érzésekre vonatkoztattuk, pl. szerelem stb.). A Mars jelezte, hogy a zaklatott emberi kapcsolatokat nyomban fel kell függeszteni. A Jupiter pedig azt közölte, hogy az anyuka kerülje a külső beavatkozásokat (orvos, természetgyógyás stb.). A Szaturnusz azt jelezte, hogy a probléma a felsőtestben volt, a Plútó hallgatásából pedig sejteni lehetett, hogy egyikük sincs semmiféle veszélyben...

KOZMIKUS SZERVIZ-SZOLGÁLAT

Az ősprincípiumok jelentős és nélkülözhetetlen segítői életünknek, sok esetben radikális tényezőkként kénytelenek fellépni - velünk szemben, hogy utunkra pofozzanak bennünket. Létezik azonban egyéb feladatuk és megnyilvánulási formájuk is, s hogy ezek közül legalább egyfelét megismerjük, kizárólag tőlünk függ.

Éppen olyanformában, amiképpen bármiféle, ember által létrehozott gépezetnek létezik tudatos szerviz-szolgálat, létezik ilyen tevékenység az emberi test esetében is. Igaz, lehet egy ember által alkotott gépezeten kontármunkát is végezni, s ez a lehetőség adott az emberi test esetében is, ámde ez esetben e precíz szerviz-szolgáltatást az emberi testen nem ember végzi!

Amennyiben bárki biztosítani képes, hogy teste kozmikus szervizbe kerüljön, a karbantartás ilyenkor megjelenő mesterei: az ősprincípiumok! S ehhez nem szükséges egyéb, minthogy magunk „akarjuk” e szerviz-szolgáltatást.

E szolgáltatás igénybevételének kinyilvánítása - Ember részéről - egyértelmű és megcáfolhatatlan: nem egyéb ez, mint a **belső csend**. Aki igénybe szeretné venni e kozmikus szolgáltatást, csupán egyetlen feladata van: Teremtse meg önmagában a belső csendet! Hadd ne térjek ki arra, mit jelent ez, (Weninger Antal és Paul Brunton nagyszerű

könyveiben bőven esik erről szó), beszéljünk inkább e karbantartás folyamatáról. Lehet ugyan az emberi testet - emberi módon és ember által - tákolni, foltozni, karbantartani (pl. orvostudomány és természetgyógyászat), de mennyire más ugyanennek a testnek az a fajta tudatos elengedettsége, melynek során az ősprincípiumok kezdik kifejteni alig észrevehető, áldásos tevékenységüket! Ilyenkor olyan harmónizálás, regenerálás, blokádnak és stressz-oldás történik, amelyről egyébként a legszebb álmunkban sem szerezhethetnénk tudomást. *Nagy kegyelem, ha valaki immár érezkelni is képes, amint egy-egy ősprincípium rajta (vagyis a testén) munkálkodni kezd, s ezt követően megjelenik a következő... Ehhez először nem is szükséges semmiféle egyéb „odafigyelés”, untig elegendő, ha napi félóránként hajlandók vagyunk kivonni magunkat a „forgalomból”, vagyis a hétköznapi nyüzsgésből. (Hiszen a kerékpárszerviz sem hajlandó a generáljavítást elvégezni a kerékpárunkon, ha mi, közben száguldozni óhajtunk vele!).*

A belső csend olyan kommunikációs lehetőség és békés tárgyalás önmagunkkal, valamint a dolgainkat segítő és testünket karbantartó ősprincípiumokkal, melynek során elérhetjük, hogy ugyanennek az angyali fórumnak karbantartás hiánya és egyéb eltévelyedéseink miatt, ne kelljen szükségből, később hátbavágnia bennünket. Mert amennyiben nem teremtjük meg a csendes és szolid beavatkozásuk eme egyetlen lehetőségét - önmagunkban, nyilvánvalóan kiszámíthatatlanná fog válni, hogy hol, mikor és milyen élethelyzetekben kell majd ehelyett orra esnünk, kezet vagy lábat törnünk, s mikor fog a fejünkre esni az a bizonyos tégl. Mert ha elmarad a szakszerű szervizmunkájuk, nyilvánvalóan egyéb intő jelekkel lesznek kénytelenek üzenni, s hatni ránk.

Amennyiben tehát az emberlány nem enged időt ahhoz, hogy az ősprincípiumok - egyenként(!), sorjában felkeressék testét, s elvégezzék azon a szükséges karbantartásokat (melynek feltétele csupán a belső csend), akkor egy idő után jönnie kell valami keményebb figyelemztetésnek. Belátható, hogy a választás elsősorban ránk, emberekre van bízva, aki azonban közülünk ezt a lehetőséget elhalasztja, később már aligha választhat, ha majd közeledik a baj.

Igaz, minden embernek, mindenki más Hitét el kell fogadnia. Mégis, pánikszerűen hagyjuk csak ott azokat a féleszű vallási "vezetőket", akik a **belső csendet** sátáni eredetűnek tartják!

ISMÉTLÉSKÉPPEN

Amennyiben tehát az emberiségre - pl. páratlan számú égitest-együttálláskor - éppen valamelyik ősprincípium fejt ki hatását, a többi ősprincípiumot nem illik hívogatni! Kerüljük a Hívásnak még a gondolatát is, amennyiben szándékainkat az önzés, a gőg és a becsvágy vezérli, s nem kevésbé ajánlatos ez akkor, ha felmerül a haszonelvűség, a nagyravágyás, a nagyképűség, a rátartiság és a „felsőbbrendűség” érzése.

Amennyiben ősprincípium angyali lényét hívjuk segítségül, ezt, főképpen mások érdekében, megtehetjük. Ám ezért a tevékenységért ellenszolgáltatást nem fogadhatunk el!! Hiszen az angyali lény is önzetlenül jelent meg környezetünkben. Bármiféle ellenkező eset pedig a saját életünk terhét fogja súlyosbítani!

ÖNTELTÉSÉG KIZÁRVA!

Goethe szerint, aki az előző 2000 évével nem tud elszámolni, sötétben tapogatózik. *Steinernek* hasonlatos a véleménye.

Goethe és Steiner tudását és tapasztalatait bárminemű formában erőszakolni nemcsak képtelenség, de lehetetlen is! Minden ehhez hasonlatos ajándékot hálás szívvel és mélységes alázattal kell fogadnunk, s ezeket az emberi őstudatból érkező információkat teljes egészében a Testünk szűrőjére kell bízunk! Ez az őstudat mindannyiunkban ott él, de elfogadása és fegyelemmel való viselése hatalmas lelki terhet jelenthet. Emiatt ezek az információk csak akkor jelennek meg bárkinek a saját földi tudata szintjén, ha az illető legjobb intellektuális szűrője: az emberi teste ezeket átengedi. Testünk e szempontból végtelenül intelligens, s pontosan tudja, hogy az őstudati létből kinek mennyire van szüksége, s mihelyt a test úgy ítéli meg, hogy a lélek immár képes elviselni ennek terhét, az információk máris megjelennek a tudat szintjén is.

Ezer lehetősége és veszélye lehet annak, hogy az ember tévutakra „csábuljon”: asztrológia, kézvonalak, radiesztézia, kártyajóslás, karma, tanfolyamok, regressziós hipnózis stb, melyek csupán akkor

méltányosak az emberhez, amennyiben az illető megtanulja figyelmen kívül hagyni, vagy éppen megvetni őket. Utunk kezdetén bármiféle előrehaladási lehetőséget választunk is, lelki fejlődésünk zálogává válhat az, de csak akkor, ha nem párosítjuk vele a gőgöt, becsvágyat és haszonelvűséget!

Éreznünk kell, hogy a felsőbb dimenziókhoz képest igencsak primitívnek tetsző agyműködésünk csupán arra szolgál, hogy a háromdimenziós térben és a társadalmi elvárások közepette eligazodjunk. Azok a jelzések, amelyek utunk és feladatunk esélyeit és információit tartalmazzák: a mindenkori legelső megérzéseink, emberi viszonylataink között pedig a lelki béke érzése.

Mindenkori feladataink eme szolid jelzéseit követően, utunkat egy csodálatos jelzőrendszer koordinálja, melynek neve: betegség és fájdalom. Akik a saját, személyre szabott feladataik behatárolása során, a mindenkori legelső megérzéseikre való hagyatkozást követően a lelki béke megvalósítására törekcsenek, azokat valamiféle emelkedett lelkiállapot kezdi kísérni, (amolyan: „jó érzés”), melynek tükre a hellyel-közzel problémamentes egészségi állapot.

Amennyiben az egészség hibádkzik, akkor az illető bizonyos lehet abban, hogy e „kozmiikus” folyamatba valahol becsempészte a „józan ész”, vagyis letért az általa követendő útról. Tévedés nélkül nincs haladás! Szükséges tehát ilyenformán valamennyi betegség és fájdalom-jelzésünket felülvizsgálnunk, s megfejtenünk azokból az „eltévelyedésünk” mértékét és fokát! Nem létezik olyan „váratlan” betegség vagy baleset, amely ne az illető lelki szubjektuma és emberi kapcsolatai közti problémára utalna.

Egyáltalán nem lehet cél, hogy utunk síma, egyenes, elegyengetett és problémáktól mentes legyen, hiszen földi életünk: Feladat! Nem baj, ha utunk göröngyös, amennyiben Test-Lélek és Szellem karöltve áll a vártán. Ámde ha bennünk e hármas belső egységünk csorbát szenved, vagy egymással nem lehet harmóniában, akkor helytállni sem lehet képes, jön tehát ilyenkor is a figyelmeztető betegség, s a fájdalom. Amíg pedig fáj, s amíg tart a betegség, mindaddig biztosak lehetünk abban, hogy kissé eltérünk az általunk szabott, saját utunktól, amelyet még a Földre születésünk előtt határoztunk meg magunknak.

Nem lehetünk önteltek, több okból:

Először is, mert mindegyikünk álarcban van jelen a Földön, senkinek sem ismerhetjük az igazi EN-jét, s legtöbbször a legkellemetlenebb kapcsolataink a legnagyobb tanító feladatok, amelyeknek aránytalanul töb-

bet is köszönhetünk - a saját előrejutásunk érdekében. Másodszor, mert a személyre szabott útjaink nemcsak hogy göröngyösek, de hepe-hupásak, gödrösek, s nem csupán jobb és bal felé kanyarognak, hanem hol felfelé, hol pedig meredeken lefelé vezetnek bennünket.

Harmadszor - leszámítva azt, hogy utunkon való haladásunkkor „be van kötve a szemünk” -, itteni, földi logikánkkal mégis minden áron törekednünk szükséges arra, hogy emberlétünket Emberként éljük meg, melyben minden körülmények között, elsőrendű feladatunk az önzetlen ADÁS.

Ki nem mondott, meg nem fogalmazott és el nem ismert célunk, hogy önmagunkat göggel teli „teremtőből”, ÉN-központú büszke lényből, a Teremtés eszközévé, a Szent Grál kelyhévé, a kozmikus Rend részévé avassuk. Vagyis olyan tökéletes szerszámmá, amellyel a Kozmikus Intelligencia másokat is képessé válhat gyalulgatni, faragni, alakítani.

Sajnos igen sok az érthetetlen kifejezés: Kozmikus Intelligencia, Isteni Ősvaló, Őstudat, Magasabbrendű Tudat, Karma, Reinkarnáció, Önvaló, Isten... Mégis hangoztatnunk szükséges Őket, hivatkoznunk szükséges rájuk, mégha olykor mi magunk sem vagyunk tisztában azzal, mit is jelenthetnek. Mert ily módon másokba legalább beleültethetjük a gyanút: hátha mindez, vagy közülük valamelyik, esetleg mégis igaz lehet. S mégiscsak szükség van e tájékoztatásra, hogy ezen mások is, minél többen - fennakadjanak.

AZ EMBERI SZENVEDÉSRŐL

A szenvedés sohasem ok nélkül való. Az emberi szenvedés olyan kegyelem, amellyel karmát lehet kiváltani. Általa - mint jelen-földi tisztító tűzben, ezen életünk rossz földi döntései, sérelmei, szorongásai, helytelen észjárásunk következményei és negatív gondolati minőségeink semmisülhetnek meg, hogy ily módon kevesebb maradjon a „végső” számadásra.

A földi test szenvedése a magasabb létsíkok szellemi elvárásának megfelelő lelki átalakulás kísérőjelensége, amennyiben erre az átalakulásra valami okból már kevés az idő. Mindazok, akik még életükben, erejük teljében, vagy baj esetén, (abból okulva), lassacskán, dinamikusán, s állandóan változtatgattak életmódjukon, szokásmódjaikon, étrend-

jükön és emberi kapcsolataik és hozzáállásuk minőségén - idejében kezdve a lelki-szellemi átalakulást -, elkerülik a fájdalmakat. S elmúlásuk annyiból fog állani, hogy este szép csendben elalszanak majd, reggel pedig egyszerűen: nem ébrednek fel. Azok azonban, akik a szükséges és elégséges napi aprócska átváltozásoknak nem hajlandók eleget tenni, tologatják maguk előtt a problémás élethelyzeteket, s ezek ellen (félelmükben!) határtalan gögbe, becsvágyba, nagy tervekbe vagy magányosságba menekülnek, maguk előtt tornyozva a lelki-szellemi átalakulás szükséges feladatait, mindaddig sajnos el nem hagyhatják a földi létsíkot, azaz meg nem halhatnak, amíg ezek az elmaradt szellemi-lelki átalakulások meg nem történnek. S amiképpen múlik az idő, ahogyan mondani szokták: „fogy a becsület”. Vagyis az ömagunk átalakítására egyre kevesebb az idő, s ebben az egyre kevesebb időben egyre több az elintézni való éteri és asztrális feladat. S minél többet halmozunk, annál elviselhetlenebb és óriásibb kell hogy legyen az általunk rövidre szabott időn belüli, halálunk előtti szellemi átalakulás, vagyis „földiesen”: a testünkben szükségszerűen kiváltandó fájdalom.

Ezért, aki minden változástól és önmaga-változtatástól a végsőkig elzárkózik, törvényszerűen, ordítva, iszonytató fájdalmak közepette szükséges hogy elhagyja a földi világot.

Ez a szenvedés még akkor sem hiábavaló, s egyáltalán nem „ok nélkül való”, ha az illető a szenvedéseivel oly fokra jutott, hogy immár mit sem tudva önmagáról, eszméletét veszti. Az ilyen ember, ilyenkor képes csak igazán nagy leckét adni a közvetlen környezetében élőknek, hogy emberségből, együttérzésből, alázatból és szolgálatból vizsgálhassanak: mert ez segítheti hozzá őket leginkább az addigi életszemléletük gyökeres megváltoztatásához! Mert az „Élők” csak ilyenformán válhatnak képessé arra, hogy értelmezhessek DR. Bach nagyszerű sorait:

„A betegség nem kegyetlenség vagy büntetés, hanem csakis és kizárólag iránymutató: egy eszköz, amit szellemünk felhasznál arra, hogy jellemezze hibáinkat. Hogy visszatartson minket még nagyobb ostobaságotól, megakadályozza azt, hogy még több kárt okozunk, és hogy az igazság és a fény útjára tereljen minket. Arra az útra, amelyről soha nem lett volna szabad letérnünk”.

Ezek lettek volna egy idős orvos szavai, az 1931-es esztendőből.

A KARMA URAI

Urai, de nem meghatározói. Feladatuk egyike a Földre születésünk előtti vállalásaink számontartása, az *általunk* jóelőre megjelölt életút helyes irányának figyelemmel kísérése, annak szükség szerinti korigálása, vagyis „vállalásaink” lehetőség szerinti „behajtása”.

Mielőtt Isteni Önvalónk, az Emberi Szellemiség, a saját evolúciós tapasztalatszerzése érdekében a Matériában testet öltene, meghatározza, hogy milyen élethelyzetek megoldása érdekében, milyen típusú és jellegű (lelki) feladatokkal szeretne szembesülni. Ennek optimális helyét, idejét, kontinensét, népét is meghatározza, s megválasztja a számára, illetve az optimális lelki fejlődéséhez feltétlenül szükséges szülőpárt is.

Mivel Földre születéskor kötelező az őstudás ideiglenes elfelejtése, hogy előnyök és hátrányok nélkül, „tisztá lappal” indulhasson minden testet öltő lélek, a megszületések előtti vállalások figyelemmel kísérését, az ezekre való későbbi „rávezetést” és a korrekciók végrehajtásának módját az Emberi Szellem az ősprincípiumi angyali lényekre bízta, akik figyelemmel kísérek minden földi emberlényt. Ők lényegesen jobban ismernek bennünket, mint amiképpen mi ismerhetjük saját magunkat. Hiszen Ők ismerik a mentális, asztrális, éteri és fizikai lényünket is, míg ezekről legtöbbünknek fogalma sincs.

Az ősprincípiumok a lelki evolúciós fejlődésünk nagyszerű segítői, a lehetőségeink sugalmazói, ténylegjeink esetében pedig a szükséges és elégséges botlásaink közvetlen előidézői, hiszen ezekből akár okulhatunk is. Nagy baklövéseink esetén ők a „hátbaverések” nagymesterei, a kirúgások, munkanélküliség, tragédiaszervezés jogos képviselői, Földről való távozásunk aktuális ténye esetében pedig e távozás, vagyis a halálunk optimális megtervezői és kivitelezői.

„Könnyű nekik” - jelenthetnének ki, de nem szabad elfelejtenünk, hogy Ők is végigjárták az Emberré válás tévelygő ösvényeit, küzdöttek és szerettek, örültek és bosszankodtak is, fejlődésük mégis oly töretlen és tiszta volt, hogy tán már földi életükben istenekként tisztelték Őket.

Az ősprincípiumok angyali lényeit az ősidők óta igen nagy tisztelet övezi. Ők voltak azok, akik bevezették a mindenkori „hét vezér” priviligiumát. Ennek szellemi hozománya a hét ősprincípiumnak áldozó vallási rendszer, s hogy ezen a Fórumon, az egyetlen élő Isten felügyelete alatt, Ők, mint „Istenek Tanácsa” működtek. Működtek már életükben is, s működtek, egészen az ősi Honunkat visszafoglaló Árpád fejedelemig.

A Nap, mint istenkirály, egyedül sohasem dönthetett, ellenben mindig ő volt az, aki a Hetek döntését törvényerőre emelte. Ők mindig heten voltak. A Nap „mandátuma” meghatározott időszakra, meghatározott földi feladatok bevégzésére vonatkozott.

Ez a korszak régen lezárult. Történelmi feladata volt, hogy előkészítse és mozgásba hozza az ezt követő „technokrata” korszak immár Én-tudatú, gyorsított inkarnálódási folyamatát. Az emberi ÉN-tudat, Atlantisz beavatottjai számára közel százezer éve, a tömegember számára azonban csupán Atlantisz bukása óta létezik. A földi ÉN-tudatú inkarnálódási folyamat és testet öltési ciklus a homo sapiens számára formálódott ki, s mindaddig tart, míg a homo sapiens elbukó faját felváltó vízöntő-kori fajban ki nem alakul és általánossá nem válik az emberi „MI”-tudat: vagyis az ember által kimondott ÉN-ben az egyedi önzéssel szemben helyet nem kap az ÉN - az emberiség, ÉN - a növény és állatvilág, ÉN - a rám bízott Földanya, ÉN - a Kozmosz. S ezt követően érik majd meg a földi ember arra, hogy immár Emberré válva elfelejtse a Matériát, s az angyali létsíkon folytassa küzdelmét.

Természetesen Atlantiszon is MI éltünk, s még annak előtte is MIÉNK volt a teremtett és megnyilvánult világ, de míg a lemúri korban az angyali és isteni létsíkokkal közvetlen kommunikációs kapcsolatban állhatott mindegyikünk, Atlantisz korában e kapcsolattartás a főpapság kiváltságává vált. A fajba, a szabad akarat első lépcsőfokaként belépett a csoportlélek, mint a fejlődés nyitott kapuja. Ezt követően, újabb lépcsőfokként, a homo sapiens jelenlegi faja kapta meg elsőként a személyes ÉN-tudatot (hogy rövid úton visszaélhessen vele), s ezzel egyidejűleg az isteni és angyali régiók háttérbe húzódtak, s azóta csakis személyes, emberi hívásra jelenhetnek meg.

Ilyenformán segítik Emberré válásunkat a felsőbb létsíkok Hierarchiái, segítik az ősprincípiumi angyali lények, a karma urai, avagy figyelmes és mindig készen álló szolgálói.

Mindez természetesen a MI érdekünkben történik, hovatovább a MI előzetes tudtunkkal és beleegyezésünkkel zajlik. S bár erre nem sok ember emlékezhet a Földön, a karma törvényét, a még oly cudarnak, kibírhatalannak vagy éppen kegyetlennek tűnő emberi életek és sorok esetén is, kérésre - személyes kérésünkre -, pillanatok alatt képes felfüggeszteni a Kegyelem Törvénye. S ha még oly jogos is lenne a részünkre dolgozó és bennünket helyesebb útra terelgető karma és az általa kiszabott keserves életút, ha mi magunk kérjük

a Kegyelem Törvényének érvényesülését, ezirányú kérésünk előtt még a karma urai, az ősprincípiumok angyali lényei is fejet hajtanak.

A Kegyelem Törvénye karmát old, keservet szüntet, s eltörli az általunk elkövetett bűnöket. A Kegyelem Törvénye akkor és ott lép életbe, ahol és amikor részünkről kezdetét veszi a nálunk esetetebben való önzetlen segítség, a minden számító gondolattól mentes, ellenszolgáltatást nem váró szeretetteljes tevékenység, s ha rájövünk, hogy a földi test dolga az ADÁS. S bármilyen élet Szentté válhat, amennyiben azt az illető, önmagával együtt, a Kozmikus Szeretet szolgálatába állítja.

A Kegyelem Törvénye a magasabb létsíkok és az ember közti kommunikációs lehetőségeknek talán a legfontosabbika.

Ennek az ember által viszonylag ritkán kért lehetőségnek a legfőbb szépsége pedig, hogy Valódi elesettség, valódi bánat, valóban segítségre szoruló és sajnálatra méltó ember a Földön valójában nem létezik. Mentális szellemi lényeinket tekintve valamennyien egyenlők, csodaszépek és szeretetteljesek vagyunk. Ám itt, a földi létben, erre nem emlékezhetünk. A Föld nevű iskolában, a fizikai létben, az elesettség, szegénység, baj és rászoruló ember csupán azért kerül elénk, mert az Isteni Kegyelem igen kíváncsi arra, hogy a rászorulót, itt a Földön, vajon észrevesszük-e.

A VIHAROK URAI?

E fejezet legyen egyelőre feltételezés, mivelhogy a **következetes** észlelések csekély száma ez idáig nem tette lehetővé e jelenségek **MIÉRT?**-jének és **HOGYAN?**-jának összevezetését.

Ez a téma várhatóan még kutatva lesz, s ha az észlelésekből kitűnik a szisztematikus "REND", nem csekély mértékben igazolhatja majd az asztrológiát...

Hosszantartó és hatalmas éjszakai vihar vonul át a főváros felett, s amint később kiderül, kicsavart és derékban kettétört fasorok jelzik útját. S a vihar közbeni tiszteletteljes kérdésre, hogy ki ennek az éjszakai viharadásnak a szellemi vezetője, megjelenik a Plútó.

Hetek múlva ismét közelednek az éjszakai viharfelhők, s aki irányítja őket: a Vénusz. (négy nappal a Vénusz- Föld Nap együttállás előtt).

Ismét egy vihar, s a viharral együtt beazonosítható a Szatur-

nusz szellemi Lényege. (Ez esetben a Szaturnusz - Föld - Nap együttállás hét nap múlva várható.)

Lehetséges, hogy e szellemi behatások földi vetületei szükségszerűen, egyidejű vagy azt megelőző természeti változásokkal járnak?

S mint ahogy az ember kényszerű szellemi átalakításával járhat a fájdalom (akkor is, vagy különösképpen akkor, ha ezt a szellemi átalakítást a magasabb dimenziók végzik), egy-egy emberi karaktersugárzás - amikor körülöleli a Földet -, szükségszerűen ily módon szól bele a hétköznapiakba?

Természetesen a rombolás építésben teljesedik ki, s a halált követi az újjászületés. Semmi nem vész el, miközben alakul az emberi szellemiség.

AZ ASZTRÁLVOLUMEN FOGALMA

Mint ahogyan derült időben a Nap sugarai megcsillannak valamely állóvíz tükrének hullámfodrain, olyanformán tükröződik az emberi dimenziókban a magasabb, mentális Létezés többszörösen megtört asztrálvetülete. E tükröződés torz, mert hiszen valamennyi tükör torzít, s végül az a gyengécske tapasztalat, amihez ezáltal juthatunk, már talán egyetlen „porcikájában” sem igaz. Nem igaz, mégis a miénk. S ha egyéb nincs, fogadjuk hát el ezt! S ez annál inkább jogos kérdés, mivelhogy ugyanígy működnek a számunkra kijelölt érzékszervek: a látás, a hallás, szaglás stb. is! S ha ezen kicsit elmélkedni is hajlandóak vagyunk, akkor döbbenhetünk rá, micsoda sületlenség kijelenteni, hogy „akkor hiszem, ha látom!”, és így tovább.

Az érzékszerveink mentális lényegét bogozgatva, semmiféle érzékelésünk nem lehet tökéletes, hiszen csupán másodlagos, harmadlagos, vagy dimenziókon át mégjobban megtört tényeket közvetíthet felénk. Mert mint ahogyan az állóvíz hullámocskáin megcsillanó fény még nem maga a Nap, s a vizet érő fénysugár sem maga a Nap (mert hiszen hol van még a tó vizétől a Nap!), s amilyen távol áll a Nap a tó vizén megcsillanó fénysugártól, éppen olyan távol vannak a magasabb, mentális létsíkok az asztráltérben tükröződő asztrálvetületeiktől.

Magyarázni volt szükséges valamiképpen e tüneményt, mert másképpen immár nem tudnánk előbbre jutni, s a magyarázathoz a fenti hasonlat éppen megfelelőnek bizonyul...

A növények, állatok és az ember földi világától igen-igen távol, a

növények, állatok és az ember, nyugodt fényben tündöklő, isteni mentális szellemiségekkel rendelkeznek. Egy-egy isteni Szellemi Lényege létezik a növényvilágnak, az állatvilágnak és az emberi világnak is.

A növények világának - mindent beleértve ebbe ami növény a Földön -, egyetlen isteni Szellemi Lényege van, aki éppen olyan intelligens, mint az emberiség isteni Szellemi Lényege. Az állatok világának - beleértve ebbe mindent ami állat, madár, hüllő-féle, csúszómászó vagy rovar -, egyetlen isteni Szellemi Lényege van, aki éppen olyan intelligens, mint az emberiség isteni Szellemi Lényege.

Az emberi világnak - mindenkit beleértve, aki ember -, szintén egyetlen isteni Szellemi Lényege van.

Dimenziók torzító tükrén keresztül, a növények isteni Szellemi Lényege éppen olyan távol áll a növényektől, s az állatok isteni Szellemi Lényege éppen olyan távol áll az állatoktól, mint amilyen távol áll a víz tükrén megcsillanó fénysugár a Naptól.

A növények, állatok, avagy az ember isteni Szellemi Lényege természetesen még nem maga az Isten. Ők szintén éppen olyan távol állnak Istentől, mint amilyen távol áll a tó vizének hullámfodrain megcsillanó fénysugár a Naptól. Senkit meg ne zavarjon, hogy ezek szerint, a háromdimenziós életterünket figyelembe véve, az asztrális létezés legkevesebb: négydimenziós, a növények, állatok és az emberiség isteni Szellemi Lényege legkevesebb: hatdimenziós térben létezik, s Istennek csak a közelsége is, legkevesebb: kilencdimenziós térben lenne észlelhető és érzékelhető, jelentős torzítások nélkül. Jóllehet, Isten az embert saját képmására teremtette, de az a bizonyos „képmás” semmiképpen nem azonos ezzel a sokat küszködő földi testtel!

Talán a hatdimenziós téren is túl, a növényvilág isteni Szellemi Lényege szintén a saját evolúciós folyamatát végzi, s szintúgy a Szeretet energiamezején munkálkodik. Levetült földi képességei azonban lényegében és lényegeiben mások, mint az emberé. Éppezért, a növények isteni Szellemi Lényege és az emberiség isteni Szellemi Lényege arra a kölcsönös bizalmon alapuló, szeretetteljes megállapodásra jutottak, hogy földi küzdelmei során a növényvilág mindenben maximálisan támogatja az embert, táplálékkal és ruházattal látja el őt, leveszi vállairól a helyhezkööttség és kiszolgáltatottság legjelentősebb terheit, cserébe azonban a Földön, helyette, az embernek kell sikerre vinnie a Szellem diadalát.

Talán a hatdimenziós téren is túl, az állatvilág isteni Szellemi Lényege szintén a saját evolúciós folyamatát végzi, s szintúgy a Szeretet ener-

giamezején munkálkodik. Levetült földi képességei azonban lényegében és lényegeiben mások, mint az emberé. Éppezért az állatok isteni Szellemi Lényege és az emberiség isteni Szellemi Lényege arra a kölcsönös bizalmon alapuló, szeretetteljes megállapodásra jutottak, hogy földi küzdelmei során az állatvilág mindenben maximálisan támogatja az embert: táplálékkal és ruházattal látja el őt, leveszi vállairól a kiszolgáltatottság és a létért való küzdelem legfőbb terheit, magára vállalja az ösztönenergiák sárba húzó hányadát, s ha szükséges, akkor érzésekben is tükröt tart az ember elé. Cserébe azonban a Földön, helyette is, az embernek kell sikerre vinnie a Szellem diadalát.

Ezt vállalták hát Ők, s ezt vállalta fel az emberiség isteni Szellemi Lényege. Ők hárman még nem istenek, de mentális Lényegüket tekintve az általunk egyáltalán elképzelhető Világokon messze túl, teljesítenek örökös szolgálatot.

Tudjuk, hogy a növényvilág eleget tett kötelezettségének, s eleget tett ennek az állatok világa is. Ne firtassuk, hogy az emberiség ez idáig a vállalt kötelezettségének miért nem tett eleget, elegendő, ha mélységesen szégyenkezünk emiatt...

Tudvalevőleg a növényeknek csak fizikai és éteri teste lehet, asztrálteste nincs. Ez valamennyi növényegyedre igaz, nem igaz azonban a növények isteni Szellemi Lényegére! Hatdimenziós téren is túlról, a növényvilág intelligens isteni Szellemi Lényegének Fénye, a közbenső dimenziókon megtörve, jócskán megváltozott és elhomályosított karakterrel, lényeggel s formával, torz tükröződés-ként az emberközeli, asztráldimenziókba vetül. E többszörös tükröződés és káprázat persze távol áll a Valóságtól. Ám akik e szerény változattal megelégszenek, a növények isteni Szellemi Lényegének asztrálsíkon tükröződő megjelenését az 54. ábrán megismerhetik.

54. ábra

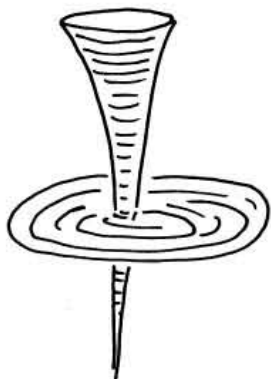
55. ábra

Fenti ábrán gyors perdületű, tölcser-alakú energiaörvényt láthatunk. Az ősprincípiumok esetében is hasonlóról volt szó. Szerepeljen hát itt is e tükröződés metszeti képe (55. ábra).

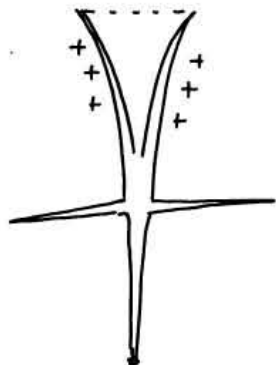
Ez tehát az az asztrál-formátum, melynek Földre vetítésével a növényvilág isteni Szellemi Lényege - tetszés szerint -, bármelyik földi növénybe levetülhet!

Növénynek tehát asztrálteste nem lehet, ám amennyiben a növényvilág isteni Szellemi Lényege valamely földi növényt saját céljaira kijelöl, akkor abba levetül, s ilyenkor annak az egyetlen meghatározott növénynek nyomban asztrálteste lesz!

Az állatoknak fizikai, éteri és asztrálteste lehet, s ez valamennyi élő állatra és rovarra is igaz. Az állatvilág isteni Szellemi Lényegének azonban önálló, s kizárólag Rá jellemző asztrálvetülete van, amely dimenziókon túlról, az asztrális energiamezőkben tükröződik (56. ábra).

56. ábra

57. ábra

Ennek a perdületi energiának a metszeti képe az 57. ábrán látható.

Ez az asztráltükröződés, amely tehát nem az állat-egyed asztrálteste, vagyis nem a földi létsík „tartozéka”, igen nehezen beazonosítható, mert a beazonosítást az illető állat saját asztrálteste jelentékenyen zavarja. E „zavarást” talán olyanformán lehetne elképzelni, mint ahogyan két tükörről, két irányból érkező fénysugár megzavarhatja a megfigyelő szemet.

Meglehet, hogy ilyen asztrál-tükröződése földi körülmények között talán csak minden milliomodik állatnak van, célszerű azonban inkább itt is megjegyezni, hogy az állatvilág isteni Szellemi Lényege - tetszése

szerint - abba a földi állati testbe vetülhet le, amelyikbe akar. Ám ez, a növények és az állatok esetében is jóval több, mint holmi tükröződés! Ez ugyanis Jelenlétet, információvételt jelent! Ez pedig nem egyéb, mint isteni mintavétel abból a rebellis földi posványból, amelyet az emberi faj, a növény és állatfajok lekezelése és megalázása folytán létrehozott! Vagyis a növények és állatok isteni Szellemi Lényege, minden adott pillanatban tisztában van a földi ember tevékenységével! Mert a vegyszeres gyomirtás, az őserdők égetése, a fatördelés és mind megannyi emberi tett, felkiált hozzá az „Égbe”.

A fentiek egyáltalán nem túlzások, rágódjunk hát ezen, s mára nem árt egy-egy imát a növények és állatok érdekében is elmondani. Azt a jelentéget azonban, amiképpen az emberközeli létsíkokon a növényvilág és az állatvilág isteni Szellemi Lényegének tükröződése megjelenik, érdemes ezek után a nevének nevezni: A fenti ábrákon látható, s csakis Rájuk jellemző asztrális energiaperdületet ASZTRÁLVOLUMEN-nek fogjuk nevezni.

A növényvilág és az állatvilág **asztrálvolumene** immár adott és közismert, nézzük ezek után az emberiség asztrálvolumenét.

Az emberiség isteni Szellemi Lényege, aki a hatdimenziós téren is túlvégzi dolgát; bennünket, kis hangyákat levetített a földi közegbe, hogy sikerre vigyük harcait. Dimenziókon át megcsillan eme isteni Lényegünk fénye, s bár torzul és jócskán megtörik, formájából, karakteréből és Lényegéből veszít, mégis eljuthat földi értelmünkig az információ. Tekintsük meg tehát emberi fajunk asztrálvolumenét (58. ábra).

58. ábra

59. ábra

S annak metszeti képét (59. ábra).

A perdületi energiaképlet axonometrikus rajzát (58. ábra) máris feledjük el, ilyenformán ugyanis sokkal egyértelműbb és nyilvánvalóbb lesz a Lényeg. Jobban kiviláglik, hogy az ősprincípiumi lényekhez hasonlatosan „szárnyakról” van szó, s előbbieik ismeretében tökéletesen megállapíthatóak a legjelentősebb különbségek is.

Rendkívül fontos kritériumok ezek, melyek lényege e könyv végéig többször is nyilvánvalóvá fog válni: Amíg az angyali Létezés asztráltükröződéseinek minden esetben „fejük” van, s szárnyaik sohasem érnek le a földig (vagyis a megnyilvánulásuk talppontjáig), addig, s velük ellentétben, az emberi fajunk asztrálvolumene „fej” nélküli, s szárnyai mélyen a megnyilvánulási pontja alá nyúlnak. Most pedig nézzük, mi következik ebből:

Fejlődési sorrendben a legrimitívabb formátumnak a növények asztrálvolumene tűnik. Láthatóan az állatok asztrálvolumene váltig hasonlatos ehhez, csupán valamiféle gyors perdületű gyűrű található vele összenőve (nem lehet egyéb ez, mint a helyváltoztatáshoz feltétlenül szükséges ösztönenergiák tükröződése). A növényi és az állati asztrálvolumenhez hasonlítva az emberi asztrálvolumen, szinte biztosan állíthatjuk, hogy formátumukban igen közeliék egymáshoz, de az emberé már sokkal fejlettebb. Az azonban egyértelmű, hogy az angyali lények asztrál-megnyilvánulásaitól még igen messze áll! Vagyis szükséges megjegyeznünk, hogy az emberi asztrálvolumen feje „üres”, hisz még ki sem alakult (s helyében felismerhető a növényi és állati létre jellemző üres tölcsér), szárnya pedig a Matéria sarába ragadt, (mélyen a talppontja alá nyúlik). Tehát az emberiség ennek alapján, jelen pillanatban közelebb áll az állati létsíkhöz, mint az angyalhoz! Vajon meg kellene-e ezen sértődnünk? Nem! Szükséges-e ezek után holmi „Világvégétől” tartanunk? Nem! Mégpedig azért nem, mert az emberiségnek súlyos Feladatai vannak a Földön: Ki kell húznia végre szárnyait a sárból, s asztráltükrében létre kell hoznia a „fejét”! Ez idáig csupán fél munkát végeztünk, s **addig innen el nem pályázhattunk**, míg „szárnyainkat” képes visszahúzni a Matéria sara, s amíg szeretet-energiából álló értelemből ki nem alakul az emberi asztrálvolumen fejrésze. S amint láthatjuk, e Feladatoknak jelenleg talán csak ha a felénél tartunk...

Nézzük tehát az ebből lesűrhető folyamatot, s a várható jövőt: Emberré válásunk hajnalán a magasabb dimenziók az embernek ajándékozták a teremtő Gondolatot (bibliai értelemben az ember evett a Tudás fájáról). A Gondolat terhei az ember isteni hármasságát (testlélek és szellem) a mélybe húzták (kialakultak ugyan a szárnyak, de be-leragadtak a Matéria sarába), bibliai értelemben, a lemúri korszakunkat követően: kiűzetés a Paradicsomból. Ahogyan az inkarnálódásaink során egyre „emberebbé” válunk a Földön, ezek a szárnyak egyre kijebb emelkednek a Matériából, (mígnem az asztrálvolumen talppontja fölé

kerülnek). Ezek felfelé emelkedésével a teremtő Gondolat számunkra többé nem teher lesz csupán, hanem szeretetteljes fejlődésünk bázisa. S kialakítja majd asztrálvolumenünk fejét, hogy végképp betöltse annak a tölcsérnek az ürességét, amely jelenleg még a növény és állatvilág közelében tart bennünket. Amikor pedig mindezek a pozitív és előre mutató változások bekövetkeznek majd, az emberiség végleg az angyali létsíkra emelkedhet, s elhagyhatja a sokat szenvedett földi életeret, amely „terhünkbe” rokkant bele.

Akkor, onnan a távolból, könnyeinkkel a szemünkben, s a Gondolat teremtő energiájával a birtokunkban, ismét gyönyörűvé varázsoljuk majd a földi közeget, hogy mielőtt Földünk inkarnálódási ideje lejár, elmosódhassanak rajta szégyenfoltjaink.

Ez tehát az emberiség sorsa, s jövőnk záloga...

MIKÉPPEN MŰKÖDIK A REND?

Egy ember virágot tép le, vagy ágakat tördel. Látszólag egyéb nem történik. De nézzük csak, valójában mi minden történik, amiről nem tudunk:

A növény riasztójelzése egy szemvillanásnyi idő alatt eljut a növényvilág mentális Lényegéhez, aki kétféleképpen reagál: Egyrészt asztrálvolumenével megnyilvánul a virágtépdész, ágtördelő ember közvetlen környezetében található összes növényben - szinte jelezve ezzel is, hogy nem hagyja cserben egyiküket sem -, másrészt a mentális dimenziókból levetülve, belép az illető ember tudatába, s megvizsgálja annak gondolatait: mivégből tépte le a virágot és tördelte a gallyakat. Ezt követően az ember gondolataitól és tudatállapotától függően, háromféle intézkedést foganatosíthat:

I. Ha az illető, tiszta gondolatmenettel gyógynövényeket gyűjt családjá problémáira, szereteteinek szeretne a letépett virágokkal örömet szerezni, gyönyörködni szeretne otthon egy virágzó gallyban - bár kicsit szégyenli magát e rongálásért -, akkor a növényvilág Szellemi Lényege az asztrálvolumen megnyilvánulásain keresztül olyan impulzusokat küld a kár-okozás színhelyére, aminek folytán az ilyen ember környezetében nem alakul ki a növényvilág „rettegése”, hiszen gyarló emberlénységként

mégiscsak rokon lélek jár közöttük, aki a saját meghasonlott módján ugyan, de keresi a kapcsolatot a Természettel. Egyidejűleg a helyszínen gyors ütemben megkezdődik a sérült növény-egyedek regenerálódása.

II. Ha az illető emberlény gondatlanságból tapos el egy virágot, vagy tör le egy gallyat, esetleg amiatt, merthogy az valami folytán akadályozza a tevékenységét, az asztrálvolumeneken keresztül türelmi impulzus érkezik a környezet növényei felé, s egyidejűleg megkezdődik a sérült egyedek gyors regenerálódása. Ez körülbelül olyan állásfoglalást jelent, miszerint: „megbocsájtunk neki, hiszen nem tudja, mit tesz”...

III. Amennyiben az illető emberlény szándékos kár-okozást végez, gonoszkodó szándékkal tördeli a gallyakat stb, a növényvilág Szellemi Lényege, belépve az illető tudatába, érzékeli ott a káoszt és a gondolatok negatív jellegét. Ezért asztrálvolumenein keresztül elküldi a környezetbe, a környezet növényeibe a növényvilág „rettegés”-impulzusát. Ha a növény-egyedek gondolkodni tudnának, elmondható lenne, hogy ilyenkor a kárt okozó ember környezetében, a növények között riadalom támad. S hacsak véletlenségből arra nem jár egy olyan ember, aki sajnálkozásával képes kiküszöbölni a kár-okozás miatti „csorbát”, a regenerálódásra vonatkozó impulzus késni fog, s e környezetben igencsak pusztulni kezdenek - még az ép növények is. Vagyis a negatív ember, gondolataival és tetteivel negatív módon hat vissza a Természetre, s ez nem csupán egyéb irányú, „viselt dolgainkra” igaz.

„Nagyban”, lehetetlen emberek környezetében, Természettel csekély mértékben törődő környezetben ugyanez a savas eső, a rovarkártétel, az erdőpusztulás, az öngyulladás stb, amely pontosan jelzi, hogy az ott élő emberek tudatával komoly bajok vannak.

Ha az emberlény nem növényt károsít, hanem állatot, akkor szinte ugyanez a folyamat zajlik le, csupán az illető ember tudatába nem a növényvilág, hanem az állatvilág Szellemi Lényege lép be, hogy szintűgy megvizsgálja e gondolatok „minőségét”, s az illető környezetében az állatvilág asztrálvolumen-megnyilvánulásait vetíti le. Példának okáért, ha egy bácsi „kirabolja” a vadméheket (elveszi a mézüket), vagy kivesz egy fészekből néhány tojást, de gondolatban megfogalmazza, hogy: „Szaporodjatok, sokasodjatok, mert ebből él a családom!”, akkor ebben a környezetben valóban szaporodni kezdenek az őt segítő állatok. Ám ha egy vadász azért lőtt le egy szarvasbikát, hogy annak fejére rálépve fényképet készíttessen magáról, s utána tivornyán bezabálja és kihányja az állat húsát, akkor ott pusztulni fog az állatvilág. S ha az illető gondolati minősége nem javul, valószínűleg óriási fájdalmak közepette és

szenvedve kell - majd egyszer - neki is meghalnia, mivel életbe lépnek az általa létrehívott, evilági karma törvényei (amit főztél magadnak, edd is meg!).

Az asztrálvolumenek megnyilvánulásait befolyásolhatják a karma törvényei, s olyan törvények is léteznek, amelyek értelmében egy-egy emberlény helyett az egész emberiségre szükséges hatni (valami miatt). Ez esetben pedig az alázatos imádság - ha többen végzik - sokkal hatékonyabb módszer, mint a „Tudomány” összes eredményei és baklövésai.

HOGYAN TOVÁBB?

AZ emberiség gondolatalkotásából és fogalomrendszeréből adódóan felmerülhetne bennünk, hogy mindazok a tudatunkban megfogalmazott kategóriák mentális szellemi létezését nyernek, amelyekre az emberiség igen sokat gondol. Nem várt fordulat ezzel kapcsolatban, s megfontolandó, hogy az emberi létsíkok környezetében valamennyi ősprincípium jelen van, pedig erre nagy általánosságban ez idáig nem igen gondoltunk, ellenben s ezzel szemben, az emberiséget - jelen állapotában - igencsak foglalkoztató szerelemnek, anyaságnak, s egyéb, valóban érzelmi viharokat kiváltó gondolatainknak nem létezik önálló, mentális szellemi lénye! Fogós kérdés azonban, hogy önálló szellemi lényege - az egyébként várható Hitek megnyilvánulásain kívül - a Kozmikus Energiának, a Természetnek és az Időnek is létezik (ez utóbbiakról hadd ne essék szó). Vagyis az asztráltükröződés, melyen keresztül az anyagi létezés számunkra megnyilvánult, NEM a fogalomalkotó készségünkötől függött! Folytassuk hát egy gyönyörűséges hasonlattal:

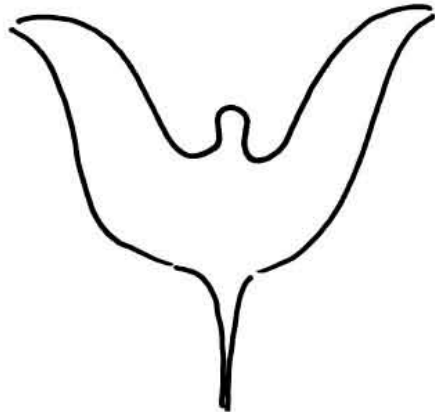
„Mint derült időben valamely állóvíz tükreán megcsillanó...” s a mondat vége is ugyanaz: „...éppen úgy tükröződik a felsőbb Létezés az emberközeli dimenziókban”. Az ősprincípiumi karakterek Szellemi lényeinél szóba került, hogy szellemi és közvetlen hierarchikus vezetőjük, a Nap, nem csupán egyetlen, körülírható, férfias karaktert jelent. Asztráltükrének alakjában, ember hívására, átlagosan négy másodperc alatt megjelenik a KRISZTUSHIERARCHIA! A KRISZTUSHIERARCHIA sugárzasképletében a Szeretet-energiának intelligens,

emberiséget koordináló legszerteágazóbb és legfigyelmesebb serege van jelen, akiknek dolga, hogy valamennyi emberi megnyilvánulásra és a földi életre felügyeljenek.

A Krisztushierarchia minden hithű templomot felkeres, mégpedig teljesen függetlenül a vallási hovatartozástól! Az égvilágon semmit nem von le e jelenség lényegéből, hogy a világ bármely más tájain, e tüneményes jelenségnek, vagy éppen a Napnak, valami MÁS megnevezése van. (lásd: „Buddha, Mohamed és a Többiek”... címszó alatt, külön fejezetben).

Az az asztráltükröződés, melynek formátumaihoz érkeztünk, lényegesen magasabb mentális síkokról indul, mint ahonnan az ősprincípiumok származnak. E tükröződések előtt meghajol minden ősprincípium, s ezek előtt fejet hajtanak a démoni Gonoszság megnyilvánulásai is.

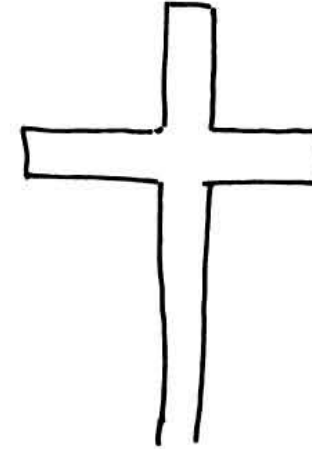
A KOZMIKUS VALÓSÁG szeretettel teljes rezgéseképlete, amennyiben hívásunkra megjelenik, sokak szerint elsőként, s igen felemelő érzetként, a fejben jelentkezik. Vannak egyéb vélemények is, de tény, hogy megnyilvánulását követően többször végigpásztázza az emberi testet, s az általában fájó vagy segítségre szoruló testrészeinken állapodik meg. Tekintsük meg a KOZMIKUS VALÓSÁG asztráltükröződését (60. ábra).

60. ábra

A KOZMIKUS VALÓSÁG gyermeke a KOZMIKUS SZERETET. Önállóan hívható, s meghívása különösképpen ajánlott, ami pedig a megnevezését illeti, embert e megnevezés nem sérthet. A KOZMIKUS

SZERETET hívásra négy másodpercen belül megjelenik, van, akinél testszerte, akad, akinél a gerinc vonalában, a csigolyasoron, vagy a fején jelzi szeretetsugárzásának megnyilvánult voltát. Miután megjelent, valami csodálatos szeretet-érzet árad szerte az emberben, egyidejűleg ezen isteni lény megkezd a fájdogáló testrészeink spontán és szó nélküli gyógyítását. További magyarázatokat megelőzve, tekintsük meg a KOZMIKUS SZERETET asztráltükröződését (61. ábra).

61. ábra

„Áldott a Te méhednek gyümölcse, Jézus”... hangzik a misztikus szöveg, s íme a Valóság: A KOZMIKUS VALÓSÁG méhének gyümölcse a KOZMIKUS SZERETET, s a KOZMIKUS SZERETET asztráltükröződése JÉZUS Fényének asztráltükröződésével azonos! Vagyis a KOZMIKUS SZERETET, JÉZUSSAL AZONOS! Szükséges-e igazolni ezek után, hogy a KOZMIKUS VALÓSÁGNAK, ennek a tüneményes szárnyas lénynek ki és mi lehet az ismertebb megnyilvánulása? A KOZMIKUS VALÓSÁG, SZŰZ MÁRIÁVAL AZONOS!

Mélyen hívó, intelligens emberekben nem okozhat tüskét, ha kiderül, hogy Jézus születése előtt a Koszmos Szeretetet esetleg egyéb más elnevezésekkel „ellátva” imádták, s íme, rácsodálkozhatunk Edgar Cayce amerikai alvó próféta szavaira: ő maga, mélyen vallásos katolikusként, sorrendbe szedve közölte, hogy Jézus, mielőtt a történelmi korokban megjelent volna, kiknek az alakjában látogatott a Földre. S ez ily módon talán sokak számára érthető és elfogadható lesz: Jézus, Aki maga a

KOZMIKUS SZERETET, Atlantiszon is velünk élt, hogy Ádámként, s később, Hermész Triszmegisztoszként, is Ő maga nyilvánulhasson meg. Mert a Kozmikus Szeretet valamennyi korban megnyilvánul, amikor az emberi szükség úgy kívánja!

Jézus tehát él, Szűz Mária tehát él, erről egyetlen vallásos embernek kétsége nem lehet. Ám ha az illető képes oly mértékben kibővíteni vallásos Hitét, hogy megérezze valóságos Jelenlétüket, attól kezdve, nemcsak hogy Hinni fog Bennük, hanem Tudni fogja, hogy Ők valóban a környezetünkben tevékenykednek. A Kozmikus Szeretet megjelenik, hogy amennyiben az ember ráunt, keresztre feszíthesse Őt. S ez valamennyi korban így történt...

AHOL A FESZÜLET VALÓBAN „ÉL”

A Kozmikus Valóság és a Kozmikus Szeretet az egyes Hiteknek megfelelően más és más elnevezéssel élhet, s ennek megfelelően más és más asztrál-tükröződéssel és alakokkal jelenik meg, pl. a vallások kegytárgyaiban.

Jézus asztráltükröződése nem minden feszületben jelenik meg, s ezzel analóg, a Kozmikus Szeretet jelenléte más vallások ereklyetárgyaiban nem feltétlenül igazolható. Mégpedig azért alakul ez így, mert e tény nem az illető ereklyetárgytól, hanem az e tárgyat körülölelő Gondolattól függ.

A KOZMIKUS SZERETET Európa-szerre kiváltképpen kedveli a templomok feszületeit, az útszéli és faluszéli feszületeket és Krisztus-ábrázolásokat, a haranglábakat, a kálvária-dombok feszületei közül pedig azt a bizonyos középsőt. Ezzel analóg, a KOZMIKUS VALÓSÁG, azaz Szűz Mária igen kedveli a Mária-szobrokat, s mindazon szentek szobrait, ereklyéit, amelyek előtt sokan és mély áhítattal könyörögnek. Amennyiben Szűz Mária helyett KOZMIKUS VALÓSÁG-ra, s Jézus helyett KOZMIKUS SZERETET-re gondolunk, betudható, hogy ez nem csupán a keresztény Hitekre igaz!

Ha nem is általánosan, de léteznek olyan családok, ahol Jézus feszülete valóban „él”. Ha e családokba bármiféle feszület kerül, a Krisztusi Szeretet nyomban átrezeg beléjük, s e családi közegben ott is marad. (Ugyanez vonatkozik a szentképekre és fényképekre is). Feszületeknek

és ereklyetárgyaknak több formátumában Jézus és Szűz Mária valóban „benne él”. Ez azonban részint az illető családtól, részint pedig e tárgyak készítőitől függ. Léteznek „iskolák” és művészek, s léteznek egyszerű emberek, akik valamennyi, szeretettel készített hithű tárgy mellé „élő” Jézust és Szűz Máriát is „mellékelnek” a maga valóságában, anélkül, hogy tudomásuk lenne erről. Szinte már szent emberek ők, s e tüneményes ajándékot a saját életszentségük hozza létre.

Hinnénk-e mi következik ebből? Lássuk hát:

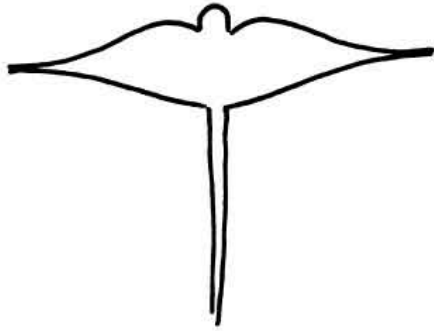
Aki Jézusra éppen „rászorul”, s a maga elbizakodottságában és öntelt-ségében „eldönti”, hogy az ő lakásából már csupán Jézus „hiányzik”, mindent felhajtva beszerez majd egy olyan feszületet - mondjuk egymillió forintért -, amelyben Jézus (több szakember szerint is), „benne él”... Ne tessék túlzottan elkapkodni!... A luxuskocsiján a sarokig sem érhet, s Jézus már messze lesz... Mert ilyen tudattartalom mellett, feszület jelenlétében is, csupán az emberi gyarlóság érvényesül.

Figyelem! Bármely feszületet, kegytárgyat, vallási hovatarozástól függetlenül, az adott Hitnek megfelelően, bármely pap megáldhat! Az a kegytárgy, feszület stb. „élni” fog! Ám ez korántsem jelentheti azt, hogy az illető az „élő feszülettel” a lakásáig elérhet, s azt sem igazolhatja, hogy az illető pap lakásában, a falon levő feszület egészen bizonyosan „él”. Mert más dolog valamely Hit pásztorának lenni, s megint más dolog a magánéletben, gyarló emberként is megfelelni...

AZ EMBERI SZÁJ TÜNEMÉNYES SZIMBÓLUMA

Létezik egy tünemény, mely (Aki) olyanformán képes elvarázsolni az embereket, hogy azok elkezdik az emberi szájat csodálni. Asztráltükröződését vizsgálgatva ugyanis egy csodálatosan ívelt emberi száj bontakozik ki előttünk. „Emberi szájra hasonlít” - fogalmazzuk meg gyarló, földi észjárással a lényegét, hogy ezt követően nyomban szégyenkezni kezdhessünk. De kár magyarázkodni... E tüneményes lény, szinte robbanásszerű energiával veszi birtokába az emberi szervezetet, emberlény hívására megjelenhet a nyakszirtnél, a vállak felett, s szimmetrikusan, a nyirokcsomók bármelyikénél, de ezt követően valamennyi

belső szervet egyidejűleg öleli át, s azokból sugárzik szerte, az emberi végtagokon és a szubjektumon is túlra. Az ember szinte érzi, ahogyan „felfénylik” az aurája, s jobbul a közérzete. Ez utóbbi szó gyenge és sértő is lehet, de a valódi érzéseket kifejezni lehetetlen. Ennél SZEBB érzés aligha létezik! E kozmikus lény ezidáig csupán egyetlen megnevezésre hallgatott, egyéb más megszólításra, s egyéb szólításra Európa szívében nem volt hajlandó megjelenni. E tünemény neve: SZENTLÉLEK! (62. ábra).

62. ábra

Értjük-e, miért volt elhamarkodott dolog Őt az emberi szájra hasonlítani? Hát nem kevesebbé, minthogy az emberi testünk még nem is létezhetett, amikor Ő már: Létezett!

Az emberi száj: a légzés, a lélegzés, a lélek-zés kapuja. Ez pedig olyan mély értelmű szimbolikus kód, hogy ezt szükséges volt megjeleníteni. Elvitatni sem lehetne, hogy maga a SZENTLÉLEK, a kilencdimenziós téren túlról, dimenziók sorozatának tükrén keresztül, tükrözve vetíti elénk Lénye piciny szikráját. Micsoda merészség ezek után emberi észjárással azt képzelni, hogy e silány földi vetületek egyike, a gyarló emberi test a „tökéletes”, s a Szentlélek ehhez szeretne „hasonlítani”! Hát nem! Ellenben jó okunk lehetne rá, hogy kissé szerényebben a következőképpen fogalmazzunk: mentális vetületek tükröződéseképpen az emberi ajkak azért alakultak ilyené, hogy az ember valahányszor embertársaira tekint, azok ajkairól a Szentlélek, az Élet isteni Szikrája tekinthessen vissza rá. A száj, a légzés, a lélegzés, a lélek-zés, a Lélek kapuja. Vagyis az emberi ajkak azért olyanok, amilyenek, hogy hasonlóak lehessenek ahhoz az isteni Tüneményhez, amely önmagát SZENTLÉLEK-nek nevezi! Amikor pedig hét és kilencdimenziós terekről

beszélünk, a háromdimenziós térbe levetülő emberi test nem lehet olyan gögös és öntelt, elfogult és elbizakodott, hogy azt képzelje, hogy e Tünemény szeretne hasonlítani az emberi szájra! Hiszen Hozzá képest a háromdimenziós, földi erőterbe levetülő, szerencsétlenkedő ember, falragasz lehetne csupán...

A SZENTLÉLEK bármikor, bárki által hívható, átlagosan négy másodperc alatt megjelenik, hogy példát mutasson nekünk Szeretetből, alázatból s tán még emberségből is. Előtte az ősprincípiumi angyali lények is fejet hajtanak, s immár érthetjük, miért nem szükséges ilyenformán az angyali lényeket zavarni, amikor erre jogosult magasabb fórumok is nyomban rendelkezésünkre állanak.

A Szentlélek természetesen szintén NEM a kereszténység privilégiuma! A Szentlélek az emberiség Lelki Üdve, valamennyi Hit alapján, a történelmi Hitek kezdete óta!

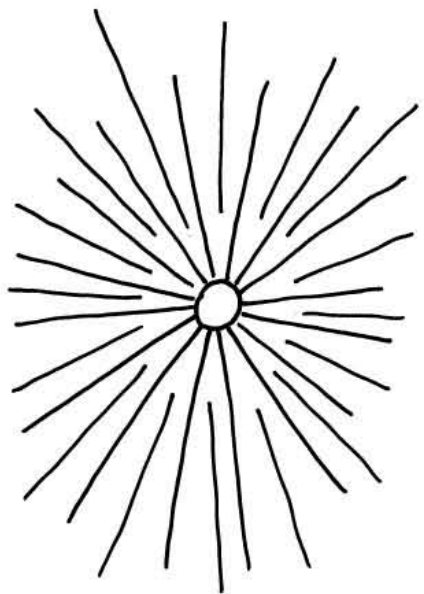
MI JÖHET MÉG?...

Ezek után nem nehéz kikövetkeztetni. Hiszen amennyiben létezik a Fiú és létezik a Szentlélek, akkor léteznie kell az Atyának is.

Minden további magyarázat helyett tekintsük meg Égi Atyánk, az egy élő ISTEN igen-igen messziről érkező Fényének asztráltükröződését (63. ábra).

Senkit ne zavarjon meg az a tény, hogy egyebütt sokistenhit van, s hogy egyéb más kozmológiai rendszerekben egyéb más kijelölt Pártfogó is akadhat. Istennél magasabb fórumot ember nem ismerhet, s akárhány dimenziós téren keresztül érkezik is hozzánk a Fénye, akadálytalanul megérkezik, s oly sok tükröződés után éppen olyan energikus, mint amilyen a saját Valóságában lehet.

Immár a Kozmoszban nem létezik kegyetlen és bosszúálló Isten. *Edgar Cayce* szavaival élve „Egyetlen, végtelenül szerető Isten létezik, Aki már réges-régen megbocsájtott az embereknek”...

63. ábra

Isten megnyilvánulása egyidejűleg az egész testen jelentkezik, s tetőtől talpig, energikusan igénybevéve azt, átlagosan hat másodpercen belül tudatja velünk Jelenlétét. Megnyilvánult állapotában egyszerre az egész testre hat, mégis, mintha a két tenyerünkben, külön-külön is éreznénk energiáit. Bárki által, bármikor hívható, s akkor is szívesen jelen van, ha egyidejűleg a SZENTLÉLEK, a KOZMIKUS VALÓSÁG és a KOZMIKUS SZERETET is velünk tartózkodik. Keresztény hívők tehát egyidejűleg is szólíthatják az ATYA-FIÚ és SZENTLÉLEK isteni hármasságát, s SZŰZ MÁRIÁT, merthogy Ők **együtt** is szeretnek megnyilvánulni.

Az Atya asztráltükröződésére visszatérve: észrevehettük, hogy az asztráltérből a saját, materializálódott Napunk pontos képe vetül elénk. Persze ez négydimenziós vetület, vagyis ebből egyszerűen meghatározhatatlan Isten valódi képmása, de ezen tán ne is rágódjunk! Fontosabb most, hogy belássuk: Isten asztrál-tükröződésekként a minden irányban, energikusan sugárzó Nap képe vetül le közénk, a mi „földies” napunk asztráltükröződése pedig KRISZTUSHIERARCHIA-ként jelentkezik (lásd:27. ábra).

E két jelenség pedig tökéletesen kiegészíti egymást, amennyiben a KRISZTUSHIERARCHIÁT az egy élő Isten, földi közegben megnyilvánuló sugárzásaként értékeljük. Vagyis a mi „földi” és égi Napunk pontosan olyan viszonyban áll az általa gerjesztett, éltető napsugarakkal, mint amilyen viszonyban áll ISTEN a KRISZTUSHIERARCHIÁVAL. Számunkra csupán az éltető napsugarak jelezhetik az életadó Napot, s épp így, dimenziókon túlról közénk vetülve a Krisztushierarchia rezgésképlete, a Nap utalhat arra, hogy Isten a valóságban is létezik. Ezért volt bűn és nagy hiba (az egyéb vallások terjesztése érdekében) a Nap-kultuszokat felszámolni, hiszen megannyi Nap-szentélyben, a Nap fényén, mint közvetlen lehetőségen keresztül, valójában az ATYÁT imádták az emberek. Mert a Nap nem bálvány! A Napszellem: Isten fényének közvetlen tükröződése, a mindenkori Krisztus-impulzus áldás-állapota, a Kozmikus Szeretnek földi ember számára egyáltalában elérhető, elsődleges kútforrása! S az atomkorszak emberének mafla fajtája kénytelen lesz rájönni arra, hogy valamennyi, általunk olyannyira lebecsült ősi Napimádó nép, lelki és szellemi síkon messzi túlszárnyalva bennünket, tudta ezt!

S a lehető legközvetlenebbül, tulajdonképpen az egyetlen élő Istent imádták mindegyikük.

BUDDHA, MOHAMED ÉS A TÖBBIEK...

Ez irányú kutatásaink kapcsán, hosszú, békés és gondtalan életünk feltétele lehet, hogy a világvallásokban előforduló neveket és összefüggéseiket ne nagyon érintsük!

Ősprincípiumok tehát a világ minden tájegységén léteznek, többféleképpen hatnak emberlényünkre, s egyik formátumuk velünk együtt, s bennünk él a Földön.

Európa szívében, hazánkban, valamennyi területen, a helyel-közzel misztifikált, s éppezért egymással és egymás ellen is vetélkedő keresztény Hitek tökéletesen azonos isteni Lényei, az ATYA, FIÚ, SZENTLÉLEK és SZŰZ MÁRIA „nyilatkoznak meg”. Ha Őket ISTENNEK, SZENTLÉLEKNEK, KOZMIKUS VALÓSÁGNAK ÉS KOZMIKUS SZERETNEK nevezük, amely elnevezésekre örömmel hallgatnak és megnyilvánulnak, immár vizsgálódásaink a világon senki számára nem lehetnek sértőek.

Érthető módon hiába keresnénk idehaza Buddhát, vagy Mohamedet, valószínűleg az itteni Hitek területein sehol nem tudnának megnyilvánulni. Jól figyeljük meg, nem arról van szó, hogy Nekik nincsenek asztrál-tükröződések, hanem arról, hogy e tájegységekben nem lehet gyökerük, mert itt az emberek tudata „másra jár”.

Ebből következően, más népeknél esetleg hiába keresnénk Jézust és Szűz Máriát, mert a távolabbi, keleti tájakon, a Kozmikus Szeretet és a Kozmikus Valóság isteni lényei valószínűleg más megnevezésre hallgatnak.

Vizsgálni lenne érdemes, vajon mi a helyzet egy családi szentély esetében, de ennek végeredményét előre sejtethetjük: Nyilvánvaló, hogy a törökök közt élő keresztény házában is Jézus és Mária jelenik meg, minthogy igaz az is, hogy egy buddhista házában Buddha fog megnyilvánulni, a világ valamennyi táján.

Ha valaki megjegyzné, hogy érdemes lenne bármely kontinensen, sok-sok vallási felekezet honában az asztáltükröződések megvizsgálni, szintúgy jóelőre bizonyosak lehetünk abban, hogy ezek az asztráltükrök pontosan idomulnak az adott Hit követelményeihez. Hiszen az Önvaló bölcsessége végtelen, s megelőlegezi azt az igazi Kegyelmet, hogy az isteni Létezés minden emberlény előtt, a saját Hitének és észjárásának megfelelően nyilvánuljon meg!

Mivelhogy ez nem csoda, hanem örökérvényű, felsőbb szabály.

CSAK ÓVATOSAN!

Lépünk hát kissé előbbre. Ne túlságosan nagyot, mert ezen a szinten a bukás és buktatás lehetősége már igen nagy.

Mindazok számára, akik az adott, saját tájegységükben, avagy a családjuk körében hagyományosan megtalálható Hitnek megfelelő isteni dimenziók megjelenését begyakorolták, (vagyis megtanulták azt, hogy számukra például a Kozmikus Szeretet avagy a Szentlélek milyen érzetekkel jelentkezik), a bennük ilyenformán kialakult és bevésődött érzetek alapján ezután következetesen képesek lesznek felismerni, hogy környezetükben vagy testükben melyik isteni vagy anyagi lény van éppen jelen. Akik pedig ezt már biztosan gyakorolják, kétséges élet-

helyzetek, problémák, s főképpen önzetlen segítségnyújtás esetén, a Hitüknek megfelelően megnevezett négy Legfőbb lényt egyidejűleg is meghívhatják. E négy Legfőbb lény igen szereti egymás társaságát, helyesebben: a Kozmikus Szeretet, az emberiség Lelki Údve (az Igazság Lelke) és a Kozmikus Valóság rendkívüli erővel vonzódnak Istenhez. Még helyénvalóbban: a Kozmikus Szeretet erőteljesen vonzódik Istenhez, a Kozmikus Valóság minden korban a Kozmikus Szeretet mellett áll, s az Igazság Lelke mindenütt jelen van, ahol ember él a Földön, vagyis ahol ember Hívására megjelenhetnek.

Az Ő dolguk az Áradás. Vagyis Ők mindig VANNAK! Öntetszelgő emberi kifejezési módunk alapján képzeljük csupán, hogy mi, „hívhatjuk” Őket. A Valóságban mindig, mindenütt jelen vannak, s csupán gyarló emberi kis énünk megnyilvánulásai blokkolhatják le Jelenlétüket. Vagyis a „Hívás” nem jelent egyebet, minthogy saját, szabad akaratunkból, tudatosan átengedjük magunkat Nekik. Isten, a Kozmikus Szeretet, a Szentlélek és a Kozmikus Valóság sokszor hívás nélkül is vonzódnak egymáshoz, s ha egyszer emberi hívásra megjelennek, nagyon gyakran húsz percig, fél óráig is az emberi testben maradnak, hogy gyógytassák azt, s erőt adjanak neki, földi küzdelmeihez. A meghívásukat ki-ki maga kell, hogy kérje, s ehhez csupán egy megfelelő, kinek-kinek Hite szerinti rövid és frappáns versikére van szükség, melyben csupán a Lényeknek kell szerepelnie. Őket bármikor, bármilyen formában meghívhatjuk, ha Másokon szeretnénk segíteni. De az önzést lehetőleg mindig kerüljük el! Ha valaki már egyenként ismeri és begyakorolta az isteni Kegyelem lényei, saját testében érzékelhető érzés-változásait, egyidejűleg mind a Négyüket hívhatja. Nem garancia, hogy egy-egy ilyen személyre szabott, együgyűnek tűnő versike iskolai tanulókon, feleltetés előtt esetleg segít, de ilyent, vagy ehhez hasonlót, műtét előtt, operáló orvosprofesszornak sem árt magában elmondania! Mert egy praxis sikere, vagy sikertelensége is függhet ettől!

Példa arra az esetre, ha valaki, önmaga nem tudna ilyent kitalálni, vagy saját szavaival megfogalmazni: példa a közép-európai, keresztény hitet véve alapul. Alábbi, vagy hasonló rövidségű, s a Lényeget tartalmazó pár sor után, a meghívottak, átlagosan hat másodperc alatt megjelennek:

„Hívom az Atyát!
Hívom egyszülött Fiát!
Kérlek, Szentlélek, segíts!
Szűz Mária jöjj el!”

Amint arról szó esett, ezen isteni lényeknek minden egyes „komoly” Hitben megtalálhatók a megfelelőik, akiknek fellelését az illető Hit gyermekének szükséges szorgalmaznia! Heti egy napos böjt és húsmentes étrend esetén a Jelenlétük érzése sohasem késik!

A kereszténység „szűkebb” körein túlmenően, mások Hitét is kielégítheti a következő változat:

„Hívom a Kozmikus Valóságot!
Kozmikus Szeretetet jöjj el!
Hívom a Szentlelket!
Istenem, jöjj el!

KEDVES OLVASÓ!

Érthető módon, az Embert körülölelő intelligens Világok közül, ez idáig csupán a Szeretet erőivel foglalkoztunk, s a radiesztézia határterületeivel kapcsolatos munkáinkban egyebekre nem is lennénk kíváncsiak.

A Szeretet mellett Hitet tett energiák (emberközeli intelligenciák) vizsgálata nyilvánvalóvá tette, hogy Esetükben általánosan ismert misztikus és szimbolikus ábrázolási módokhoz jutottunk. Ők mindannyian az emberi faj felett diszponáló, bennünket szeretettel irányítgató, s nálunk összehasonlíthatatlanul tágabb látókörű (s ha szabad ezt a kifejezést alkalmaznunk): élő organizmusok távoli dimenziókból levetülő tükröződései. Amit tehát érzünk, látunk, tapasztalunk és lerajzolni - szimbolikus - képesek lehetünk, nem maga az intelligens Jelenség, csupán annak valamiféle „káprázata”. Mégpedig annak megfelelő káprázata, amit számunkra a Matéria határterületei, egy-egy adott hit-területen - okulásképpen - átengednek!

Élnek Ők, s alakítják emberi sorsunkat, s persze korántsem olyan messzeségből, mint ahogyan azt ennek alapján képzelnénk, avagy vélhetnénk. Hiszen a négy, hat, hét, kilenc és tizenkét dimenziós terek ugyanitt vannak, de mi ezeket fel nem foghatjuk, s mi ennek a Határtalanságnak csupán igen-igen leszűkített, háromdimenziós „plakát-ragadványai” lehetnénk.

E Dimenziók érzékelnek, látnak, „tudnak”, s „akarnak” bennünket, hatnak is ránk, miközben mi legfeljebb annyiban érzékelhetjük ezt, mint

amilyen mértékben az utcai plakát érzékelheti az őt olvasgató, előtte álló embert. Ebből pedig mi sem következhet jobban, mint az, hogy az utcai plakátról az előtte álló ember akkor is képes a rajta levő összes információt leolvasni, ha a plakát erről mit sem tudhat, s fizikálisan sokféleképpen hatni képes erre a plakátra, mégha az a maga módján tiltakozna is ellene.

Ezen isteni lények levetült megjelenési formáit, emberközeli tükröződéseit megismerve immár nyilvánvaló lehet, hogy valójában miért nem szükséges az angyali létsíkot feleslegesen zavarnunk, s miért nem szükséges az ősprincípiumokkal való feltétlen kapcsolatfelvételre törekednünk. Hiszen érthetővé vált, hogy a Felettük diszponáló, Magasabb lények is közvetlenül körénk rendeződnek, s a Szeretet jogán, bár-mikor hívhatók. Miért bolygatnánk hát azokat az angyali lényeket, akik amúgy is velünk, az Emberré válásunkkal vannak elfoglalva?

Fontos, hogy e Dimenziókat ne csupán baj, tragédia, pánik esetén keressük - mint ahogyan azt ez idáig is főképpen tettük -, hanem akkor is, amikor éppen mértékünk az Öröm. Annál is inkább szükséges lenne ez, mivelhogy e felsőbb dimenziók világát nem csekély részben az emberi világunk gondolati energiái, örömei és bánatai éltetik. Mert az emberi gondolat energiái olyanformán hatnak e Világokra, mint a magfúziós folyamatok egy atomerőmű belsejében. Tetszésünk szerint alakítjuk hát e felsőbb Világok energiaszintjét és lehetőségeit, s ezzel - tragikusan -, éppen mi magunk nem vagyunk tisztában!

Ebből következik, hogy a Szeretet energiái csupán akkor jöhetnek mozgásba, s csak akkor hathatnak vissza emberi fajunkra, ha ezeket az energiákat a mi örömeink és földi gondolataink hozzák mozgásba, s a mi saját jó érzéseink, boldog pillanataink gerjesztik. Ám ha az emberi agy - katalizátorként - naponta kizárólag a gonosztságot, félelmet, szorongást, buktató harácsolást és irígységet képes leképezni, akkor érthető módon ezek a démoni energiákat erősítgetik.

„Minden gondolatodat számonkérlek!” - figyelmeztetnek bennünket az Időtlen Bölcsesség üzenetei, s ez duplán is igaz. Először is ilyenformán, vagyis hogy a saját emberi jövőnket alakítja minden megfogalmazott emberi gondolat, másodsor pedig azon egyszerű oknál fogva, hogy ősprincípiumi szinten, s az éteri auráinkban minden egyes gondolatunk elraktározódik, hogy életünk végén bőven akadjon szégyenkezni valónk.

Ilyen alapon, emberi fejlődésünk táplálói a mindenkori emberi gondolataink, vagyis folyvást alakuló Sorsunk kovácsai MI magunk vagyunk!

Az angyali Létezés, s a Róla nyert információhalmaz e szerény munká-

val - amelyet kezében tart a Kedves Olvasó -, korántsem lehet teljes. A vízöntő korának éveiben folyamatosan, sokkal több, pontosabb és használhatóbb információ lep majd el bennünket.

Ne feledjük, hogy a Gonoszság haderőinek többsége is az angyalok (bukott angyalok!) Rendjéhez tartozik! S valamennyi emberi Hívás, részükről szintén Megnyilvánulást eredményez!

Amint a Kedves Olvasó érzékelhette, az e könyvben szereplő információk megismeréséhez nem szükséges semmiféle praktika, avagy mágia. Ehhez egyéb sem szükséges, minthogy nagy figyelemmel végezzük testünk templomának újjáépítését, állagának jobbítását, s e Hívás-érzetek tanulása során sohase hanyagoljuk el *Paul Brunton* egyetlen, elfogadható módszerét, a heti egy napos teljes böjttel történő szervi érzékenyülést. S mint ahogyan közismert lehet, ezzel a módszerrel *Paul Brunton* többet tudhatott meg Egyiptomról, mint az egyiptológusok sokasága. Engedjük tehát, hogy e Dimenziók, mint érzékeny hangszereken, rajtunk játszani legyenek képesek, s számunkra továbbadhassák, ami már átadható! S ne rágódjunk azon, hogy e Tudásra mások, önszántukból, nemigen óhajtják érzékenyíteni önmagukat.

Legyünk hát alázatos eszközei egy olyan Fórumnak, amely naponta megnyilatkozni igyekszik, de amelyre - valami oknál fogva - mi még nemigen tartunk igényt!

E munkából talán kiderül, hogy bár Isten az Embert a saját képmására teremtette, e képmás nem itt a Földön keresendő! Mert az ATYA, az egy élő Isten, nem valamiféle csillogó szemű, kaporszakállú öregúr. Hiszen Ő, egészen más kiterjedésben, tágasabb, honosabb, szebb és tökéletesebb dimenziókban él. Isten az Embert saját képmására teremtette, de az Ember világa nem ez a primitív földi világ! Merthogy az Ember egyáltalán nem azonos azzal a romlandó földi porhüvellyel, amelyben rövidke földi tartózkodása alatt, mint földi járművében, tengődik, kínlódik és él. Aki számára e mondatok sértőek lennének, maradjon meg abban a sajátos tudatban, hogy ő maga azonos azzal a primitív földi ösztönlénnyel, akit a saját tökéletlenségében folyvást a gyomor, szem, száj és az orr ingere vezérel, de „ítéletalkotásaival” lehetőleg ne támasszon falakat mások előtt!

Emberré válásunk folyamata főképpen nem a Földön zajlik, csupán e folyamat érdekében, a Föld-nevű színpadra, játszótérre, iskolára az emberi léleknek feltétlenül szüksége van. Ilyen alapon pedig valahol, mi emberek, mindannyian a Föld, a Nap, az Angyalok, a Kozmikus Valóság, a Kozmikus Szeretet, a Kozmikus Energia, az Idő, a Tér és Isten gyer-

mekei és partnerei vagyunk. Részesei a Teremtésnek: szükséges tehát, hogy ezt ne tehetetlen, ide-oda vetődő, élettelen tárgyakként, vergődve, és főképpen pedig ne siránkozva éljük meg! Mert az eredendő bűn nem egyéb lehet, mint amikor valaki nem kívánczik vissza őshazájába, azon felsőbb Dimenziók közé, ahonnan őt nagy szeretettel útjára bocsájtották - s ahová visszavárják!

A LEGSZERENCSEBBEK

Közülünk a legszerencsebbek azok, akik a Föld-nevű színpadunkon a legtökéletesebben képesek azonosulni földi szerepkörükkel, s miközben elkerülik a két végétet: az önhitten materiális és túlzottan misztikus tévutakat, saját szabad akaratukból a Szeretet égíse alatt képesek - bármiféle szerepkörben tevékenykedni.

Röviden megtanulhattuk, miképpen lehet az anyagi Létezés lényeivel a kapcsolatot felvenni, s rájöhettünk, hogy erre egy átlagos, dolgát végző embernek semmi szüksége nincsen, merthogy az anyagi dimenziók amúgy is rajtunk, s az emberré válásunkon dolgoznak. Mégpedig nem csupán „látástól-vakulásig” teszik ezt, hanem evgyévtében, nappal és éjszaka, egyaránt. Másrészt az erőnkön és tehetségünkön felül szorgalmazott kapcsolatfelvételnél azért sem lehetne minden tekintetben üdvös és jogos magyarázata, mivelhogy a kapcsolatot az anyagi létezés felett dolgozó isteni Szférákkal is, (közvetlenül) felvehetjük.

Szüksük hát a „legszerencsebbek” körét! A legszerencsebbek tehát azok, akik ezek után el fognak zárkózni az isteni Szférák öncélú hívogatásától is, mégpedig azon egyszerű oknál fogva, merthogy ki merik jelenteni: számukra untilg elegendő a saját vallásos érzületük, s a bennük az idők során kialakult Hit. Mivelhogy ők tökéletesen tisztában vannak azzal, hogy az isteni dimenziók meghívására, százféle formában, minden vallás liturgiáiban, s minden igényt kielégítően, számtalan, írásba foglalt imádság közül válogathatnak. Ha pedig az írásba foglalt, szentesített szövegekre hagyatkoznak, bizonytal elkerülhetik mindazokat a tévutakat (önzés, góg, becsvágy, bármiféle érdek, ártó szándék vagy mágia), amelyeknek a gondolatainkba szövögetése - mégha ki sem mondjuk -, felettébb elszomorítaná a Szeretet isteni lényeit (s ezt gyakorlatilag önmagunk szinte észre sem vesszük).

Jegyezzük hát meg: az isteni és angyali lényeket önző érdekből, kíváncsiságból, céltalanul, határozott mondandó nélkül, s pusztán „viccből”, hívogatni nem szabad! Nekik aztán igazán megvannak a megfelelő eszközeik arra vonatkozóan, hogy a felesleges mozgósításuk és felelőtlen hívogatásuk esetén - a Szeretet jegyében -, az ősprincípiumokon keresztül, egy-egy emberlénynek figyelmeztető üzeneteket küldjenek.

Ez utóbbi megjegyzés korántsem arra utalna, hogy ennyi fellazulást követően ismét kialakuljon bennünk a görcs és a félelem! Dehogy! A különféle Dimenzióknak, a Szeretet égíse alatt, partnerként szükséges összedolgozniuk! Utóbbi megjegyzés csupán arra vonatkozna, hogy amikor az angyali és isteni dimenziókhoz fordulunk, szándékaink tiszták, megfontoltak és értelemmel élők legyenek, s Hívásunkban lehetőleg ne szerepeljen az önzés. Igen eredményes, ha e Hívást, valamennyi esetben, Mások érdekében vesszük igénybe.

A IV. ÉVEZRED ÉLELMISZERIPARI MÉRTÉKEGYSÉGE: A KOZMIKUS SZERETET...

Addig még van legalább ezer évünk. Ne kacagjunk hát ezen, hanem próbáljuk megérteni ennek mélyebb lényegét.

Vajon milyen is lehetne a IV. évezred élelmiszeripari mértékegysége, amikor is a mai, tisztán materiális gondolatmenetnek immár írmagja sem lesz?

Abban a távoli jövőben a kalória és a Joule szóba sem jöhetnek már, s a Napfényenergia sem azt fogja jelenteni, amit mi értünk alatta. Természetesen az akkori lényünk értetlenül és elképedten fog emlékezni a mi jelenlegi „őskori” primitívségünkre, s a tudomány ma ismert összes „eredményein” valószínűleg nagyot fognak kacagni. Mert akkor már tudni fogják, hogy *Andersen* a meséiben jóval közelebb járt az Igazsághoz.

Annyi bizonyos, hogy a III-IV. ezredbeli élelmiszeripari mértékegységnek feltétlenül energiatartalomra kell majd lennie, s bármily fur-

csának tűnhet napjainkban, erre csupán a Kozmikus Szeretet-energia tűnik alkalmasnak.

Nézzük meg néhány példával, mit is jelenthet ez:

Mennyi az érett gyümölcs Kozmikus Szeretet-energia tartalma? Összegezzük: A Természet nevelgette - márpedig a Természet tudja, mi a dolga -, a Napfény érlelte - s annak szeretetteljes munkájában, gyümölcs esetében, még sohasem csalódtunk -, érett állapotában a fa adta át termését nekünk, hogy a gyümölcs illatos húsából szabadítsuk végre ki az élő, csíráképes magot. Mindezeket összeadva, az érett gyümölcs Kozmikus Szeretet-energia tartalma meglehetősen magas.

Mennyi lehet egy gyermek által letépkedett, s izzadt kezecskéjében gyűjtögetett, kókadó virágcsokrocskára Kozmikus Szeretet-energiája? A Természet alkotta, nevelgette, a Napfény és a meleg csalogatták elő, a méhek is örültek neki, amikor mézéért körülzengték, s végül örült a kisgyerek is, amikor meglátta őket.

A lelkiileg tiszta kisgyermeknek még tiszták a gondolatai, s örömmel vette birtokba a virágokat, hogy hozzátartozóinak örömet szerezzen velük. Vagyis az általa gyűjtögetett virágcsokrocskának a Kozmikus Szeretet-energia tartalma tán még nagyobb, mint amekkora az érett gyümölcs esetében értelmezhető volt. S nem keveredhetett bele a pénz, számító észjárás, haszon és negativitás...

S vajon mekkora lehet ennek alapján egy IV. évezredbeli sertés-májkrém konzerv Kozmikus Szeretet-energia tartalma? Összegezzük:

A malacot ölbe zárták, naponta moslékot adtak neki. Sokan voltak összezárva, hogy „jobban hízzanak”. A gazda ugyan nagy-nagy szeretettel nézegette őket, de felmerülhet a gyanúja annak, hogy lelki szemeivel talán nem is a szép süldő-malacokat, hanem talán már a kocsonyahúst, vagy az akkori, legújabb magyar forintokat látta. A sertéseket levágás előtt összeterelelték, idegen közegbe, durva bánásmóddal, majd szállítójárműbe kerültek. Érezhették vesztüket, nem kaphattak többé enni és inni. Ámde ők nem akartak meghalni! Pedig a Halál szaga lassan megérkezett, s elárasztotta őket a vágóhíd asztrálhulladék-léggöze. Immár pontosan tudták, mi vár rájuk. Eljött a gyilkos pillanat, s miközben a mészárosmester a gyilkolás pillanatában szinte figyelemre sem méltatta őket (darabáru voltak a hosszú sorban), helyette tán éppen arra gondolt ölés közben, hogy az értük kapott pénzt miképp fogja felhasználni. Ám a konzervbe zárva már ott volt az izzadva dolgozó kohász és a lemezhengermű dolgozójának cigarettaszagú gondolatvilága, a köpések energiatartalma, a főnökkel folytatott viták, a koránkelés lehe-

tetlensége, a feszített munkatempó és a pénzkeresési lehetőség kényszere, s ott volt a konzervet szállító munkások mechanikus tevékenysége, a konzerv felárazása, eladása, s a konzervnek, mint „értéknek” hazaszállítása a háziasszony által. Otthon pedig: mit egyen a gyerek, aki már megint rossz jegyet hozott haza az iskolából?...

Nos, ezek után adjuk hát össze a sertésmájkrém-konzerv Szeretet-energia tartalmát! Mennyi jött vajon össze a nagy-nagy „beléölt” szeretetből? Hát, ... Ennyi! Nullát ne rajzoljunk, mivelhogy az állítólag nem jelent semmit. A többit pedig a Kedves Olvasóra bízom, s többé nem kérdés a kérdés: használható mértékegységet találtunk-e a jövőbeni ember számára...

AZ ISTENI DIMENZIÓK ASZTRÁL- TÜKRÖZŐDÉSEINEK HARTMANN-HÁLÓRA VALÓ HATÁSAI, AMENNYIBEN ŐKET EMBERLÉNY HÍVJA

E témakört szigorúan tudományos vonatkozásban, s kizárólag az emberi faj érdekében végzett kutatómunka kereteiben szabad érinteni!

Akik idáig eljutnak, azok emberi „nagysága” és türelmetlensége immár megérett a Faust-állapotra! Vigyázat tehát, mert itt már a kíváncsiság élesztgeti a Gonoszság erőit!

Akik idáig eljutnak, feltétlenül hasonlítsák össze az ősprincípiumi és az isteni dimenziók Hartmann-hálóra való hatásainak fejezeteit!

- A.Krisztushierarchia isteni Lényegének jelenléte esetében (Krisztushierarchia=Nap!) a Hartmann-háló mindkét sávja megsemmisül.
- A Kozmikus Valóság isteni Lényegének jelenléte esetén (Kozmikus Valóság=Szűz Mária), a Hartmann-háló É-D-i sávja megsemmisül, a K-Ny-i pozitívra vált.
- A Szentlélek isteni Lényegének jelenléte esetén a Hartmann-háló K-Ny-i sávja megsemmisül, az É-D-i pozitívra vált.
- A Kozmikus Szeretet isteni Lényegének jelenléte esetén (Kozmikus Szeretet = Jézus = Hermész Triszmegisztosz = a bibliai Ádám), vagyis bármelyikük hívása esetén a Hartmann-háló mindkét sávja erőteljes pozitív sugárzásra, ellentétes polarításra vált!

-Az Atya isteni Lényegének jelenléte esetén a Hartmann-háló igen nagy területen megsemmisül.

HOZSÁNNA NÉKTEK, KÁROLY, BOZÓKI, MÁRAY, ZSASSKOVSKY, HOZSÁNNA NÉKTEK, ORSZÁGOS LITURGIKUS TANÁCS!

Ha így van rendjén, akkor felkiáltójelet utána, s a végén: AMEN! Ám ha valaki mégiscsak felvetné, hogy „bocsánat, de ez azért talán mégsem járja, akkor a cím végére felkiáltójel helyett kérdőjel fog kerülni...

Mert ugyan honnan tudhatta volna bármelyikük is, hogy világvallásoktól függetlenül a legszentebb számok körébe tartozik a 3, 7, 9, 12, 18, 54 és a 108? S még ma is lehet olyan elvakult egy keresztény főpap, hogy ne vegye észre: a Rózsafűzér, az Olvasó és a keleti vallások hasonló eszközei, a felfűzött gyöngyök, magocskák, megkötött csomók, s a kötelező imák számai messzemenően megegyeznek. S amennyiben erre bármelyikük is esetleg mágiákat emlegetne, hát a legsürgősebben ki kéne dobatnia a saját Hite 108 avagy 54 tagból álló Olvasóit, Rózsafűzéreit és ősi szövegeit.

A régebbi korokban - s ez nem babona! -, szigorúan véve valamennyi szent szöveg, zsoltár, liturgikus mondat és mantra, a szótagok és szavak számát illetően követelmény volt, hogy végeredményében osztható legyen kilenccel, merthogy a kilenc az alapvető isteni hármasság legemberibb megnyilvánulása. S ha kilenccel nem is, de egy szent szövegnek hárommal feltétlenül oszthatónak kell lennie. Ennek helyt adva pedig már nem késhet sokáig az az ökumenikus zsinat, amely eme ősi elvnek megfelelően, az érvényben levő szövegeket, világszerte felül fogja bírálni, s nem késhetnek azok a fordítók sem, akik majd e szövegeket, a liturgiának is és a nemzet nyelvének megfelelően is, eszerint fogják megfogalmazni és átírni. Készüljünk fel arra, hogy ez a témakör: folyton izzó parázs!

Mégis, szinte „megelőlegezve”, próbálkozzunk, miképpen lehetne a szent szövegeinket, ezen ősi kívánalmaknak megfeleltetni:

MI ATYÁNK

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved: jöjjön el a Te országod: legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a Földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek: ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!	6 5 5 5 7 5 4 4 3 4 5
Ámen	<u>1</u> 54

Mert tiéd az ország, a hatalom és dicsőség - Mindörökké	4 4 <u>1</u> 9
---	-------------------------

ANGYALI ÜDVÖZLET

Üdvöz légy Mária! Kegyelemmel teljes, az Úr van Teveled, áldott vagy Te az asszonyok között és áldott a Te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most, és halálunk óráján.	9 11 2 6 7
Ámen	<u>1</u> 36

A SZENTHÁROMSÁG DÍCSÉRETE

Dicsőség az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.	6 <u>6</u> 12
--	---------------------

A szavak száma:

IMÁDSÁG A SZENT ÓRANGYALHOZ

Isten anyyala, szent órangyalom, reád bízott engem az égi irgalom. Világosíts, őrizz, vezérelj és kormányozz e napon! Ámen.	7 6 <u>5</u> 18
Órangyalom, szívből kérlek, Légy vezérem, amíg élek! Ments meg engem bűntől, bajtól, Ne hagyj el a halálomkor! Mindig jóra figyelmeztess, s Úgy vezess a jó Istenhez!	3 4 5 5 4 5 <u>1</u> 27
Ámen	

A SZENTLÉLEKHEZ

Ó alkotó Lélek Jöjj el. És szívünk, lelkünk töltsd el Te alkotád a szíveket, hozd nekik bő kegyelmedet. Kit úgy hívunk: Vigasztaló, kit ad nekünk az Alkotó, Te élő forrás, égi láng, Szent kenet, égből, szállj le ránk!	38
---	----

Te hét ajándok kútfeje, Atyánk kegyelmes jobbkeze Az Úr erős ígérete, sugalmas ajkak ihlete. Gyűjtsd meg szemünknek fényedet, és szállj szívünkbe, Szeretet. Ha testünk gyarló, s lankadunk, légy mindig éber gyámolunk!	31
---	----

Add, ismerjük meg az Atyát Teáltalad és egy Fiát. És kettejüknek Lelke, Te, örökre légy lelkünk hite! Az Istent áldjuk: jó Atyát, s ki felkelt sírból, szent Fiát, S a Lelket, szívünk vigaszát, most és örök időkön át! Ámen.	<u>39</u> 108
---	------------------

Szentlélek Isten, szállj reánk, elmét derítő tiszta láng.
Önts lelkünkbe, melyet megszenteltél, kegyelmedet.
Kit Isten, mint Vigasztalót, nekünk ajándokul adott,
Minden javak bő kútfeje, lelkünk világa, s élete. 28

Te hét ajándok Istene, az Úr hatalmas jobbkeze,
Te, kit nekünk ígért az Atya, nyelvünk kenetdús szózata.
Érzékeinkre fényt deríts, kebelt erényre fölhevíts,
Testünk erőtlenségeit védjék magas kegyelmeid. 28

Kísértésekben el ne hagyj, szívünkbe békességet adj,
Légy utainkban fővezér, s ne érje népedet veszély.
Ó add, ismernünk az Atyát, és egyszülötte szent Fiát,
S Téged, ki Tőlük származol, valljon mi ég - s földön honol. 35

Legyen dicsőség, ó Atyánk, Neked, s kitől megváltatánk:
Fiadnak, a Vigasztalót áldván Veled, mint egy Valót. Ámen. 17
1o8

Akik pedig - ha még oly „nyitottak” is, ezek olvastán ijedten rebbennek meg, gondoljanak csak arra, hogy Jézus idejében valamennyi ilyen szöveg, számértékekkel szigorúan kifejezhető volt.

Hogy ehhez nem érthettek mindazok, akik a történelmünk vérzivatarai közben magyarra fordították e szövegeket -, bocsássuk meg nekik!

De ha erőnk megengedi: ideje lenne ennek ismeretében, a liturgikus szövegek felülvizsgálata!

Fentiek nem sértő szándékkal íródtak, csupán példa értékűek - arra vonatkozóan, hogy a Hitekben Károlyt, Bozókit, Márayt és Zsaskovszkyt fogadjuk-e el szentnek - akik e szövegeket összegyűjtötték és lejegyezték -, vagy megpróbálunk végre gondolkodni, hogy a Szentség a megérdemelt helyére kerüljön...

A KOORDINÁTOR

E fejezet a „Korrekción” című fejezet után kíváncszott volna, mégis jobbnak ígérkezett ennek közreadásához e rengeteg köztes ismeret. Kérem hát a Kedves Olvasót, fussa végig szemével ismételten a „Korrekción” című fejezetet!

A KOORDINÁTOR

Az anyóka a 11. stáció előtt térdelt, s imádkozott. Tegnap is itt találkoztunk, s az elmúlt héten is.

Amint elmentem a háta mögött, csendesen megkérdezte, hány óra lehet. Tegnap is megkérdezte, s az elmúlt héten is. Merthogy neki, még besötétedés előtt fel kell jutnia a kálváriadomb középső feszületéig...

Magyarország legszebb kálváriája: a Hit ritka szimbóluma. Nincs benne semmi hivalkodó, csak egyszerűen: szép. S a középső feszületben benne él az ATYA, az Atyának EGYSZÜLÖTT FIA, a SZENTLÉLEK és SZŰZ MÁRIA. S miért élnek itt? Mert itt tartja Őket az anyóka meghívása: az imádság! Ritka az ilyen feszület, különösen kálváriadombokon ritka. Úgy tűnik, csak azokon fordulhat elő, amelyek környékén valamennyi történelmi korban éldegéltek ilyen anyókák.

Az Atya, Fiú, Szentlélek és Szűz Mária, ma is ott várják őt, s anélkül, hogy az anyóka valamit is megsejthetne ebből, a Magasabbrendű Tudat rendkívüli és meghatalmazott nagyköveteként, a Szeretet titkos küldetését hajtja éppen végre.

Az isteni dimenziók mindig ily módon várják az anyókát, hogy pozíciójában a kálvária misztériuma megerősödjék. Így várja ott az anyókákat az Atya, Fiú, Szentlélek és Szűz Mária, tán több, mint százezer éve. Meglehet, hogy az isteni Küldötteknek, vagy esetleg bármelyiküknek, az emberiség legkülönbözőbb történelmi korszakaiban, vagy egyazon korszak különböző kultúráiban más és más volt a nevük, ám a pillanatnyi, s esetleg olykor öntelt elnevezés mögött mindig is az egy élő Isten, a Kozmikus Szeretet, az emberiség Üdve, s a Kozmikus Valóság voltak fel-lelhetők. Aki ezt az utolsó mondatot nem értené:

Minden Hitnek Lényege ugyanaz, s valamennyi nép, valamennyi vallási közösség egyazon isteni Dimenziót imádja! Sőt: kálváriadombok mindig is léteztek, mégha esetleg nem is ez volt a nevük...

ENGEDJÉTEK HOZZÁM JÖNI A KISDEDEKET!

Jézus felszólítása örök érvényű, korunkban mégis ide kívánczok: Engedjük Hozzá - az öregeket is! Sajnos ugyanis, az emberiség történelme folyamán első ízben, ezen az ezredvégen, s ebben a kritikus időszakban, éppen azok lelki üdve a legkétségesebb, akik immár „haza-felé” tekintgetnek.

Miután a kemény materializmus kiölte az emberekből a Hitet, avagy attól sokakat sikerrel elcsábított, ezt a Hitet, élete alkonyán, már nem mindenki lehetett képes visszaszerezni.

Különben is, ezen az ezredvégen, a kisdedekben kizárólag a Kozmikus Szeretet Krisztus-impulzusa ölt testet, s az újszülöttek azért érkeznek, hogy minél több elbutult, materiális anyukát és apukát legyenek képesek megváltoztatni.

No és mit tehetnénk mi, felnőttek, az öregekért? Nem is keveset! Persze a hangsúly tán nem azon kéne legyen, hogy az öregek a vasárnapi, templomi istentiszteleten vegyenek, avagy ne vegyenek részt. Hanem olyankor jussanak eszünkbe esetlen, kiszolgáltatott lelkeik, amikor kiküldjük őket a telekre kapálni, vagy az utcasarokra hónapos retket árulni! S ha mi magunk esetleg „magunkba”-szálltunk, tegyük hát fel egy enyhe célzatú kérdést nekik: „Papa! Miért nem sétálgat inkább egyet a kálváriadomb felé?” „Anyuka! Nem lenne kedve friss virágot vinni a templomba? Most csend és nyugalom van ott, nincs az a nagy tömeg”...

Többet nem szükséges tennünk. Remélhetőleg erről a néhány célzásról a „hazafelé” ballagóknak is eszükbe fog jutni valami...

A KOZMIKUS TÉRHÁLÓK, A FÖLD- IDEGÁRAM KERESZTEZŐDÉSI PONTOK, FE- SZÜLETEK ÉS TEMPLOMOK MÁSODLAGOS FUNKCIÓI

E fejezet jogos és illő címe lehetett volna a következő is: „Az emberi gondolatok visszahatásai az emberre”, azonban ezt is csak meg kéne magyarázni.

Mindazok a Szeretet-energiák, amelyeket az emberiség gondolatok, érzések és tettek formájában „beinvestál” a környezetébe, amennyiben ezt a Magasabbrendű felé fordulva és önzetlenül teszi, ezzel nem csupán a Magasabbrendű jól érzékelhető örömezését váltja ki: Ezek a Szeretet-energiák rövid időn belül, kamatostul visszahatnak az emberiségre.

Ennek hatása kiváltképpen jól érezhető az olyan napokat követően, amely napokon érzésekben, szeretetben és imádságban valamiképpen összefog az emberiség, vagy annak egy része.

Az a Szeretet-energia, amelyet ilyenformán a Magasabbrendű szolgálatába állítunk, visszahat testi és lelki valónkra, sőt még azokra az embertársainkra is, akik ezt esetleg „nem így gondolták”. Vagyis ezen a módon még a legádázabb bűnök és legnagyobb ostobaságok is némiképpen veszítenek hatásukból és blokkolódnak.

Az a Szeretet-energia, amelyet gondolati, érzelmi vagy cselekvő-energia formájában, az asztráltér érintésével a mentális dimenziókba küldünk, a befolyásolhatatlan, térhálós szerkezetű földsugárzások kiemelt fontosságú csomópontjain, a felszentelt Föld-idegáramok kereszteződési pontjain, valamennyi „élő” kegyeleti tárgyon, feszületeken és templomokon keresztül sugárzódik vissza az emberiségre, a fizikai dimenziókba.

Szükséges volt megemlíteni, hogy ezek az energiák - az emberiség részéről - az asztráltéren át jutnak el a mentális dimenziókig, hiszen ennek közvetlen lényege, hogy ilyenkor a folyamatban részt vállaló embertársaink ösztönenergiái, mintegy: a lépcsőn felfelé pattogva alakulhatnak át értelmi energiákká!!

Azok a - hazánkban - közismertebb napok, amelyeket követően a visszaható Szeretet-energiák a jelzett helyeken és tárgyakon keresztül - hitektől függetlenül - szertesugárzódnak a tájban az Ember felé, a következőek: karácsony szentestéje, augusztus 20-a és Pünkösöd napja. Ugyanez más és más népeknél, más és más hitek esetében, s más és más napokon is éppen

ilyen koncentráltan előfordul, s ilyenkor a bárhol beinvestált szeretet-rezgés a világ minden részén, egységesen sugárzódik szét.

Sajnos alig igaz ez a Szilveszter éjszakájára - legfeljebb annak elérzékenyültebb pillanataira-, s alig igaz ez a nagy csindrattával „jegyzett” ünnepekre, amelyek koronként más és más kisebbség pártoskodó ünnepeit jelzik. És sajnos megjegyezni szükséges, hogy a Húsvét örömteli ünnepét is a legteljesebb mértékben és tökéletesen lerontja - e szempontból - a mértéktelen szeszfogyasztás és a disznóhús-zabáltatás idétlen kényszere és lidérc-energiája.

Röviden és ismételten foglaljuk össze e tüneményes kozmikus program lényegét: Amennyiben az ember BÁRHOL a világban szeretet-gondolatot, szeretet érzést vagy cselekvő szeretetet enged meg önzetlenül magának, ez az energia, ADOTT PONTOKON keresztül, szinte nyomban visszahat az EGÉSZ emberiségre, s e folyamat napokig is eltarthat. E sorokkal egyidejűleg a világ legjobb transzformátoros elvét ismerhettük meg, mivelhogy a folyamat nemhogy veszteség nélküli lenne, hanem szinte öngerjesztő, s ilyenkor az emberiségre a beadottnál jóval intenzívebb szeretet-energia hat vissza.

Hogy ez az energia meddig hat, az csupán attól függ, milyen intenzitású volt az a szeretetrezgés, amelyet az ember hajlandó volt áldozatképpen felajánlani.

MIÉRT?

Miért hever romokban a szentbékkállai Merkúr-orákulum és miért pusztult el a vörös-kővári stonehenge? Miért feledtük el Jupiter hajdani szentélyét és miért veszett oda az emberiség nagy része a Vízözönkor? Miért dőltek romba világszerte az általunk feltárt „ismeretlen eredetű”, ősi kultúrközpontok?...

Nem volt elegendő figyelmeztetés Atlantisz elsüllyedése, az emberiség, ezt követően, újult erőre kapva folytatta az asztrálmágiát, s megtanulta, miképpen lehet fondorlattal belépni a Föld-idegáramok megszentelt rendszerébe, s miképpen lehet azon keresztül, koncentrált romboló-energiát küldeni a világ bármely, tetszőleges táján lévő szellemi centrumába, vallási központjába és templomába. S azt a Rendszert, amelyet a Magasabbrendű kezdettől az Öröm fogadására rendelt, s ugyanennek a szertesugárzásával bízott meg, az emberiség

ilyenformán a Gonoszság szolgálatába kényszerítette. Emiatt súlyosan megbillent annak a kozmikus Mérlegnek a serpenyője, amelyen az emberiség mindenkori értékét mérik. S a magasabb dimenziók kénytelenek voltak a gonosszá vált atlantisz-korabeli lelkek - vagyis az akkori emberiség - részére megrendezni a Vízözönt, az önmaga változtatására képtelen atlantiszi fajt pedig a homo-sapiens faja váltotta fel.

S miért érdekes ez? Mert jelenleg szinte ugyanitt tartunk, s „viselt dolgaink” lassacskán szükségszerűvé teszik az újabb váltást, amelynek során a homo-sapiens fajt felcseréli majd valami MÁS, amelyről mi csupán annyit tudhatunk, hogy ez a valami a vízöntő-korszak emberi faja lesz.

MONDD, TE KIT VÁLASZTANÁL?

Felmerülhetne a kérdés, hogy amennyiben módunkban állana, melyik angyali - Uram bocsá! - isteni lényt választanánk evilági partnerül, földi társunkul, vagyis röviden: Melyikük olyan szimpatikus számunkra, hogy részünkről megosztanánk Vele emberi testünket?

Nos, felejtjük el az ezirányú esetleges igényeinket! Nem mi választunk ugyanis: Ők választanak!

Pontosan tudják, hogy saját, szabad akaratunk függvényében, melyikükre érettünk meg, s melyikükre támaszthatnánk egyáltalában igényt.

Ha pedig ennek alapján már beleereszkedtek földi, fizikai testünkbe, földi észjárással egyszerűen képtelenség különválasztani, hogy ezek után vajon melyik gondolatunk a sajátunk, s melyik származhat esetleg Tőlük.

Kezdetben, választásukkor kritérium lehet a gondolati minőségünk, s különösképpen annak STABILITÁSA. Ha pedig ez megfelel igényeinknek, akkor mondhatni: „átveszik a vezérlést”.

Ezek után pedig a saját, szabad akaratunkból elkövetett igen nagy baklövés, fatális tévesztésünk szükséges ahhoz, hogy „csalódva bennünk”, odahagyják fizikai testünket, amely azonban ezt követően már sohasem lehet „üres”: Mivelhogy a Szeretet által odahagyott élő emberi testeket igen nagy előszeretettel veszik birtokba azonnyomban a Gonoszság erői.

Arányokról beszélni talán még vakmerőség lenne. Annyi azonban mégis megállapítható, hogy az ősprincípiumi, angyali, isteni (és démoni) dimenziók, élő emberlényekben, mint elevenen ható energiaközpontok érvényesülnek. Ez idáig a Napot kettő, a Holdat egy, a Vénuszt egy, a Szaturnuszt egy, az Uránuszt egy, a Neptunt egy, a Plútót egy, s az emberi asztrálovolument két élő földi emberben sikerült fellelni, isteni és démoni dimenziókról pedig inkább ne is essék szó...

Azok az ismeretlen Törvények, melyek a kozmikus történéseket is vezérik, igen mélyértelmű és már-már „emberi” vonatkozásokra mutatnak rá:

Amikor Uránusz földi, festőművész-szolgálója betegségei sokasodásával véglegesen ágyának dőlt, Uránusz - egy akkoriban külföldön tartózkodó fiatal művész személyében - szinte azonnal kijelölte újdonsült földi képviselőjét. S mire az idős, beteg művész befejezte földi pályafutását, a fiatal Magyarországon találta magát, hogy rajta keresztül Uránusz angyala töretlenül folytathassa feladatát.

ÉS AZ ÖSSZES VALLÁSOK SZENTJEI?

No és az összes vallások szentéletű és szentté avatott hajdani hívei, akiknek világszerte szobrokat állított az emberiség, s akikhez általában imáinkat mondjuk?

Ők valóban szentek, ma is élő karakterek, ámde nem a hét ősprincípium száz százalékos tisztaságában.

Vagyis bármely világvallás szentjei olyan egyéni karakterrel rendelkeznek ma, az angyali létsíkon, amely karaktert és jellemképet az illető szent, még életében, megvalósított. S ennek alapja szintúgy az ősprincípiumi felosztás!

A példának okáért tehát; amíg az egyik közismert szent mai sugárzása és rezgésképlete az általa életében megvalósított nyolcvan százalék Jupiterből és húsz százalék Marsból áll, addig a másik harminc százalék vénuszi, harminc százalék jupiteri és negyven százalék szaturnuszi rezgésképlettel jelentkezik, s a harmadik hetven százalék Szaturnuszt és harminc százalék Merkúrt tartalmazva érzékelhető.

Önmaga száz százalékos tisztaságában ez idáig három szentéletű embert sikerült beazonosítani: A nagy *Ghandi* és *Gül Baba* a Nap, míg *Szent Klára* a Hold aláztatos szolgálói voltak.

Ha bárki itt a Földön hittel, szeretettel és önzetlenül nyitogatja az angyali és isteni dimenziók kapuit, ezzel mintegy nyolc olyan ember tevékenységét képes leblokkolni és energiáikat felemészteni, akik éppen nem ezt teszik, hanem a Gonoszság szolgálatában állanak.

Ugyanez fordítva is igaz: Az ilyen embert a Gonoszság nyolc embere képes csupán „kompenzálni”, s kilenc ember szükséges ahhoz, hogy őt „hatástalanítsák”. Természetesen ilyenkor a Magasabb dimenziókba bevitt szeretet-energia nem vész el és nem kompenzálódik, s ha belegondolunk, valahogyan illik is, hogy ilyen legyen ez az arány.

Bukfencet vetni persze előre és hátrafelé is lehet, s igen csalafinta dolog, hogyha bárki trombitát igyekszik fújni a Gonosz ellen, „előre megfontolt szándékában” észre sem veheti, s mozgalma és tetterekészsége - vagy éppen képmutatása - máris a Gonosz szolgálatába állott.

Fentebbi arányok kizárólag a személyre szabott érzésekből fakadó egyszemélyes és aktív lelki részvétel esetében igazak, ez pedig egy félelmetesen komoly Törvényre mutat rá: Emberlétünk - habár átlagos gondolatmenettel ez teljesen érthetetlen is lehet - nem csoportfoglalkozás, hanem egyszemélyes, roppant felelősséggel járó, s egyéb más dimenziókat is érintő vállalat, személyre szabott testi-lelki és szellemi Feladat.

AZ IDŐTLEN BÖLCSESSÉG „MEMÓRIABANKJA”: AZ ŐSPRINCÍPIUMI SZUPERTRANSZFORMÁCIÓ

Ha kézbe vesszünk egy egyszerű, „hétköznapi” követ, amely szellemi tartalommal nyilvánvalóan nem bír, s elgondolkodunk azon, hogy vajon ahonnan ez a kő származik, ott milyen ősprincípiumi hatás érvényesülhetett, azt hihetnők, hogy csupán a képzelet szárnyaira hagyatkozhatunk. Pedig ez nem így van.

Bármely, tetszőleges (természetes alapú) kőzet ősprincípiumi hovatartozása, vagyis „angyali fennhatósága”, kellő alázattal és tisztelettel, könnyedén megállapítható.

Ha bármely, általunk e szempontból ismeretlen kőzetet egy olyan kőre vagy tárgyra helyezünk, amelyet a Nap szellemi lényé választott megnyilvánulási helyéül, nyomban fantasztikus energiájú és szépségű folyamatok veszik kezdetüket, s az erre érzékenyült ember olyan, „nem evilági” hatásokkal ismerkedhet meg, amelyekre még álmában sem mert volna gondolni. S ennek eredményeképpen a Nap szellemi lényé, az ismeretlen eredetű kődarabból előhívja azt az ősprincípiumot, akinek területéről az adott kődarab származik.

Amíg ez a „nem evilági” folyamat zajlik, rendkívüli intenzitású radieszteziái változások is zajlanak, amelyek sem az emberi szervezetet, sem a Hartmann-hálót nem kímélik, s a környezet föld-sugárzásai is teljesen megbolondulnak. E folyamat cirka egy percet vesz igénybe, s ennek végeztével az adott, s általunk e szempontból ismeretlen kőzetben megjelenik az a szellemi lény, melyhez a kő eredetileg tartozott. Ezt követően e követ földi bázisául választja, s ebben a továbbiakban következetesen érzékelhetővé válik. Vagyis az a kő, amelyikben ez idáig úgymond: „nem lakott senki”, ettől kezdve, jól érzékelhető szellemi tartalommal fog bírni, s korántsem biztos, hogy lakója a Nap szellemi lényé lesz.

Ugyanez a folyamat, emberlény kívánságára, s a Nap szellemi segítségével nélkül is létrejöhet: arról azonban nem lehetünk meggyőződve, hogy aki e tudást önző módon használja fel, evilági, vagy elkövetkezendő életében nem jár-e „véletlenül” pórul valamilyen módon.

Nem kétséges, hogy utóbbi hatást, kellő alázattal és nagy tisztelettel, lényegesen intenzívebben lesznek képesek kiváltani azok az emberek, akik életmódjuk, életvitelük „karakterük” által, angyali vagy isteni dimenziók öntudatlan földi szolgálóivá válhattak.

Minden szempontból külön kell választanunk az ember ilyen irányú „tudatos” tevékenységét az általa esetlegesen okozott, véletlenszerű folyamatoktól. Ha például egy patakot vagy egy folyót elterelnek, s a terület ősprincípiumi hovatartozása az emberi agyokban fel sem merül, akkor az ősprincípiumi tartományhatárok feltehetően rugalmasan deformálódnak, s követik a patak vagy a folyó megváltozott nyomvonalát. Ám ha valaki az ősprincípiumi hovatartozás (valljuk be, nem egészen evilági) gondolatmenetével tesz fel kérdéseket, nyomban kiderül majd, hogy a vízfolyást „eltérítették”.

Kérdezhetné valaki: mi szükség lehet erre az igen-igen elvontnak tetsző tudásra? Jöjjön hát, ami még nem volt!

Az ország legkülönbözőbb területeit járva, fura állagú kőzetekre figyel-

hetünk fel: bazaltba, mészkőbe, kalcitkristályokba és a legkülönbözőbb „alapanyagokba” ágyazódott, ágyazott kavicsok találhatóak.

Vajon miképpen lehetséges, hogy a tudvalevőleg folyóvíz által koptatott kavicsok (hiszen ez a kavicsképződés hivatalosan elfogadott magyarázata), vulkáni kőzetekből kerüljenek elő? Ha kézbe vesszünk egy Szentbékálláról, vagy a Pilisből származó szikladarabot - amely kavicsokban egyaránt bővelkedik -, abból egy-egy kavicsot kipattintva, kozmikus kérésünkre nyomban kiderül, hogy a szikladarabból egészen más ősprincípium hívható elő, mint a kavicsból. Vagyis a szikla alapanyaga és a kavics - annak ellenére, hogy ott, helyben, mi magunk szedtük szét őket, alapvetően eltérő helyszínekről származnak! Nem szükséges a geológiai magyarázat. Azok a kövek nem természeti képződmények, hanem mesterséges, ember által alkotott kőzetek! Vagy ahogyan egy kedves ismerős a levelében írta: „*Sashegyi Sándor* rájött az (atlantiszi) öntött kövek építési technológiájára, saját sírköve a pomázi temetőben ezzel az eljárással készült”...

Csupán egészen röviden, két mondat erejéig: Amennyiben ősprincípiumi szupertranszformációt nem csupán a Nap szellemi lényé, hanem emberlény is kiválthat, különösebb magyarázat nem szükségeltetik ahhoz, hogy ugyanerre képes lehet bármelyik ősprincípium angyali lényé is. S ehhez nem szükséges hármás égitest-együttállás egyidejű fizikai-radieszteziái hatása sem, csupán az szükséges, hogy egy olyan követ, amelynek szellemi-ősprincípiumi hovatartozása általunk még ismeretlen, egy olyan kőre helyezünk rá, amelyiknek az ősprincípiumi tartománya általunk immár ismert.

A NÉMA TANÚ

Miután ilyenformán kideríthető, hogy a geológia eddigi büszkeségei, a „tanúhegyeink” és a „maradvány-szikláink” évszázmilliók helyett - mivel-hogy mesterséges, kései atlantisz-korabeli alkotások -, többnyire az igen nevetségesnek tűnő, néhányszor tízezer éves átlagéletkort sem érik el, (hiszen alapanyagaik ősprincípiumi hovatartozásából egyértelműen kiderül, hogy több, különféle helyszínről lettek összehordva és egybecementálva), meg kéne keresni azt a néma tanút, amely igazolhatja a Magasabbrendű Tudás töretlen céljait.

Hazánkban ilyen hiába is keresnénk, sőt; ez világszerte „hiánycikk”.

Világszerte, közvetlenül az Atlantisz elsüllyedését megelőző évszázadokban történtek az atlantiszi őstípusú ember több hullámban történő „kiáramlásai”, s miután ilyenformán benépesítették az általunk ismert kontinenseket, ezt követően kezdték felépíteni a világszerte olyannyira csodált, s mesébe illő kő-alkotásokat. Egy kivétellel. Ez pedig a Kheops-piramis.

A Kheops-gúlát a mai tudomány legfeljebb ha öt-hatezer évesre meri „értékelni”.

Vizsgáljuk meg a régmúlt korszakok néma tanúját!

A Kheops-gúla alsó és középső: puhább mészkőkockái, a felső, keményebb mészkősorok, a belső tartó-masszívumok és a burkolólemezek alapanyagai más és más lelőhelyekről származnak, s e lelőhelyek egymástól elég távol találhatók. Vizsgáljuk meg a Nagy Piramis alkotóelemeivel kapcsolatos egyetlen, valamire való kérdést: ősprincípiumi hovatartozásukat!

Nos, a konkrét kőzetvizsgálatokat, a tartógerendák kivételével, elvégeztük.

Nézzük, mit is mutat az ősprincípiumi asztráltartalom-megnyilvánulás:

- Az alsóbb kősorok puhább mészkőkockáinak ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap.

- A középső kősorok ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap.

A felső, keményebb mészkősorok ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap

- A burkolólemezek kemény, márvány anyagának ősprincípiumi megnyilvánulása: a Nap!

Az a tény, hogy a teljes bizonyossággal máshonnan származó, s eltérő „karaktereket” jelentő kőzetek ősprincípiumi megnyilvánulása valamennyi esetben a Nap, csupán egyféleképpen magyarázható, s egyféleképpen értelmezhető. Hiszen amennyiben legfeljebb 5-6 ezer éves lenne, valamennyi alapanyagának ősprincípiumi megnyilvánulása más és más kellene, hogy legyen. Mivel azonban valamennyi alkotója a Nap karakterét hordozza, önmaga idősebb kell hogy legyen, mint Földünk ősprincípiumi karakterfelosztása! Vagyis a Kheops-piramis az ősprincípiumi angyali Létezés kialakulása ELŐTT lett megépítve, kora pedig ilyenformán, több, mint százezer év!

Az ősprincípiumi karakterek - földi életük során - a MÁR elkészült Nagy Piramisban nyertek először főpapi méltóságot, később Beavatást, majd pedig isteni rangot, s a földi létsíkról való távozásukat

követően csillant meg először az emberi dimenziókban az ÉN-tudat fénye. S csak ezt követően, miután valamennyi ősprincípiumi karakter elhagyta a földi létsíkot, (az Őket képviselő élő istenek meghaltak), ezt követően került köztük felosztásra bolygónk egész területe, s így alakultak ki az ősprincípiumi tartományok. Csupán ilyenformán értelmezhető, hogy a különféle helyszínek alapanyagaiból felépített Nagy Piramis, úgy ahogy van, „egészen” került a Nap ősprincípiumának, mint mindenkor létező Hierarchikus Szeretetrezgésnek a fennhatósága alá.

AMI AZ EGYAZON HELYEN FELLELHETŐ KÖVEK ŐSPRINCÍPIUMI HOVATARTOZÁSÁBÓL KÖVETKEZIK

Ami tehát az egyazon helyen fellelhető kövek különböző ősprincípiumi hovatartozásából következik, nem egyéb, mint az öntött kövek technológiája (de nevezhetnénk ragasztott kövek technológiájának is), egy rég letűnt emberi korszak mesterséges, hétköznapi terméke és üzenete.

Ha egy kavicsbányában véletlenszerűen felmarkolunk tíz darab kavicsot, egészen bizonyosak lehetünk abban, hogy helyileg valamennyiük más és más hegycsúcsról, hegységből és kőzetből származik. Ám mire egyiküket az Alpokból, másikukat a Kárpátokból, a harmadikat pedig valamelyik lekotatott röghegység széléből letördelte a szél, a fagy és az Idő, s mire valamennyiüket símára koptatta a történelem előtti ősfolyam, jelentős idő telhetett el. S mire ebben a kavicsbányában, egybegyűlve, dombként kiemelkedtek a hegységképző erők eredményeképpen, az ismét év-tízmilliókba került. S csak ezek után következett be Földünk ősprincípiumi tartomány-felosztása! Vagyis a kezünkben tartott tíz darab kavics ősprincípiumi, radieszteziái hovatartozása ebből következően teljesen egyértelmű: Annak az egyetlen ősprincípiumi angyali lénynek az asztrál-tükröződését őrzik, amelynek területén a kavicsbánya található!

Ha napjainkban lemegyünk a Duna-partra, s felmarkolunk ott néhány kavicsot, vajon tudni fogjuk-e, hogy ősprincípiumi hovatartozásuk mi lehet? Mégcsak nem is sejtethetjük, hacsak rá nem vágjuk azonnal, hogy „Természetesen tartománybeli hovatartozásuk a lehető legvegyesebb,

mivelhogy ezeket jelenleg is alakítja, formálgatja, koptatja és sodorja a folyam". És ezúttal ez az igazság. Valamennyi, kezünkben tartott, Dunából származó kavics más és más helyről származik, de már olyan helyekről töredezték és sodródtak el, melyeknek ősprincípiumi felosztása százezer évvel ezelőtt megtörtént. Vagyis a Dunából felmarkolt kavicsok ősprincípiumi „besorolása” a lehető legváltozatosabb kell hogy legyen!

Mi van akkor, ha folyami sódert hozatunk? Ugyanaz, mint az imént! Biztosra mondhatjuk, hogy a legkülönbözőbb ősprincípiumi területekről származnak...

Vajon mi van akkor, ha olyan sziklaszirtet, vagy kavicsbányát találunk, amelyeknek ősprincípiumi „hovatartozása” nem egyértelmű, illetőleg a mészkőbe, bazaltba ágyazódott kavicsok a legkülönbözőbb fellelési helyek ősprincípiumi területeiről származnak? Nos, akkor bizonyosak lehetünk abban, hogy bármiféle „tanúhegy” előtt állunk is, az mester-séges emberi létesítmény! S azt a kavicsbányát, amely tehát különböző ősprincípiumi besorolást rejtő kavicsokat tartalmaz - bármekkora is, s bármilyen réginek tűnjék is -, ember hordta össze! Vagyis a jelenlegi fellelési helyükhöz semmi közük nincsen, mégha akármilyen tudós társaságok kimutatták is, hogy „koruk” néhány százmillió év! Ez igaz! A kavicsokra! De az a sziklaszirt, az a kavicsrendeződés, az az ingókö, a jelenlegi fellelési helyén, aligha idősebb néhány száz évvel, de még inkább, s összességében tízezer esztendőnél!

Az emberiség abban a Kegyelemben részesült, hogy részlegesen megkapta a Teremtés jogát. Mikor? Merthogy erről a történelemkönyvekben sohasem olvashattunk, s a Bibliában sincs benne. Mikor is? 1995-ben! S ennek egyik folyománya, hogy ember által spontán előhívható az az angyali lény, aki az adott kőzetet, kavicsot, s bármiféle maradandó földi tárgyat felügyeli. Ebben a kegyelemben 1995. Pünkösdjén táján részesültünk, s „Teremtési jogunk” kiteljesedhetne, amennyiben néhány éven belül jó példát tudnánk felmutatni abban, hogy immár képesek vagyunk elfogadni bárki más élő ember Hitét. Tőlünk függ tehát a folytatás!

Vajon ezzel a különös és nagy-nagy kegyelemmel mi a Teremtő célja? Valószínűsíthető, hogy a legfőbb cél az emberiség evolúciós folyamatának meggyorsítása, s a néhány éven belül, kategórikusan kettéváló emberi faj biztos szétválasztásának elősegítése. A közeljövőben kialakuló két emberi faj szétválásának katalizátora: a személyes emberi gondolatok minősége, módja pedig az ezzel egyidejű emelés - és buktatás.

Ez a Törvény ez évtől így rendelkezik: Aki a Teremtés kegyelmét nagy-nagy alázattal és örömmel érvényesíti, az felemeltetik, aki pedig ehhez gyenge, negatív, sivár, önző és meggondolatlan: az süllyed! Bizonyos technikával, spontán, ha akarjuk, ha nem, (s ilyen még sohasem volt az emberiség történelmében), bármely kődarab, kavics, vagy régi, régi tárgy ősprincípiumi angyali lényé másodpercek alatt előhívható. Megjelenik, s egyidejűleg a környezetünkben fantasztikus radiesztéziái változások veszik kezdetüket. A megjelenő karakterrengés többféleképpen és azonnal rögzíti pillanatnyi gondolatmenetünket, s ha abban öröm honol, akkor lelkünk emelkedik, ha pedig gond, bánat, félelem, gyilkolási vágy, megelégedett gyomor, ösztönenergiák találtak, akkor süllyedünk!

Hát szabad-e ilyen veszedelmes kulcsot kézbe adni?? - kérdezhetné bármelyikünk. Ám ez akkor is működik, ha nem tudunk róla!

Nem embertől függő dolgok ezek, a Teremtés részleges jogáról a Magasabbrendű rendelkezett, ám aki nem tud erről, éppen úgy bukhat, mert e folyamat spontán valósul meg. Ez évtől minden embernek tudnia kéne, hogy mégis pozitívra és optimálissá teheti e látszólag spontán folyamatot: Ennek módja a heti egynapos böjt, a húsmentes étrend, a napi öröm, a Hitek felé való fordulás, az embertársaink elfogadása, a materiális vágyak letörése, az élő természet felé való fordulás, s a lélek útjainak keresése. Megijedni és kishitűnek lenni nem szükséges, ez a mérce csupán a két emberi faj szigorú szétválasztására vonatkozik! Vagyis a Szeretet jegyében, ez nem Életet vagy Halált jelent. A két emberi faj, a materiális homo sapiens és a vízöntő-kori típus lesz. Hogy a teljes szétválás mikor történik meg, azt ember meg nem mondhatja.

Ám a fajok szétválása miatt rövidesen a jó szándékú ártás is kezdetét veszi. Mert a vízöntő-kori faj biológiai funkciói változni fognak, s az egyébként jó szándékú materiális orvosok, azzal, hogy a vízöntő-kori fajhoz tartozó betegnél a megszokott, materiális értéket szeretnék „beállítani”, betegebbé teszik, vagy éppen megölik a vízöntő-kori embert. Persze ez akkor még nem fog kiderülni, de senki nem lesz majd képes megérteni ennek okát. Hacsak nem gondol vissza e könyv fejezeteire...

A CSIGA...

A csiga, átlagsebességéből adódóan, aligha lenne képes átvergődni a születésekor meghatározott ősprincípiumi tartományon amelyben él, s ez még akkor sem sikerülhetne, ha élete végéig, folyvást egyirányba menne. A helyzetét pedig végképp megnehezítené, hogy az ősprincípiumok tartományait nagy általánosságban folyóvizek, patakok, csermelyek választják el egymástól.

Az ősprincípiumok a tartományaikon belül bármely követ elfoglalhatnak, s az emberlény őket valamennyi kőzetből elő tudja hívni. Ez a kőzet pedig lehet akár molekuláris méretű, s akár különlegesen nagy mésztartalmú is.

Mivel foglalkozik a csiga? Élete végéig házat épít, melynek mészváz-tartalmát környezete növényi tápanyagaiból vonja ki. S mi következik ebből? Hogy a csigák elpusztulása után megmaradó, elhagyatott csigaházak mindegyike, a lehető leghívebben tartalmazza azt az ősprincípiumi angyali megnyilvánulást, akinek tartományában az adott csiga felseperedett és élt.

No és mi van a vizicsigákkal? Merthogy az ősi bölcsesség tanításaira hivatkozva többen hinnék és remélnék, hogy a tengerek és a levegőég Neptunuszhoz tartozik... Ez valószínűleg így igaz. Ám a vizicsigák mészházain szintűgy a hét ősprincípium angyali lényei osztoznak, vagyis ez esetben sem az életteret jelentő víztömeg, hanem a tenger és óceánfenék aljzata a mérvadó, melynek alapján az illető terület, cirka százezer éve felosztásra került.

Mivel tehát a csigák, az életük során, a növényi táplálékból azonos ősprincípiumi "tartalmat" vonnak ki, ennek rezgésképlete e kis állatkák növekedésével egyre erősödik, vagyis a végeredmény tisztán hasonlatos lesz ahhoz, mintha egy csigaházzal egyenlő tömegű, természetes alapú kőzetanyagból lenne szó. S amint azt a továbbiakban immár érteni fogjuk, adott területen, az ősprincípiumi hovatartozást hívebben közvetítheti a csigaház, mint az a kőzet, amelyet éppen véletlenszerűen felmarkolunk. Merthogy az a csigaház „oda való”, ám ugyanez teljes bizonyossággal aligha állapítható meg a területen fellelhető kövekről.

SZOLID LEHETŐSÉGEK AZ ATLANTISZIAK HEGYÉPÍTŐ TECHNOLÓGIÁJÁNAK MAGYARÁZATÁRA

Amikor tehát akár spontán és tudatlanul is, mondjuk két egymástól eltérő karaktert hordozó kavicsot egymásra helyezünk, hatalmas szellemi változások veszik kezdetüket. Márpedig ha ez így igaz, hogyne lenne igaz - vagy még igazabb - óriási sziklák esetében!

Ahhoz pedig, hogy e szellemi változások állandósuljanak, egyéb sem szükséges, minthogy állandósuljon a kövek egymásra rakogatása. Ha pedig ezt egy (emberi) társadalmi berendezkedés végzi, erre akár kultúrát is teremthet. S különösképpen akkor, ha már arra is rájöttek tudósai, hogy az ilyen módon gerjedő felsőbb energiákat miképpen hasznosítsák a gyógyítás, avagy a technológiáik számára. Ilyenformán pedig egy látszatra mihaszna hegyépítés éppen olyan fontossá válhat, mint amilyen fontos jelenleg számunkra egy új autó, egy hűtőláda, vagy egy lakberendezés.

AZ ATLANTISZI HEGYSÉGÉPÍTŐ TECHNOLÓGIA ELMÉLETI MAGYARÁZATA

Értetlenül állunk a tények előtt. Mi, a kőolaj-kitermelő, bányákban turkáló, mélyfúrásokat végző, folyvást építményeket és szeméthegeket emelő homo sapiens faja, talán sohasem leszünk képesek felfogni, hogy MÁSRÁ is lehet kultúrát, Hitet, technológiát alapozni. Netántán másra is, mint Földünk kirablására.

Számunkra érték egy új autó, a Föld piciny darabkájának „ingatlan” elnevezésű meddő birtoklása, s a „józan észnek” ellentmondani látszik a földhalmok, kurgánok összehordása, hegyek emelése, kősziklák cipelgetése.

Vajon mi történné, ha felröppenne a hír, hogy éjfekete kövekből fűtőenergia nyerhető? A válasz pedig: Az ember elkezdene az éjfekete köveket keresni, becsülni, iparágakat teremtené, intézményeket hozna létre, állami monopóliumok alakulnának, s megindulna a témacentrikus szakem-

berképzés. Hiszen az éjfélete kő = energia = pénz és megélhetés = Élet. Nos, van ilyen. A neve pedig: szénbányászat.

Mi lenne, ha szárnyrakelne a hír, hogy valamely emberi testrésszel való foglalatosság színarannyá sárgulhat? Azonnal emberek ezrei vetnék magukat a témára, s nagy gyorsasággal nekifognának az adott emberi testrészekkel foglalkozni. Ilyen is van. A neve: fodrászat, fogászat, nőgyógyászat, stb.

Majd két tucat ember rohan, hogy utólérjen egy előttük guruló tárgyat, majd amikor valamelyikük végre utólérte, nemhogy felkapná vagy megállítaná azt, ehelyett belerüg egy nagyot és ismét csak rohannak utána. Hinnénk, hogy értelmezhető ez? Persze! Sőt. E tevékenység kultúráját, anyagi hasznot és hatalmat teremtett. A neve: futball...

Mi történe, ha kiderülne, hogy szinte ingyen, óriási energiák nyerhetőek, s ehhez csupán az szükséges, hogy egy-egy darabka követ az eredeti helyéről elmozdítva, valamely másik helyre vigyük? S mi lenne, ha kiderülne, hogy e követet megadott helyre rakva, még ez az energia is megsokszorozható? A válasz most is egyértelmű, s ezzel meg is fejtettük az atlantiszi hegységépítő technológia lényegét. Mert hiszen amennyiben valamely követ más ősprincípiumi tartományba viszünk, s egy ottani kőre helyezzük, nyomban óriási asztrális energiák szabadulnak fel. Márpedig mi sem természetesebb, minthogy egy olyan kultúra, amely asztrál-mágián alapul (pl. az atlantiszi), nyomban ki is fogja ezt használni.

S e tevékenységre élesítik a társadalom tudatát, hitét, elvárásait, kiaknázására mérnököket képeznek, lényegét állami monopólium vigyázza, birtoklása hatalmat jelent, s világméretekben az oktatás alapjait képezi.

Tanúköveink, s a fellelhető hegyeink java részének anyaga mesterségesen összehordott, öntött, ragasztott kövekből tevődik össze. S ennek egyáltalában nem valamiféle vak természeti véletlen, s nem vulkáni tevékenység és hegységképző erő az oka! Kész rejtély, hogy Földünk arculata milyen is lehetett az atlantiszi középídőket megelőzően, hiszen e korszak asztrál-energiákat kinyerő kultúrája, tudományai és Hite a domborzatokat tudatosan átrendezte. S amiatt rendezte át, merthogy e folyamatos rendezés számukra életadó, szinte ingyenes energiát volt képes szolgáltatni, felszabadítani. Ehhez az energianyerési módhoz szükséges volt a kőzetek szisztematikus rendezése, s ezt megelőzően azok szállítása, no meg ennek előtte annak megter-

vezése, hogy miképpen, hová, mely pontokra szükséges az átszállított követet elhelyezni, s optimálisan e kövek honnan származzanak...

Ma már több könyvben fellelhető egy látszólag értelmetlen táj-átalakító tevékenység leírása, melynek során Kínában sok helyütt még napjainkban is „rendezik” a környezetet. Nem egyéb ez, mint az öntudatlanul művészetté fokozott atlantisz-korabeli energianyerő hagyomány továbbélése, melynek a neve: geomantia.

E rendezésnek a régi korokban csupán addig volt értelmezhető jelentősége, amíg maga a rendezgetés, táj-alakítás tartott. Merthogy asztrál-energiák spontán valamely kőzetből csupán ideig-óráig szabadulnak fel. Ám ahogyan alakult és fejlődött az atlantiszi korok kultúrája, egyre inkább nyilvánvalóvá vált, hogy miképpen lehet ezen energiakinyerés folytán magát a folyamatot lassítani, gyorsítani, fenntartani és intenzitását változtatni, miképpen lehet különféle szimbolikus formákkal, kevesebb kőzet-áthelyezéssel több energiát nyerni, s miképpen lehet az optimális helyre telepített hegységek csúcsait képviselő Föld-ideg-áramokat állandó energianyerés céljaira igénybe venni.

Hát emiatt volt szükség e tevékenység tudatos és megfontolt tervezésére: az energianyerés folyamatos biztosítása érdekében, mégha ez esetleg az atlantiszi végső időkben hideg ésszel és lélektelenül történt is. (Ne menjünk túl messzire, s nézzük meg, vajon mi magunk nem így élünk-e jelenleg a világban?).

S emiatt találhatók a hegyek csúcsai meghatározott energiarendszereken, ezért lelhető fel majd minden hegységünkben a Nap területén a Szaturnusz kőzete, a Vénusz területén a Nap és a Mars anyaga, és így tovább, s bármely magasabb hegy vagy domb területén található olyan kőzet, amely - bár ősidők óta ott van -, nem az adott ősprincípium tartományába való.

ROPPANT KÜLÖNÖS

Számos módja lenne még annak, hogy a Szeretet erőivel való kapcsolat-felvételt tárgyaljuk, s számos lehetősége lenne még a kapcsolatfelvételnek is. Előadásokon, iskolákban, könyveken keresztül is tanulható lenne, s embere válogatná, hogy ki, melyik lehetőséget tartja „testhezállobbnak”.

Roppant különös azonban, hogy hétköznapi emberi létünkben, gyakor-

latilag eszünkbe sem jutnak ezek a lehetőségek, s tán alig akad ember és emberi élet, akinél és ahol e folyamat tudatosan alakulna. Életünk terhe, küzdelmeink súlya, gondolataink minősége egészen más irányt vesz, szorongásainkkal, félelmeinkkel további küzdelmeinket alapozzuk naponta, s ha olykor nagyobb kudarcok vagy sorscsapások esetén akad, aki törvényszerűen a templomokban köt ki, alig fordul elő, hogy éppen a legilletékesebbekkel: a Szeretet erőivel, olykor-olykor megosszuk örömeinket is. Pedig a Szeretet erői, akik örömet adnak, örömökre is éheznek, s örömet várnának tőlünk.

S az még csak hagyján lenne, hogy ehelyett bosszúságainkkal árasztjuk el a felsőbb dimenziókat, s e bosszúságok törvényszerűen nem is a szeretet erőit mozgósítják. Kegyetlen divat azonban, hogy - fel nem fogható, miféle megfontolásból -, akarva, vágyva és hívással, a Gonoszság erőihez, a démoni létezéshez fordulunk.

Keresem sorkatona ismerősömet: éppen szellemidézésen van. Keresek egy tisztet, de „nem ér rá”, s az ügyeletes megsúgja, hogy „szeánsz” folyik odabent. Középiskolában diáktársak megöltek egy diákot. Kiderül, hogy a fiatalok egyharmada Sátán-szekták tagja...

Micsoda meghasonlott életek, mekkora csúfos bukfenc és baklövés! Aki még nincs benne, azt egyre csábítják társai, aki már benne van és menekülni szeretne, azt pedig megfélemlítik.

Lehetne védekezni? Lehetne, de szülő arra rá nem ér, hogy gubancos lelkületű tinilányát vagy fiát meghallgassa, a tinilánynak vagy fiúnak „derogál”, hogy szülei felé forduljon: a gubanc pedig hamar csomóvá válik. Fontos lenne, hogy e fiatalok türelmes fülekre találjanak az Élet problémái közepette, s ne kényszerüljenek apró kicsi bukfenceik elől menekülve a legfatálisabb és legvégzetesebb zuhanásokba, tévedésbe. Hagyni és biztatni kéne, hogy a magukra maradt és háttérbe szorított fiatalok, akik természetes módon önmagukkal szemben is bizalmatlanok, kétségeik és gondjaik közepette szólásra jelentkezzenek. Nem szabadna engednünk, hogy a valahová tartozás vágya negatív körítéshez és alaptartalomhoz kapcsolódva keresse a „kielégülést”. Mert nem igaz az, hogy egy fiatalnak ilyesmihez kell nyúlnia, hogy „felfigyeljenek” rá!

Sátán-szekta! - döbben rá gyermek és szülő, de már akkor látszólag késő. És éppen az a korosztály, amelyik még nem ismerheti a Magasabbrendűt, ilyenformán talán egy életre el is határolja magát Tőle. Merthogy azt sem hallhatta még sehol, soha és senkitől, hogy Sátán valóban létezik. „Nosza hívjuk, baj nem lehet belőle” - gondolja, a létező Sátán pedig - hívásra - meg is jelenik. Megjelenik, mégpedig olyanformán, hogy közben módját

és idejét sem vesztegeti. Hiszen már kifejezett „hívásnak” számít a szorongás és a félelem, a tévé-híradó nézése és a gyilkossági rovatok csemegézése is. Az az időtartam pedig, amely alatt a démoni energiák megnyilvánulhatnak, három, négy másodperc!! Szorongás és félelem, elég baj ez nekünk. De amikor a kifejezett hívás is elhangzik, az már egyenesen tragikus! Hiszen a démoni energiáknak is vannak Hierarchiáik, s míg egy fékcsikorgásra vagy gyűlöletes gondolatra esetleg kisebb csatlósaik jelennek meg, Démon és Sátán hívására maga a Démon, s maga a Sátán lép a színre. A fiatal pedig, ő sátáni szerencsétlensége, valójában még el sem gondolkodott azon, mit is jelent, ha valaki a lelkét szándékkal adja az ördögnek. Természetesen e fiatalok között a legmeghasonlottabbak, a leginkább segítségre szorulóknak fogják ezt az „eszmét” a legelvakultabban hirdetni és vallani, miközben sajnálatosan éppen nekik nem lehet fogalmuk arról, hogy a sátáni dimenziók közül a gonoszság, félelem, megfélemlítés, becsapás, rosszindulat és az átok szellemi lényei mindig polárisak. Vagyis amíg bármelyikük „fele” valahol, valakinél, egy másik ártatlan embernél célba talál, addig a másik fele a küldőnél, a „feladónál”, elvetélt sátánistánál marad! S ha gyűlik is az általa megfogalmazott és hirdetett gonoszság-energiatartalom e fiatal környezetében - csak hogy tudatlanságában másokat bosszantson -, a legnagyobb lelki teher, ilyenformában halmozódva, éppen nála marad!

Jobb érzésű fiatalok! Ne féljete a „sátánistáktól”! Ne féljete a megfélemlítéstől, becsapástól, tehetetlenség érzésétől és az átoktól! Ember nekünk a lélek szintjén nem árthat! Csupán a Szeretet dimenzióit szükséges szólítani, s a többire ne legyen gondotok! Erőszakot a lélek mélységéig, emberen elkövetni képtelenség! Ember által legfeljebb a fizikai testünk károsodhat, de tán ez lenne a kisebbik baj. Határtalanul nagyobb baj az, ha valaki, bármiféle oknál fogva, önként, a saját lelkét adja az ördögnek. Mert az ilyen szerencsétlenül járt földi életek, ezek a meghasonlott lelkek, még a sírjukon túlról is jeleznek, s éppen a felsőbb dimenziókban, a legcudarabbul visszahatnak arra az emberlénnyre, aki (míg a Földön élt), földi életében nem tudott önmagával mit kezdeni.

A Sátán rossz partner! Valójában gyűlöli Ő az embereket! Alig várja, hogy halálba kergetve őket, kacaghasson tévedéseiken.

A Sátán-szektáknak léteznek önkéntes foglyai: önmaguk azok, mind, akik ilyenre vállalkoztak. Aki pedig már-már jobb belátásra térne, kérem, hogy ember előtt ne szégyellje magát! S különösképpen ne tartson azok véleményétől, akik fröcsögve dühöngenek mindenért, s törnek valamilyen életre, mivelhogy képtelenek voltak a sajátjukat jól megoldani. S

gyűlölettel tekintenek - valós vagy vélt sérelmeik miatt - mindenki másra, beleértve az élő természetet is.

Kettétört facsemeték, emberek félemlítése, falfirkák, megdöbbenő fel-lépés, mindenféle Élet elleni merénylet - teli gyomorral... Micsoda meghasonlottság! Gyűlölni, megvetni és halálra ítélni minden földi életmegnyilvánulást, miközben ő maga ragaszkodik a reggelihez, ebédhez és vacsorához! Vajon az ilyen „Sátánista” miért nem önmagán kezdi az étellel való leszámolást?... Tudni érdemes, hogy a halálra rémített, s kétségbeesett fiatalokat, akik az ilyen szektákat odahagyni igyekeznek, hiába is ijesztgetnek a Sátán-szekták a legkegyetlenebb túlvilági büntetésekkel, mert ilyen nem létezik! Csupán akkor létezik, ha az ember itt a Földön meg nem gondolja magát! Talán e csekély pár oldalból is kiderülhetett, hogy a Szeretet erőit bárki, bármikor hívhatja, s a Kozmikus Szeretet mindig és mindenkinek megbocsájt! Emberektől, kultúráktól és Hitektől függően, a Kozmikus Szeretettel a világ különféle tájegységein és népeinél más és más lehet a közismertebb neve. Keresztény hittedeken a Kozmikus Szeretet neve, kétezer éve: Jézus.

Nem született még olyan kegyetlen sátánista, rablógyilkos és háborús bűnös, akinek - saját kérésére - a Szeretet kötetelkei meg ne bocsájtottak volna. Erre azonban csupán addig van lehetőség, amíg valaki itt, a Földön kéri ezt! Más emberek véleménye itt nem lehet mérvadó! A Szeretet hosszútűrő, a Szeretet csak önzetlenül és csakis Adni képes, a Szeretet mindent megbocsájt! S ha valaki ezt nem így gondolja, a legsürgősebben tekintsen magába, mert amíg él, kettétört gondolatmenetén változtatva (itt a Földön), még bocsánatot nyerhet. „Szeresd felebarátodat, szeresd ellenségedet, szeresd azt, aki Téged megalázt!” - intenek a világvallások: nem véletlenül...

Aki evilági, földi létében, bármikor határozza is el, hogy a Szeretet erőihez folyamodik, mindig meghallgatásra talál! S minden megoldás jobb a láncra vert, tébolyult léleknél, s az eljövendő, cudarnál cudarabb, „vezeklő” életknél. Aki Sátánt hívott, s még életében nem kérte a Szeretet hierarchiáinak segítségét és bocsánatát, elkövetkezendő földi életében e Sátánnal szemben állva kell majd küzdenie, születésétől-haláláig. Ismerek ilyen embereket: nem kívánom az ő sorsukat senkinek! Bármibe kezdenek: az tönkremegy, bárkihez fordulnak: az becsapja őket, bárkit is megszeretnek: az meghal... Szerelmüket pazarolják valakire, s az érdemtelen lesz rá, gyermekük születik, s ők maguk állnak majd gyermekük koporsójánál. Ez pedig csupán annak következménye, hogy a Sátánnak ajánlották életüket, avagy csupán

felelőtlenül hívogatták Őt. S nem jutott eszükbe, hogy még életükben, szándékkal és határozott gondolattal eltávolodjanak Tőle. Isteni lény Ő is, lehet angyal, s lehet egészen magas rangú Lényiség, ármánykodásait a Szeretet erőinek hozzájárulásával végzi. Mert kiszabott feladata nem ördögtől való: mindenkit meg kell tévesztenie itt a Földön, akit lehet, s mindenkit buktatnia kell, aki a földi életében bukni készül. Mert bukunk, felsőbb létsíkokon, már nem szabad! Ezért rendeződik körénk e földi játszótér, hogy itt tévedjen, aki még téveszthető...

Fogjuk hát fel küldetésünket, s mondjunk ellent mindazoknak a gonosz energiáknak, amelyeket a mindenkor élő emberiség negatív gondolatartalma tart fenn! Ne feledjük: A Sátán is Isten szolgálja!

Aki pedig csekélyke földi baklövésére idejében (vagyis még itt a Földön) rájön, bármikor kérheti a magasabb dimenziók segítő közreműködését és bocsánatát. Ennek azonban még itt, a földi életünkben meg kell történnie!

Kegyetlen túlvilági büntetés a még oly megátalkodott lelkek és életek számára sincs, amennyiben ezek, a még oly megátalkodott lelkek, még földi létük során rádöbbennek megátalkodottságukra, s a Szeretet energiáihoz folyamodnak - kegyelemért. Ilyenformán pedig még eljövendő, cudar életek sincsenek, mert ha az illető nem e súlyos lelki teherrel hal meg, a testet halálakor elhagyó ÉN-tudata bármiféle, legközelebbi földi élete terhet, csakis önként vállalhatja fel!

Vagyis amennyiben még életében bocsánatért és szeretetért folyamodott, legközelebbi földi létében sanyarú sorsot vállalnia csupán akkor szükséges, ha ezt ő maga, önként vállalja fel.

Valamennyi nyitott és intelligens fiatal, akiket valaha is megtévesztettek más, meghasonlott, „sátánista” fiatalok vagy idősebbek, csupán csak addig marad kétségei között, míg meg nem tapasztalja a Szeretet angyali lényeihez - ma már sokak által - érzékelhető, földi rezgéskepletét. S ha netán lesznek olyan alkalmak, amikor egy-egy ilyen angyali lényt a saját tartományaiban, nyilvános vagy szűkebb kirándulások keretein belül felkereshetünk, valamennyi, kétségek közt hanyódó fiatal megtapasztalhatja majd, hogy ezen angyali lények bárki által érzékelhetőek, fantasztikus energiájuk olyan hatalmas és olyan szeretetteljes, hogy előttük kettétörik minden sátáni és démoni fufang.

Jó tudni, hogy az emberi Szabad Akarat Istentől való! S az emberi szabad akaratot még a Gonoszság erői sem befolyásolhatják. Csupán csak akkor, ha valaki a szorongásaival, félelmeivel, tetteivel, cselekedeteivel, szavaival vagy gondolataival szólítja Őket.

ÁLDASSÉK X. Y. SZENT NEVE!!

-Isten dicsőségére! - kiáltja a pap, s a frontszakaszon eldördülnek az ágyúk.

- Az Atya, Fiú és Szentlélek nevében! - hangzik, s porba hull egy levágott fej.

Mereven mutatja a feszületet az „illetékes” a bitóra frissiben felakasztott ember felé, de az illető „nem ér rá” odafigyelni, mivelhogy éppen fuldoklik...

Mi történt? Roppant egyszerű: Akit hívtak, megjelent!

Félre ne értsük, aki megjelent nem a Szeretet dimenzióiból való, s nem is a Kozmikus Szeretetet képviseli! Ugyanis ezekben az esetekben sohasem az számít, amit a szavainkkal megfogalmazunk, hanem az, amit a gondolataink minősége jelez!

Bármiféle Hívásra, a Szeretet erői, az angyali és isteni dimenziók, minden alkalommal nyomban megjelennek - de nem egyedül! *Poláris világunkban, emberközben, a Szeretet képviselőinek ember által történő hívására, minden alkalommal, s igen nagy egyetértésben, a Szeretet és a Gonoszság erői mindig egyidejűleg jelennek meg.* És sohasem azt veszik figyelembe, hogy melyiküket hívtuk, hanem ehelyett egyszerűen „átvilágítják” tudatunkat, s megvizsgálják a ki nem mondott gondolatainkat. Ily módon pedig egyáltalában nem biztos, hogy Isten nevének fennhangon történő említését követően Istennel lesz dolgunk, s az sem biztos, hogy Jézus keresztségével hadonászva, feltétlenül Jézust „szerezzük be”. Mivelhogy testünkbe az a szellemi lény fog belépni, akit a gondolataink alapján, önmagunknak „kiérdemeltünk”.

- Áldassék X.Y. szent neve! - kántálja iszonyú nagy plénum előtt a pap, s az egyszerű emberek - szegyen ide, szegyen oda - , valahol mégis azt érzik, hogy ez talán mégsem egészen az ő világuk. Nem véletlenül. Mivelhogy igen gyakran jól érzik ezt, s amikor jól érzik, tulajdonképpen az Isteni Önvalójuk ügyel - helyettük is -, lelkük tisztaságára. Ügyelnie is kell, mert egyáltalában nem biztos az, hogy egy-egy ilyen alkalommal a hívek feje felett Krisztus fog megjelenni! Templomi szertartásokon ilyesmitől csak elvétele kell tartanunk, de intés ez, amely vonatkozik mindazokra, akik „Isten dicsőségére”, „Krisztus sebeire”, vagy akár a saját, jóságos őrzőangyalukra hivatkozva lelki kötéltnéba kezdenek, s az életük bármely területén, hebehurgya módon próbára teszik a Magasabbrendű türelmét. S ide tartozhat az ismeretlen energiák hívó-

gatása, a drogok és egyéb mérgek fogyasztása, s sorolhatnánk, hogy meg mi minden. S ide tartoznak azok, akik - ahelyett, hogy életüket unadsággá szentelné a munka -, önmagukat egy-egy percre - Krisztusra hivatkozva - keresztre feszítetik, élve eltemettetik vagy pedig a saját, kölesönbe kapott földi testüket bármi más módon lebecsülik, vagy épp csak - nem becsülik, mégha esetleg szent életet élnek is.

Miért? - kérdeznék sokan, megriadva. - Ezek közül miért rossz az, amelyik hitet, önbizalmat ad, segítséget jelent, vagy irányt mutat a bajban? Önbizalmat ad? Irányt mutat? Úgy legyen! De nehogy csalódjunk benne! „Ne kísértsd a te Uradat, Istenedet!” - hangzik a figyelmeztetés. A kozmikus Szeretet méltó példát állított nekünk, s utoljára éppen Jézus által, arra vonatkozóan, hogy mi lenne a földi feladatunk. A példa pedig igen látványosan - így szól: Mindenki vegye fel a saját élete keresztségét! Igyekezzék megváltoztatni a tudatállapotát, s próbálja az önzetlen szeretet adást gyakorolni... Kell egyéb? Nem kell! Nagy szavak ezek? Nem, de roppant mód sértőek. Mert figyelmeztetnek bennünket - önmagunkra. Tükürt állítanak - élénk. S ezáltal éppen azt mutatják be nekünk, akit (amit) semmiképpen nem szeretünk volna észrevenni: önző kis éntudatunkat, a saját gyarlóságaival együtt. Éreznünk kell, hogy eme gyarlóságaink miatt kell a Kozmikus Szeretnek, köztünk, földi emberlénycék között, emberi korszakonként - elvéreznie. S ebből a szempontból még annak tudomásulvétele is roppant kínos, hogy földi életünk kozmikus sikeréhez semmiféle képmutatásra, mágiára, erőlködésre szükség nincsen...

SALTO-MORTALE

„Felvilágosult” emberek tömege, észteszejtő gyorsasággal végzi tanulmányait, folytat ezotérikus tanulmányokat, keresi a megfelelő „mestert”, képzettséget és előbbrejutási lehetőségeket. E sok lehetőség pedig, szám szerint, éppen annyi buktatót rejt magában. Ezek a tájékozódások és ismeretek lényegében ugyanis semmire nem jók, amennyiben az illető - ezzel egyidejűleg - nem óhajt jelentkezni az elemi kozmikus Hívásra, sőt éppen ellenkezőleg: agyafúrt fortéllal azon igyekszik folyvást, hogy az önmaga-változtatás legszükségesebb és igen kínos lépéseit valahogyan kikerülhesse.

- Asztrológia, steinerizmus, misztikus vallásosság - a szünetekben: dohányzással!

- Antropozófia, ezotéria, jövőbelátás, betegség-diagnosztizálás - hűsfogyasztással, varázsgömbbel, jóslással és szelleműzéssel!

- Elmélyült meditatív hajlamok, esténkénti szex-szel és horrorfilmekkel!
Mit akarnak ezek az emberek?!

Dehogyan lenne nekik ott a helyük! Csupán az idejüket fecsérlik! S ha ilyenformában „keményebben” körülnéznénk egy-egy szaktanfolyam „hívói” és egy-egy ezotérikus előadás résztvevői között, igencsak maradna köztük vagy három fő, akik jó utakon járnak. A többi pedig? Helyben jár! Helyben járni pedig laktanyában is, istállóban is, gettóban is és emelt szintű inkarnációs tanfolyamon is lehet. Mert a nagy-nagy előképzettség ez esetben ugyan minek, amikor az illető (aki „igen fontos ember”) képtelen áttekinteni önző kis énjének barrikádjait? S még önmaga sem tudná megmondani, mi a fenét keres ilyen helyeken, cigarettával a szájában, kávézgatva (és a hús ösztönével a vérében)...

Hát meg kell értenünk, hogy emiatt nevezi a hivatalos egyház e tanokat „sátániaknak”! Mert ilyen bárgyú módon az angyali létsíkot nem lehet kijátszani...

AZ ANGYALI ÉS ISTENI DIMENZIÓK MEGNYILVÁNULÁSAINAK TISZTÁN (BIO)-FIZIKAI MAGYARÁZATA

A Magasabbrendűnek semmi szüksége nincs arra, hogy különféle formátumokkal az ember környezetében megnyilatkozzon. Erre kifejezetten az embernek van szüksége. Emiatt, a megnyilatkozás legoptimálisabb módja, ha ott következik be, ahol leginkább szükség van rá: tehát a kaotikus és kereső gondolatmenetű emberi közegben, legoptimálisabb eszköze pedig maga az emberi gondolat.

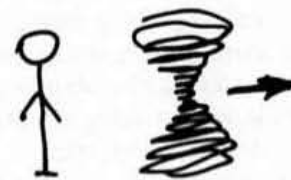
A Magasabbrendű a Gondolat energiamezején keresztül hat, s helyette - a Struktúrákat, Mezőket, Tereket és Dimenziókat (közvetlen kapcsolatban), maguk az emberi gondolatok irányítják és alakítják.

Minden egyes emberi gondolat olyan, valószínűleg a mágneses

jelenségekhez hasonlatos térörvényleseket kelt, melyek - az érthetőség kedvéért emberi világunkra leképezve -, kisebb vagy nagyobb, jobb vagy balsodrású, lassúbb vagy gyorsabb mozgású és perdületi energiájú bűgőcsigára emlékeztethetnének bennünket. Ezek a perdületi energiák mindig polárisak és sohasem aszimmetrikusak. Egy-egy emberi gondolat, amely egyetlen pillanatra felvillan tudatunkban, ennek alapján kb. ilyenformán képzelhető el: (64. ábra). - Ugyanennek a gondolati impulzusnak - látszólag - embertől elszakadt, „elejtett” formája ilyenformán lenne ábrázolható (65. ábra).

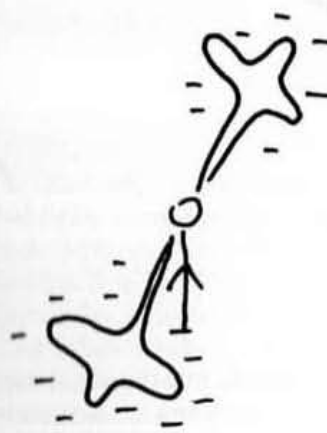

64. ábra

65. ábra

Annak magyarázata roppant egyszerű, miképpen is alakulhat egy földi ember „energiatere”: hiszen ez kizárólag attól függ, milyenek a gondolatjai. Jelenítsük meg egy igen negatív (66. ábra) és egy igen pozitív (67. ábra) gondolatmenetű embertársunk „energiamezőit”:

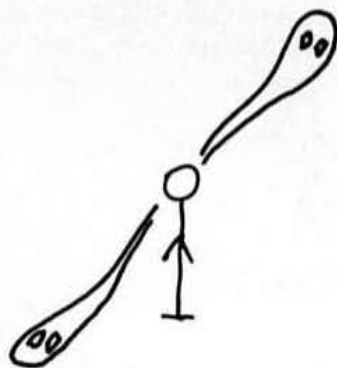

66. ábra

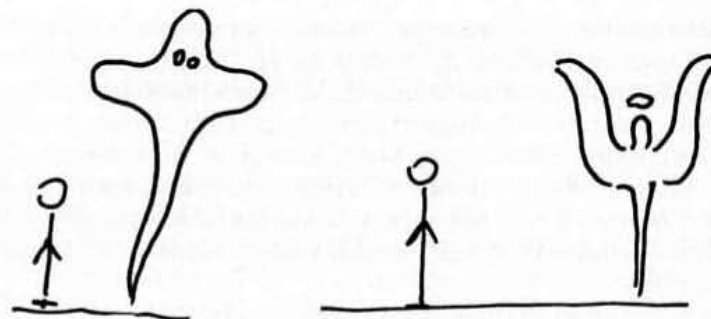
67. ábra

A fenti ábrákon, a perdületi energiák „búgócsiga”-spirálisa helyett, annak csupán metszeti képét próbáljuk értelmezni, mivelhogy ilyenformán logikailag közelebb kerülünk a próféták, látnokok, érzékeny idegrendszerű emberek által igazolt „szárny”-ábrázolási módozatokhoz. Vagyis amint a 66. ábrából igen jól látható, az igen negatív gondolatmenetű ember, formára, alakra és polarításra nézve is teljesen eltérő energiaspirálist volt képes „megalkotni”, mint pozitívabb gondolatmenetű társa. Nem lehet kétséges, hogy a negatívabb, „lidércesebb” forma negatív erőterrel párosul, míg az „angyalibb” szárnyak erőtere pozitív. Ez utóbbi természetesen nem azt jelenti, hogy valamennyi negatív erő negatív polaritással jelentkezik, s azt sem jelentheti, hogy ami pozitív energiaterű, az bizonyosan Szeretet-energia! De azt már jelentheti, hogy a negatívabb energiaperdület vonzani fogja a Hartmann-hálót! Vagyis az emberlény, a saját gondolataival, az emberközeli dimenziókban, valóban „teremteni” képes, hiszen adott gondolataival, környezetében, az adott formátumú térörvénnyel automatikusan létrejön. Létrejön, ha akarja az illető, ha nem! Létrejön, s visszahat az illető életére! Ne csodálkozzunk hát, ha egy-egy, emberlénytől még el nem szakadt gondolatenergia, amely természetszerűleg képes visszahatni „gazdájára” is, olykor ilyenformán érzékelhető (68. ábra).

68. ábra

Amelyik gondolati forma az embertől elszakadt, de minőségénél fogva képes arra, hogy „visszahasson” gazdájára, gyakorta a következő alakokként mutatkozik (69. és 70. ábrák).

69. ábra

70. ábra

Igaz lehet-e ez a fejezet? Ne firtassuk! Földi logika a Magasabbrendűt meg nem értheti!

Kísérletek során beigazolódott, hogy a Magasabbrendű asztráltüköröződései - emberi hívás, vagy imádság hatására - olyanformán jelennek meg, mintha az ember „leszippantaná” Őket a levegőegekből.

Ám az is beigazolódott, hogy az emberi gondolat valóban spirális térörvénnyel, s „megfogalmazódását” követően, nyomban „távozik”. Ha pedig „eltávozott”, kódjával, minőségével ugyan miért ne mozgósíthatná, „hívhatná” a Magasabbrendűt, s annak távoli Fénye, miért ne kapcsolódhatna össze a tudatunkkal - és testünkkel?

DIMENZIÓK ÁTHASONULÁSA

A mentális, asztrális és éteri, no meg a földi dimenzióknak a feladatkörük szempontjából egymáshoz „látszólag” semmi közük nincsen. Ezek Más és Más világok, melyek egyetlen kapcsolódási pontja; az Ember! S e létsíkok és dimenziók egymástól mégsem függetlenek, s egymásba áthasonulhatnak.

Az áthasonulás a legnehezebb és legkörülményesebb a mentálisból a fizikai létsíkba, illetőleg a fizikaiból a mentális dimenziókba. Utóbbi lehetne tán a halál, az előző pedig a „materializálódás”. A mentálisból a fizikai világba történő áthasonulás tipikus példái: a testet öltés, vagyis a lélek anyaölbe kerülésétől a baba születéséig tartó folyamat, de éppen

ilyen „áthasonulás” a beavatott tudattal létrehozott „megvalósítás”, amikor is valamit elképzelsz az ember és az valóban megvalósul, s az összes olyan mentális forma, amely fizikai testbe törekszik. Két könnyedebb példa erre: Valaki elképzelsz egy faragott botot, vagy széklábat, s kifargja azt. Vagy: elhatározza, hogy átmege a szomszédos utcába, s valóban átmege oda. Ez utóbbi példákat véve alapul máris érezhetjük, mennyivel nehezebb egy botot vagy széklábat kifaragni, mint a faragást elképzelné, s mennyivel időigényesebb a szomszéd utcába átmenni, mint azt elképzelné.

Vagyis a mentális dimenzióból a fizikai dimenziókba történő alakulás a leghonyolultabb és legidőigényesebb folyamatok egyike. (Időben meddig tartott elképzelnünk, hogy átmegeyünk a szomszéd utcába és kifaragunk egy széklábat, s meddig tart ugyanez, ha felkerekedünk, átmegeyünk a szomszéd utcába, ahol is ki kell faragnunk egy széklábat?).

Tehát a mentálisból a fizikaiba történő áthasonulás a legkörülményesebb. S ennél sokkal könnyebb a mentálisból az asztrális, vagy az asztrálisból a mentális dimenziókba átlényegülné, de éppen ilyen könnyű lehet a mentálisból az éteribe és az éteriből a mentálisba történő átalakulás is. (Az asztrális és éteri dimenziók egymásba formálódásra bizonyonnyal úgyszintén képesek, de más-más funkcióik folytán itt ezt a lehetőséget ez idáig nem sikerült felfedezni. Valószínűleg ennek lehetőségét valamiféle „kényszer” teremtheti meg.).

A dimenziók áthasonulásának egyetlen szabálya, hogy csak a magasabb hasonulhat át alacsonyabb dimenziókba - és vissza, alacsonyabb a „magasabb”-ba önmaga tönkretétele nélkül nem juthat át! S a magasabb dimenziók is, amennyiben alacsonyabb dimenziókba hasonulnak át, az alacsonyabb dimenzionális megjelenésükkor annak a dimenzióknak a vetületeit, mint valamiféle „formaruhát” használják.

Annak feltételei tehát, hogy valamely mentális lény fizikai testet öltön, roppant nehezek. Egy mentális lény - önszántából - jóval könnyedebben képes asztrális vagy éteri testet ölténé, s az ilyen esetekben az asztrális vagy éteri testét, mint kölcsönzött „formaruhát” használja.

Talán ez utóbbi fejezetek után érthetővé válik a sokak számára esetleg gondot okozó húsmentes életmód problémaköre. Nos, e magasabb Rendszerek pozitív sodrású asztrál-formaruháját, vagyis magát az érzékelhetőséget, tökéletesen képes lerontani egy szalámiszeletke negatív sodrású (perdületű) energiaörénye. S ha Ők jelen vannak is, számunkra a hús ösztönenergiája olyan blokádot jelenthet, amely miatt a Jelenléte nem fogjuk érzékelni.

SZABAD-E EMBERNEK A SZELLEMLILÁGGAL FOGLALKOZNIÁ?

Erre a kérdésre szívünk szerint bármely vonatkozásban és egyértelműen NEM-mel kellene válaszolnunk, ám ma már tisztázásra szorul, hogy mit is érthetünk a „szellemvilág” kifejezés alatt, s hogy ez mennyiben tilos? Nem minden „szellemi” ugyanis, ami a szellemi dimenziókból a fizikai létsíkra átszűrődik, s nyomban felmerül az ilyen irányú kétség a tisztán „szellemiek” esetében is, amennyiben az öröm és a szeretet lényeivel kapcsolatosak az igényeink.

Az egyértelmű „NEM!” helyett inkább szolidabb keretek között fogalmazzuk meg a következőket, (melyek ily módon Törvények helyett ugyan csupán amolyan „szabályok” lehetnek, de nyilvánvaló, hogy aki a szabályok ellen nem vét, az a Törvények ellen sem fog véténé):

Mit nem szabad hát?

Ami emberlétünkben és harmóniára való törekvésünk során egyértelműen kárt okoz.

Szándékkal nem szabad halottak szellemi lényeit keresni, elhalt emberek eldobott asztráltestét megidézni, egyáltalán nem szabad szellemidézéssel - ilyen értelemben - foglalkozni, elhalt emberek megrekedt lélekrezgésével (megszállottság) „házilag” kísérletezni, nem szabad a Gonoszság, a démon, az ördög és a Sátán energiáit megidézni, illetőleg „hívni”! Mi is a „hívás”? Egy elejtett szó, egy „szeánsz”, egy egyszerűnek tetsző, nyakba akasztott medál, - amennyiben „olyan”, s ami a legnehézkesebb: „hívás” a Föld körüli bűnös pszichikai szféra valamenynyí negatív energiája felé az emberek „szabad akarattal” elhatározott - azaz általuk végiggondolt - bármiféle kétsége, szorongása, félelme, gyűlölete, átkozódása, szitkozódása és trágársága is!

Az ember számára az alsóbb és felsőbb dimenziók mindazon szellemi lényei fokozott veszélyforrásokat rejtenek, (ha mértékünk nem a megelégedettség, természettel szembeni alázat, emberekkel kapcsolatos önzetlen szolgálat és az öröm): amelyek emberlétünk inkarnálódási folyamatában nem vesznek részt.

A szellemvilággal való kapcsolatfelvétel egyértelmű tiltásától amiatt is el kell kissé zárkózunk, mert némelyik szellemi lényel nagyon is ajánlatos kapcsolatba lépünk! S vajon kik lehetnek ezek a szellemi lények?

- A saját, személyre szabott őrzőangyalunk (akinek öröm-energiáit ret-

tenetesen veszélyeztetik a rettegéseink, szorongásaink, félelmeink, gyűlöleteink negatív energiái, s a mindezeket éltető, szédületes lidércperdület, amelyet leginkább a mindennapi „betevő” lidércecskével, a húsételek ösztönenergiájának fogyasztásával tunkolunk magunkba).

- Kapcsolatba léphetünk az ősprincípiumokkal, akik sorsunkat irányítják. (Ők a legtipikusabb példái a dimenziók közti átlényegülésnek).

- Kapcsolatba léphetünk minden olyan mentális energiával, akik földi feladatainkhoz Hitet adhatnak; csak néhányat közülük, a közérthetőség kedvéért: minden vallások szentjei, prófétái és istenei.

Egy igen lényeges momentumot sohase felejtünk, mert ez a ma élő emberiség egyik legfőbb életfeladata és egyik legfőbb elbukási lehetősége: *El kell fogadnunk minden egyes embertársunk Hitét, vallási hovatartozását, faji, nemzeti sajátosságát és szeretetét!* A baklövések lehetősége - az összes felsorolt lehetőségek korlátai között is -, óriási! Tragikus karmát épít ki magának valamennyi ember, akik nem képesek a saját Hitükön kívül egyéb más Hitnek szabad teret engedni, akik botladozásaik során lelkileg elnyomnak más embereket, vagy kapcsolatba lépnek a Gonoszság démoni, sátáni stb. energiáival! Az atlantiszi emberi civilizáció jobbára emiatt bukott el!

Elkerülhetetlen és szisztematikus vizsgálódás szükséges a mentális, asztrális és éteri jelenségekkel kapcsolatosan, ám ez a tudományos kutatás feladata lesz. Ennek az ezredvégnek a kihívása: Szükségképpen kapcsolatba kell lépünk a felsőbb dimenziókkal, s mindent meg kell tennünk, hogy saját, szabad akaratunkból, lehetőleg a Szeretet energiáit váljunk képessé meghívni.

Ehhez azonban, akár papok képviselik majd az emberiséget, akár orvosok vagy bárki más: különleges „búváröltözlet” szükséges. Akár a világűrben! S ennek megfelelően sok-sok próbálkozás, mígnem a ruha és a mozdulatok biztonságot nem jelentenek...

Milyen is az a „búvárúruha”, melyben a mentális, asztrális és éteri kapcsolatfelvételre sor kerülhet? Talán a külleme helyett a beleszótt anyagokról érdemes röviden említést tenni. Ezek némelyike: önzetlenség, a Kozmikus Szeretet, a megtisztult emberi test, a sugárzó, éterikus energiataralom, a gőg és becsvágy-nélküliség, a természettel és a természetessel szembeni alázat, a haszonelvű világ elviekben és érzék-szerveinkben való „legyűrése”, a materiális „értékek” felülvizsgálata, a lelki béke, a rendezett életút, a holt ételek mellőzése és a saját belső megérzéseinkre való biztos hagyatkozás...

MINDEN BEAVATÁS LÉNYEGE

Matatunk a világban, mindegyikünk piszmogva keresi önmagát és a helyét, s az ebből eredő tülekedés eredményeképpen elég gyakorta egymás tyúkszemére lépünk. E zűrzavarban másokat gyakorta odébbtaszajtunk, s azt képzeljük, hogy a mások fején és hátán - mint lépcsőfokokon - vezető út magasabbra visz...

Ez így nem egészen állja meg a helyét!

Mindegyikünk feladata más és más. „Borítékolt” lépések ezek, s hogy melyikünk mely célokat szeretné önmagában elmélyíteni, milyen feladatokkal jött, avagy „küldték”, ezt egyikünk sem tudhatja, legtöbbször ebbe beleértve önmagunkat is.

Földi feladataink a szimbolizmushoz hasonlíthatóak. Értékük és buktatójuk emberi mércével nem mérhető!

Egyik embertársunk igen fontos életfeladata lehet, hogy vajon sikerül-e megtartania a gyomor uralma ellenében (életében egyszer), az egynapos böjtöt. A másik embertársunk feladata, hogy esetleg megváltsa a világot...

Vegyük észre, hogy máris mércét állítunk! Pedig mérce nincs, avagy azt nem ismerhetjük! Persze, hogy rögtön úgy értékeljük: az az ember többet tesz, vagy különb, aki azért született, hogy „megváltsa a világot”. Elnézést, hogy a példa sántít (hiszen a Megváltó „státusza” immár foglalt, de mint példa, így lehet teljes). Pedig **mentálisan** és **szimbolikusan** e két feladat éppen egyforma súllyal esik latba! Csupán egyetlen kérdés merülhet fel: Dolga-e, hogy megváltsa a világot? Feladata-e, hogy fegyelmezze a böjt-kísérlettel a testét? Több kérdés nem merülhet fel. S nagy baj, ha valaki a böjt nap helyett igyekszik megváltani a világot, illetve a „világmegváltás” helyett böjtölni akar... Ám amennyiben a „dolgát végzi”, az Isteni Kegyelem annak sikerét azonosan bírálja el. Nem csekélyebb szimbolikus feladat valahol életörömmel portásnak lenni, mint ugyanott másvalakinek az igazgatói székben ülni. S ezt CSAK kizárólag az az ember képes megérteni, aki éppen ugyanakkorát köszön a portásnak is, mint a vezérigazgatónak, s pontosan abban a tiszteletben részesíti - emberileg - a butikost, a jegykezelőt, a pincért és az útonállót, a beosztottját, a gyerekeket, az öregeket, a betegeket és a részégeket, mint amilyen tiszteletben részesítette a szálloda vezérigazgatóját, a tanárait és a főnökét. Ez a tisztelet pedig nem karaktertől, nem emberi mércéktől függő, hanem szükségszerűen szimbolikus, s az Embernek kell, hogy szóljon.

Kedves hölgy ismerősömet az édesanyja mindig a következőkre tanította: „Kislányom, nem kosz az, amit a víz lemos!” „Mert ahol a lélek piszkolódik be, ott kezdődik a baj”... S ilyenformán megtanulhatjuk tisztelni a becsületes kétkézi munkák bármelyikét, hiszen az azt végző ember azért áll tükörként elénk, mert nem kis életfeladatunk, hogy elfogadjuk e „másságát”, (gyarló földi létben esetleg alantas megítélés alá eső tevékenységét), vagy csupán rangnak, hírnévnek, becsvágynak fogunk-e tisztelni? Hatalmas feladatot jelenthet annak felismerése: vajon egy-egy fennkölt hivatali funkció, tülekedési lehetőség, címzetes rang és hangzatos megnevezés csupán a célzattal látogatott-e hozzánk, hogy tudunk-e védekezni ellene, s kapaszkodó emberlényünk e csapda hatására formálódik, deformálódik, avagy bukni fog-e...

RA-MAK-HOTEP ADEPTUS IGAZSÁGA

Paul Brunton, századunk nagy beavatottja, az „Egyiptom titkai” című könyvében leírja, hogy a világ egyik leghelyesebb helyzetében és helyén, minden lakott településtől távol, miképpen botlott bele a sivatag izzó kövein mélységes nyugalommal üldögélő adeptusba, aki - ha egyáltalában még embernek nevezhető - ezen az ismeretlen és ember által nem lakott vidéken, tökéletes angolsággal, a nevének szólította őt. Meglehet, hogy az átlag magyar embernek már ez is sok, ám ezek után Ra-Mak-Hotep, az adeptus, részletesen elmondta, hogy e találkozást követően hogyan fog alakulni *Paul Brunton* küzdelmes élete, s milyen feladatok várják őt a közeljövőben. Majd a Magasabbrendű Tudat nevében *Brunton* az alábbiak közzétételére kérte:

„Azok, akik feltörték az ősi Egyiptom sírjait, olyan erőket szabadítottak a világra, amelyek veszélybe sodorják. Mint az őskor sírrablói, mint pedig a mai archeológusok - anélkül, hogy tudtak volna róla - olyanoknak a sírjait is felnyitották, akik fekete mágiával foglalkoztak...

Ezek... kivétel nélkül, különböző bajokat zúdítanak a világra annyira, hogy rombolóan hatnak egész nemzetek sorsára is. Önök, nyugatiak, nem is tudnak védekezni ellenük... Akár meghallgatják tehát, akár nem, közölje a világgal ezt az üzenetemet: Ne nyúljanak a sírokhoz, amelyek szellemi kapcsolatait emberek nem ismerhetik. Hagyja abba a világ

ezeknek a síroknak a feltárását addig, amíg elegendő tudást szerez ahhoz, hogy tisztában legyen cselekedete esetleges komoly következményeivel. Sugározza szét Ön, tolla révén ezt a figyelmeztetést még akkor is, ha kigúnyolják és nem veszik figyelembe... A természet törvénye nem bocsájta meg a tudatlanságot - s ezek után erre nem is lehet hivatkozni többé”.

Eddig az üzenet, s ezt a világ ez idáig valóban nemigen méltatta figyelemre. A tudós társaságok „alapállását” ismerve, *Brunton* írta: „Egy kút mélyén pislogó békának hiába igyekezne megmagyarázni valaki, milyen is az óceán”...

Fogjunk hát bele, s árulkodjanak végre a betűk. Magyarországon, a múzeumainkban, nem egy és nem két olyan múmia létezik, amelyikből még nem vonult vissza az Élet. Vagyis amelyik nem halott...

Vajon mi az, hogy: Halál? Mit ért rajta az ember, a társadalom, s mit értenek ezen az elfogadott tudományok? Halál-e vajon, ha az életfunkciók szünetelnek?

A leendő kismamában fogamzó Életet nemcsak a fogamzást követő órákban, hanem az esetek egyharmadában már a fogamzást megelőzően is érzékelni lehet! Halál-e az orvosi ténymegállapítás? Akkor miért tárnak fel oly sok szerencsétlent, akik nyilvánvalóan a koporsóban ébredtek tudatára annak, hogy élve eltemették őket? Mert az életfunkciók teljes szünetelése azért még lehet tetszhalál is! Mikor halál a halál? Hogyan állapíthatná meg ezt egy olyan tudomány, amelyik az élet romlandó földi járművével, a porhüvellyel azonosítja az emberlényt? Az adeptus mondta: a természet törvénye nem bocsájta meg a tudatlanságot! Márpedig ez a tudatlanság leginkább a „tudomány” vaksi berkeiben honol.

A minden erővel és pénzzel fenntartott, „tudomány” által patronált tudatlansággal szemben próbáljuk megfogalmazni élet és halál közötti kritériumait. Nem lesz könnyű:

Földi értelemben vett halál az, amikor a romlandó földi porhüvely, útja végeztével lélek nélkül marad, mivelhogy a lélek eltávozik belőle. Ez csakis emberre vonatkozhat, aki tehát a saját inkarnációs útját járja. Annak, hogy a lélek eltávozik a testből, érzékelhető kritériumai vannak, amely lényegesen többet jelent annál, minthogy jelez-e életet a mutató mûszer, avagy sem. Halál az, amikor a test és a lélek közti ezüstfonál elszakad. Ekkor kezdhet a romlandó földi porhüvely romlani - merthogy az éteri és asztrális dimenziók - távozásukkal - engedélyt adtak erre, s ekkor jogosult a lélek arra, hogy értékelje az éppen lezajlott életének folyamatát és eseményeit.

Az emberi létezés négytagú testet feltételez: mentális, asztrális, éteri és fizikai testet. A tudomány szerint - mivel mentális, asztrális és éteri létezést nem fogadhat el -, halál az, amikor a fizikai testen életfunkció nem érzékelhető. Ez pedig ilyenformán sajnos nem igaz! Halál az, amikor a mentális, asztrális és éteri létezésünk elszakad a testtől, és magára hagyva azt, átengedi a romlandóságnak és az enyészetnek. Persze ez csupán amolyan látszat „földi” halál, de viszonyítási alapként is kissé humánusabb, mint a tudomány álláspontja.

Halott-e a tetszhalott, amikor orvosilag igazolták „halálát”, ám kategorikusan érzékelhető, hogy a test és a lélek közti ezüstoffonál még épségben van? Hiszen az ilyen test nem fog sem bűdösödni, sem pedig romlani! Mi több: az ilyen test feléleszthető.

No és mi van akkor, ha a fizikai test immár bármilyen módon tönkre van téve, ám a test és a lélek közti ezüstoffonál még mindig ép? Halál-e a halál, ha él még az ÉN-tudat, a Szellemisség, él az éteri és asztráltest, s ragaszkodik ahhoz a földi testhez, amely számunkra nyilvánvalóan életképtelen? Komikus fordulat: a mentális létezés az asztrális és éteri léteken keresztül, vagyis a lélek szintjén vetíti le a Földre az ÉN-tudatnak megfelelő épségű és szépségű fizikai testet, esetleg a vállalt életfeladatának megfelelő; nyomorult, beteges vagy korcsosult létezést. Vagyis ez kizárólag akkor Nem valósul meg, ha ezt az illető ÉN-tudata NEM AKARJA megvalósítani! Több múmia ÉL! De vajon kiért és miért élnek, amikor az élet könnyedén visszavonulhatott volna belőlük? Azért élnek, mert hogy a földi létezés sohasem a földi, fizikai test állapotától, hanem a mentális, asztrális és éteri dimenziók állapotától, vagyis a tudat állapotától függ! Azért élnek, mert akkor és olyan földi, fizikai testet vetíthet le nyomorult, aszott lényük helyett a mentális, asztrális és éteri létük, amilyent csak akar! Azért élnek a múmiák - már egyikük radieszteziái vonatkozásban még bizonyosan nem halott -, mivelhogy ezáltal helyet követelnek maguknak a fizikai létezés világában! Azért élnek, mert üzeneteik vannak a Jövő nemzedékei számára, akik előtt esetleg „élőként” hajlandóak lesznek megnyilatkozni!

E múmiák közül, amelyik (aki) él, több mint a régi korok aszott emberlénye! Mentális és asztrális tudatával letapogatja minden múzeumi látogató testét, bekúszik szervei közé, s vizsgálhatja gondolatait. Hát ennek már csak OKA lehet! S az még csak hagyján lenne, hogy megnyilatkozó lények az asztrálperdületek fizikai törvényeit követnék, s a Hartmann-háló dőlésének megfelelően nyilvánulnának meg, de nem így van! Amelyik szellemi létezés közülük megnyilatkozni képes, mindenféle

elképzelt fizikai szabályt felrúgva, Hartmann-háló dőlését és más föld-sugárzások egyéb ismert hatásait mellőzve, földön kúszva és csavarodva, küszködő energiaperdülettel gravitáló mozgással kíséri a látogatókat a közvetlen környezetében, s az „arra érdemes” látogatókat, termeken át! S e hatás mindvégig tart, amíg csak rájuk gondolunk! Valami közlendőjük van, valamit akarnak, valakire várnak! Vajon egyiptológus-e, aki nem akar tudni az egyiptológiáról? S hullagyalázonak tekinthető-e, aki továbbra sem tartja be az adeptus üzenetét? Volt idők, amikor az egyiptomi kormány komolyan fontolgatta, hogy visszakér minden múmiát és halotti kegyeleti tárgyat, s mélyen elássa azokat. Szó volt róla, s elfelejtették... Vajon ki, milyen módon és mekkora biztonsággal állapíthatná meg, hogy a magyarság keserves sorsáért mennyiben felelősek a nálunk kiállított kegyeleti tárgyak és múmiatestek? No, de hagyjuk ezt! Hiszen az adeptus is olyan időkre céloz, amikor a tudomány majd tudni fogja ezt, s eszerint cselekszik. Ez az idő ma még nem jött el. Ám ha már valaki e témát fél évszázaddal ezelőtt, halálosan komolyan felvetette, s az illető ráadásul megbecsült, szavahihető ember volt, nem kéne esetleg az ezirányú „tudományos érdeklődést” mégiscsak megkezdeni? Nem lenne érdemes némi bizalmat megelőlegezni az esetleges mentális, asztrális és éteri létezések számára? Vagy nem kéne esetleg az egyiptomi múmiákat Egyiptomba visszaküldeni? Vajon meddig brekeg még a béka-perspektíva? Addig, amíg a tudomány el nem fogadja a Föld-idegáramok Szent György-háló rendszerét, amíg a csillagászat és a fizika vizsgálni nem kezdi a Hartmann-hálónak Szent György-háló mentén gyakorta előforduló ferdüléseit, amíg rá nem döbbenünk, hogy a „frontátvonulás” és a Hartmann-háló ferdülés tulajdonképpen ugyanaz, s hogy a Földanya éteri aurával rendelkezik, vagyis élőlény. Akkor tán szűnik majd a homály...

TÁVLATOK

Olyan csodálatosan összeállott az emberiség történelme, hogy könnyekre kéne fakadjunk arra gondolva, hogy ezt a nagy-nagy egységet egyszer majd felül kell bírálnunk. Mert milyen gyönyörűséges is a precízen összeillő önigazolás: Csodálatos emberlétünk, az eszközhasználat és gondolkodás folytán, állomásokon keresztül, az atomkorszakba érkezett. Az állomások pedig: félmajom-lét, kőkorszak, athéni demokrácia, középkor, felvilágosodás és technikai forradalom. Hát kell-e ennél szuperebb fejlődésmenet? Hiszen kiviláglik belőle a küzdelmek során felfelé törekvő Ember!...

Szükséges-e tudatosítanunk ennek az éppenséggel fordított menetét? Melyből kiderülhetne, hogy tudós koponyáink köteltánca: a felfelé guruló golyó(H)ó elmélete nemigen létezik? S akkor vajon mi fog létezni? A lefelé guruló golyó elmélete, amely a lélek küzdelme szintjén érdekes módon, valóban csodálatosan felfelé ívelő tendenciát mutat!

A tudomány elméleteit éppen az teszi nemsokára semmissé, hogy csupán a lélek nélküli test önámító folyamatával „kíván” foglalkozni. Annak egyenes szükségszerűsége, hogy a Lélekfejlődés tüneményesen emelkedő tendenciát mutasson fel: éppen az, hogy a fizikai testnek egyre beljebb kell merülnie a zárványokkal teli Matériába. Legalábbis itt tartunk ma, s korunkig bezárólag, korszakról-korszakra, ez történt.

No de legyünk csak optimisták! Hiszen a radiesztezia, az ősprincípiumok évében, 1996-ban, egyetemi tantárgy lett, s az angyali és isteni Létezés, számunkra megnyilatkozott...

UTÓSZÓ

Kedves Ismerős, száműzött társam itt a Földön, Ön, aki éppen becsukja ezt a könyvet!

Mindaz, amit végtelenül leegyszerűsítve olvasott, a legsilányabb tükre sem lehet annak a Valóságnak, amely körülöttünk lassan, de észrevehetően kibontakozik.

E könyvet még egy fogja követni, de okozzon bár csalódást, vagy szolgáljon megnyugtatóul: ebbe a tiszteletet és nagyfokú alázatot parancsoló felsőbb Létezésbe, földi emberként *beljebb már* nem merészkedhetünk.

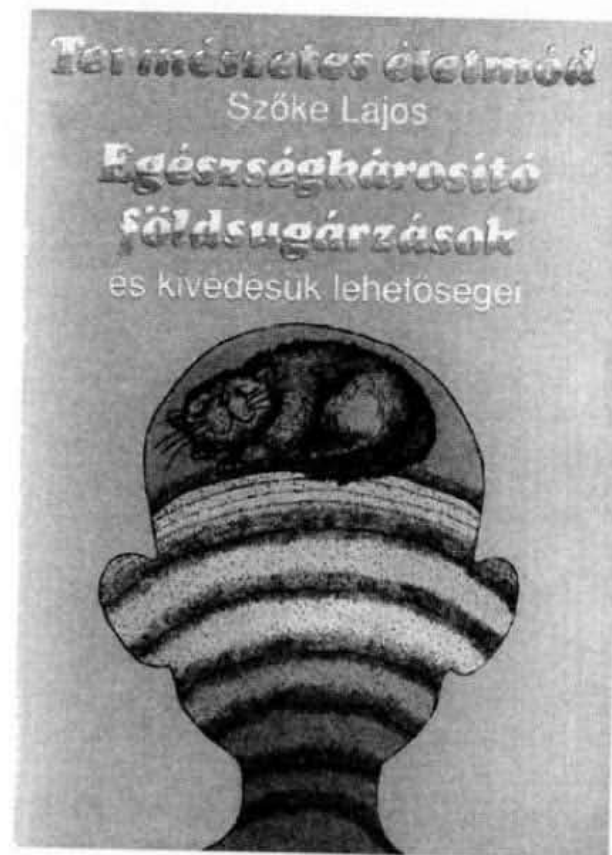
Meglehet, hogy öt érzékszervünk nem a biológia csúcsa (hiszen könnyen belátható, hogy amennyiben szükségünk lenne erre, kifejlődhetett, teremtődött volna öt helyett nyolc, tíz, huszonöt érzékszervünk is). S akár öntelt, elbizakodott emberként vagyunk jelen a Földön, akár pedig porszem mivoltunkkal tisztában levő zarándokként, untig elegendő a meglévő öt érzékszervünk alkalmazása. Vagyis ittlétünkhöz és valódi sikereinkhez egyáltalában nem szükséges semmiféle mágia. Mindenki, aki él, önmagában is merőben egyedi, s feladata is eltér a többi „előétől”, s a mások feladatától.

S ha egyáltalában eszünkbe jutna, hogy valamivel is izgalmasabbá tegyük az elröppenő földi életet, hát próbáljuk ki a barátságosságot, a mosolyt, a segítő szándékot és az önzetlenséget, gyakoroljuk a másokon való segítést, s az együttérzés lelki szükségességét. Mert ugyan mindegyikünk önmaga bírójává válik, mihelyt földi száműzetése lejár, s a halál kegyelme segít kiemelkedni földies és megfáradt búvárruhánkból: az emberi testből, ám amikor ily módon önmagunkat bírálni és elbírálni fogjuk, mégsem leszünk teljesen egyedül. Aki figyelemmel olvasta e könyvet, s az előző kötetet, megismerkedhetett Mindazokkal, akik e nagy-nagy vallatásnál szeretetteljesen jelen lesznek.

(a szerző)

MELLÉKLETEK

A FAKTOR BT. LEVÉLCÍMÉN MEGRENDELHETŐ
KÖNYVEK ÉS EGYÉB TERMÉKEK

EGÉSZSÉGHÁROSÍTÓ FÖLDSUGÁRZÁSOK ÉS
KIVÉDÉSÜK LEHETŐSÉGEI

Sok-sokezer ember radiesztéziai alaptankönyve, amelyet az érdeklődésre való tekintettel ez idáig évente ki kellett adni. Tartalmát tekintve MÁS, mint amit az érdeklődő, könyvtárakból, eddig megismerhetett.

SZŐKE LAJOS – TÓTH TAMÁS

Bérlet a III. évezredhez

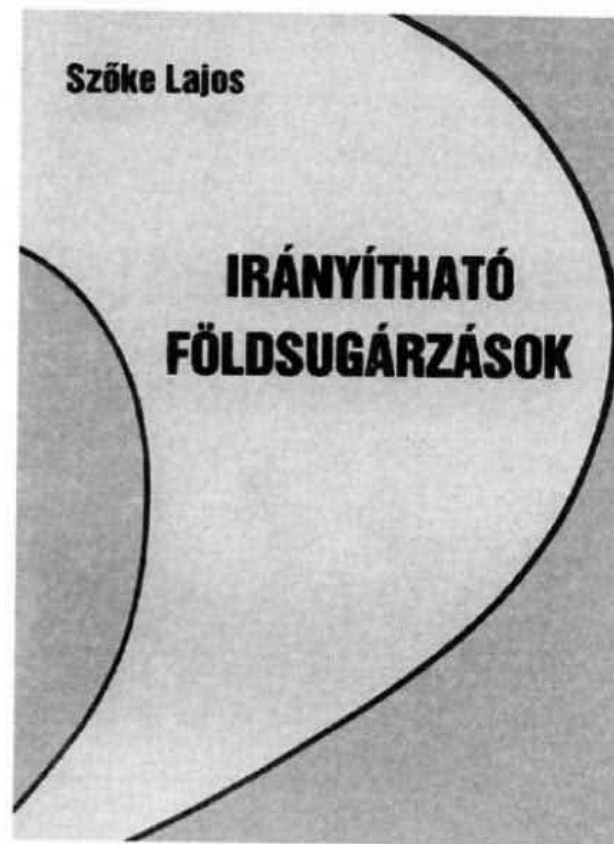
BÉRLET A III. ÉVEZREDHEZ

A radiesztézia fizikai - csillagászati összefüggéseit meglehetősen részletesen elemző munka, amelynek tanulmányozása mint a radiesztézia fizikájával foglalkozóknak, mint pedig a lakások földsugárzásaival foglalkozóknak feltétlenül ajánlott.

E könyv immár igyekszik elárulni, hogy a világban, a radiesztéziáról évszázadok alatt alkotott elképzelések ezen az ezredvégen már nem elegendőek, s ez bőven érinti a testi és lelki területeket is.

Szőke Lajos

IRÁNYÍTHATÓ FÖLDSUGÁRZÁSOK

IRÁNYÍTHATÓ FÖLDSUGÁRZÁSOK

A könyv részletesen elemzi a földsugárzások elleni védekezés testi-lelki, mentális és fizikális lehetőségeit. A tartalmából: a földsugárzások egészségkárosító rezgései - irányíthatóak, s nem függetlenek az ember által megfogalmazott gondolatoktól sem.

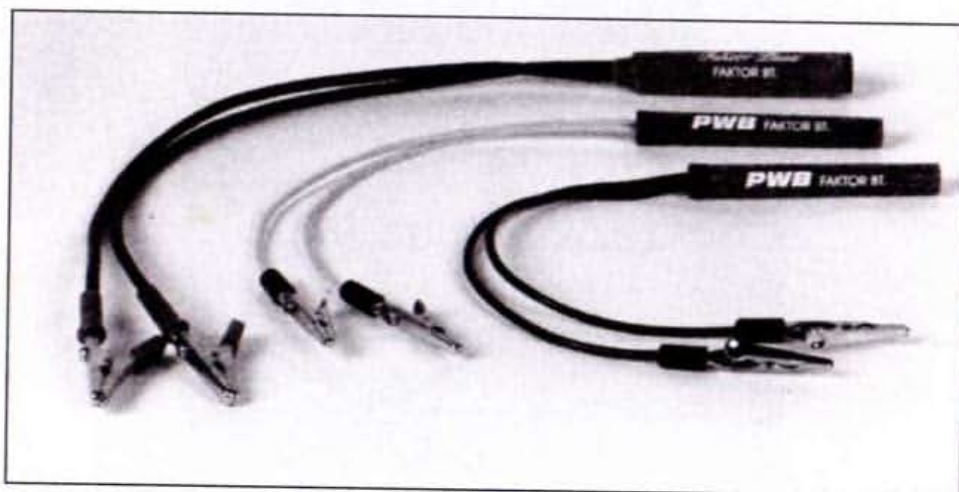
BEFOLYÁSOLHATATLAN FÖLDSUGÁRZÁSOK

A befolyásolhatatlan földsugárzások rendszere a világban ma még teljesen ismeretlen. A szerző, e rendszerelmélettel lehetőséget teremtett az emberközeli dimenziók és az ember kapcsolatának jobb megértéséhez, értelmezi e jelenségek fizikáját, bevezet az éteri és asztrálvilágokba, világossá teszi az őrangyal és lidércjelenségeket - a maguk valójában, s kár lenne sorolni, mi mindenre ad még választ.

(ELŐKÉSZÜLETBEN)

SZÉLHÁMOSSÁG FELSŐBB FOKON

Főképpen önmegismerésre vágyódnak, útjukat keresőknek, s reményt vesztett betegeknek szóló munka, amely esetleg képes megrendíteni a Matériába vetett határtalan bizalmunkat is.

**SZEMÜVEGKERET-DEPOLARIZÁLÓ
(SZEMÜVEG NEUTRALIZÁLÓ, RADIESZTÉZIAI
ERŐTÉR-MEGSZÜNTETŐ) ESZKÖZ**

Elve, jelentősége az imént ismertetett könyvekben részletesen szerepel. Használata, szemüveggel rendelkezők esetében, sokszor nélkülözhetetlen, s igen ajánlott. Egy család részére, egy db. kisteljesítményű RKB-típusú készülék elegendő.

ISBN 963 04 57296
Felelős kiadó: Faktor Szolgáltató Betéti Társaság
2141 Csömör, Szabadság utca 19.
Készült: 1995-ben